

THE
BRAHMA SOTRA YARTHIKAM
CALLED
"KANTHAMRTAM"
OF
SRI NILAKANTHA THIRTHA.

ശ്രീ നീലകണ്ഠവീരമരാൽ
ഇന്ദ്രാക്ഷപ്പട്ട
'കണ്ഠാമൃതം'
എന്ന
ശാരിരകബ്രഹ്മമിമാംസാ
ഭാഷാവർത്തികം.

ERNAKULAM.
PRINTED AT THE VIDYA NILASUM PRESS.

1906

THE
BRAHMA SOOTRA YARTHIKAM
 CALLED
"KANTHAMRTAM"
 OF
SRI NILAKANTHA THIRTHA.

ശ്രീ നീലകണ്ഠരീരംരാൽ
 ഇന്ദ്രാക്ഷരപ്പട്ടം

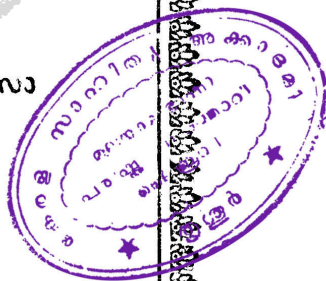
'കണ്ഠമൃതം'
 എന്ന

ശാരീരകബ്രഹ്മമിമാംസാ
 ഭാഷാവർത്തികം.

ERNAKULAM.

PRINTED AT THE VIDYA NILASUM PRESS.

1906.

ശുദ്ധം .

വശം	വാരി	
൨	൧൧	ദൈവം.
൩	൫	ദൈവം.
൪	൮	പ്രകൃതി.
൫	൯	മാതൃ.
൧൦	൧൨	പ്രഭുവേ.
൧൧	൯	തിന്നോ.
൧൨	൨	വേദത്തിൽ.
൧൩	൯	ഗൌരവം.
൧൪	൧൦	പ്രകൃതി.
൧൫	൯	തുഷ്ടം.
൧൬	൧൫	കേടേന്ത്യ.
൧൭	൧൪	ധീയപ്പടി.
൧൮	൯	ജീവ.
൧൯	൨	നോമേന്തിട്ടനി.
൨൦	൭	ദീപ്തമാ
൨൧	൧൯	യെന്നി.
൨൨	൧൧	നില്ലാ.
൨൩	൧൨	വിശേഷ.

(൨)

വശം. വരി.

൨൭ ധനു രുതീ.

൨൯ ന് ഇമ്മാട്ടാ.

൩൧ മ ലുരണ.

൩൩ മര ശ്രതിയാൽ.

൩൫ ന സൗക്ഷ്ഠ്യപ.

൩൭ ടി ന കൃഷ്ണ.

൪൦ മ വാൻ.

൪൨ മ മാദി.

൪൪ മൻ തിര.

൪൬ മ മിരീതി.

൪൮ ര ആശ്രയ.

൫൦ ധര ണ്ടമ.

൫൨ ടി വിഷ്ണു.

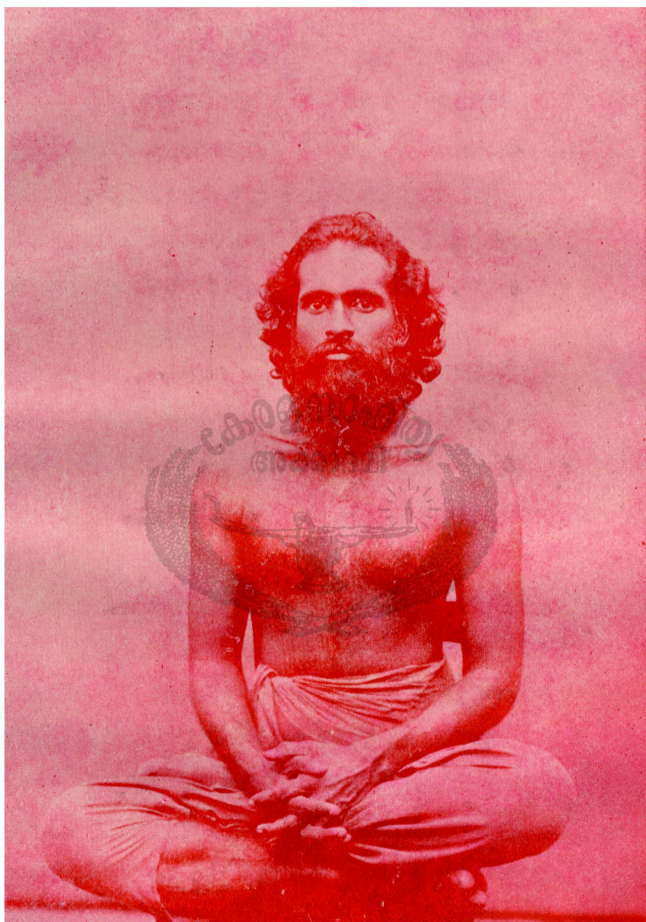
൫൪ ര പ്രാണൻ.

൫൬ ന് പൂക്ക.

൫൮ മ കാട്ടു.

൫൯ മ നിമിത്ത.

Sri Nilakanta Thirtha.

വിജ്ഞാപനം.

—:0:—

അഖിലപ്രാണിജാതന്മാരും വിശിഷ്ട മനുഷ്യന്മാരും ഏകരൂപേണ ഈർപ്പിതമായിരിക്കുന്ന വിഷയാനന്ദം വിദ്യാനന്ദം മുതലായ് ചുരുക്കം വർഗ്ഗത്തിൽ തുരീയമായിരിക്കുന്ന കൈവല്യത്തിലുള്ള ബ്രഹ്മാനന്ദത്തിന്റെ അംശഭൂതവും ഈ വക പരിമിതിയാനന്ദം അതാതിഹയുടെ ഉപരമാവസ്ഥയിൽ പൂർത്തി അന്തർമുഖപ്പെടുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്നതും മുഖ്യമായ ബ്രഹ്മാനന്ദമല്ലെങ്കിൽ നിജാനന്ദം ജീവന്മാർക്കു വിദേശം മുക്തികളിൽ പൂർത്തിനിരോധവശത്താൽ സഹജാദിസമാധി വഴിയായി അനുഭവിക്കപ്പെടുന്നതും ഇതവേദാന്താനുഗ്രഹൈകലഭ്യവും ആകുന്നു എന്നതു ശ്രുതിസ്മൃതിനിർമ്മാസാദികളിൽ ഒട്ടുംതന്നെ അപ്രസിദ്ധമല്ലാ. പ്രസ്തുതചരമാനന്ദത്തെ അടയ്ക്കുന്നതിന്നു സോപാനരൂപമായി അനേകവിധ പദ്ധതികൾ ഉള്ളവയിൽ സദ്യോമുക്തി ഫലതപഃ ഫേതുവായിട്ടു വേദാന്തത്തിനനുതന്നെ ശ്രേഷ്ഠമുള്ളതും അതിലും പ്രസ്ഥാനരൂപമെന്ന ഗീതോപനിഷത് സൂത്രഭാഷ്യങ്ങൾക്കും അതിലും ശ്രുത്യന്താത്മപ്രകീർത്തിച്ചിരിക്കാൽ ശാരീരകമീമാംസയെന്നാ ബ്രഹ്മ

ചമമീമാംസയെന്നോ അഥവാവേദാന്തദംനമെന്നോ
 പ്രസിദ്ധ നാമം ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ബ്രഹ്മ സൂത്രങ്ങൾ
 ൽ സിദ്ധവും ആകുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ൪൪൪ സൂ
 ത്രങ്ങളും സമന്നപത്യാവിരോധ സാധനമുക്തി നിരൂ
 പണങ്ങളെന്ന് നാലദ്ധ്യായങ്ങളും ഏകൈകാധ്യായ
 ത്തിലും ര-വീതം ക്രമമായി സ്പഷ്ടബ്രഹ്മലിംഗശ്രുതി
 സമന്നപത്യം ൧; ഉപാസ്യബ്രഹ്മവാചകാസ്പഷ്ടബ്ര
 ഹ്മഗമകശ്രുതിസമന്നപത്യം ൨; ജ്ഞേയബ്രഹ്മപ്രതി
 പാദകാസ്പഷ്ടശ്രുതിസമന്നപത്യം ൩; അവ്യക്താദി
 സന്ദിശാപദസമന്നപത്യം ൪; വേദാന്ത സമന്നപത്യ
 വിരോധ പരിഹാരം ൫; സാംഖ്യാദിമതങ്ങളെഷ്ടപ്രദ
 ട്വം ൬; പഞ്ചമഹാഭൂതജീവശ്രുതികളുടെ വിരോ
 ധപരിഹാരം ൭; ലിംഗശരീരശ്രുതി വിരോധ പരി
 ഹാരം ൮; ജീവഗത്യാഗതിവൈരാഗ്യനിരൂപണം ൯;
 തത്ത്വം പദാത്മശോധനം ൧൦; പരാപരബ്രഹ്മ
 വിദ്യാമണ്ണോപസംഹാരം ൧൧; നിർമ്മണവിദ്യയുടെ
 അന്തരങ്ഗ ബഹിരങ്ഗ സാധനാനിരൂപണം ൧൨;
 ജീവമുക്തിനിരൂപണം ൧൩; ഉൽക്രാന്തിഗതിനി
 രൂപണം ൧൪; സമുണ്ണോപാസകന്മാർക്കു ദേവയാന
 മാർഗ്ഗപ്രതിപാദനം ൧൫; ബ്രഹ്മപ്രാപ്തി-ബ്രഹ്മലോ
 കസ്ഥിതിനിരൂപണം ൧൬; എന്നപതിനാറുപാദങ്ങ
 ലും അടങ്ങിയവേദാന്ത ശിരോലംകാര രത്നമായ ഈ

(൩)

ഗ്രന്ഥം പരോപകാരാത്മമായിട്ടു ഭഗവാൻ വ്യാസ മഹർഷി ജനസിദ്ധനായ തന്റെ പുത്രനെ നിമിത്തമാക്കി ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ പാരായണ യോഗ്യതാഭേദഭാഷാഭിമാനം മുതലായതുകൊണ്ടു ഐന്ദ്യോദ്യോഗാദിതരഭാഷകളിലെന്നപോലെ ഈ പുസ്തകരത്നത്തെ യഥാശക്തി ഭാഷാന്തരപരിഭാഷയിൽ രചിച്ചു ബ്രഹ്മവിനികക്ഷോപലങ്ങളുടെ സമക്ഷം സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. സന്തപ്രമാണമിതി.

ബ്രഹ്മമീമാംസാഭാഷ്യത്തി.

ഹരിഃ=ഹയഗജവദനഹരന്മാർ ദയയൊടു ശി
വയും വിരിഞ്ചിവല്ലഭയും- ശാർവകമീമാംസാഭാഷാ
വീപ്രതിയിലിതിൽ തുണയ്ക്കേണം=ആകാശവായു വ
ഹ്നംബപന്നങ്ങളിൽ ചരട്ടുപാമ്പൊപ്പം- ഉണ്ടാം
തന്തിരുവദിയം കൂമാര സംജ്ഞംസ്മരിപ്പിച്ചിത്തതു.
ഞാൻ=മം (൨) ||

സാധനചതുഷ്ടയം വന്നതിന്നു മേൽ ബ്രഹ്മ
വസ്തുവേ അറിവാൻ- ഇഹയതുണ്ടാകേണം വേദം
സത്യാന്തങ്ങൾ കാട്ടുകയാൽ ൧-ജന്മസ്ഥിതില
യമെതിൽ നിന്നിജീവജഗത്തുകൾക്കുദിക്കുന്നു. ബ്ര
ഹ്മമതാണെന്നെന്നാലുഗോപദാദിക്കു മൂലമാവുകയാൽ
അല്ലെങ്കിലുക്കതൊട്ടവയാതൊന്നറിവാൻ നിമിത്ത
മെന്നതിനാൽ- ബ്രഹ്മമതുതന്നെ പേദാവസാന
ജ (ഗ)ം വക്രമാകവേയതിനെ (൨-൩)-രക്ഷ
ഡധിലിംഗത്താലും ചൊൽവാൻ താല്പര്യമൊത്ത

൧. സത്യമായും മിഥ്യയായും ഇരിക്കുന്ന ചിജ്ജഡങ്ങളെ അറിയീ
കയാൽ. ൨. വേദാന്തത്തിലുള്ള സാമാന്യ വിശേഷവചനം, ൩. ഉപ
ക്രമോപസംഹാരം; പ്രകരണാന്തത്തിലെ അർത്ഥത്തെ പരഞ്ഞുവ

(൫)

താകയിനാൽ- ഈക്ഷിച്ചുസൃഷ്ടിച്ചെന്തെന്നതിനാലു
ല്ലാ ജഡപ്രകൃതിഹേതു-ഈക്ഷണമുപചാരത്താൽ
പ്രധാനമതിനെന്നുവന്നുകൂടാ- സതീക്ഷിച്ച ച
മച്ചുനതുതൊട്ടതിലാത്മവാക്യ കേരക്കുകയാൽ-
ആയാത്മാനീയാകുന്നേടം സത്ത്വമസ്തുനിഷ്ഠ
നായ്- മുക്ത്യപദേശാലപ്പോലു പ്പേക്ഷ്യവാക്യത്തി
ബലത്തിടായ്ക്കിനാൽ-പരമാത്മാവിൽതന്നെ ജീവേ
ശലയം ശ്രവിക്കയാൽ മേലും വേദാന്തേ ചേരുന്ന
കാരണതപമൊപ്പം വരുന്നഹേതുവിനാൽ- സർവ്വ
ജ്ഞാപരനാണേ സകലജഗദൃലമെന്നു നന്നായി-
ശ്ലോകാശ്ചതരേ കേരക്കുകയെന്നിവയാൽ നൂറു
യമ, കാരണം, 'നാനൃത്'-ര-ഉ-ബഹുവായ്യാദിക
യാൽ ശ്രുതിയാനന്ദം ബ്രഹ്മമെന്നു മുതലായി- ആ
നന്ദമയൻപരനാം രവികാരമത്മം മയത്തിന്നെന്നാ
കിൽ- അങ്ങിനെയല്ലാബാഹുല്യംതന്മയിൽ മയപ്ര

സാനിക്കൽ;) അദ്വൈതം-: ഒരേ നിശ്ചയത്തെക്കൊണ്ടുനേകയുക്തിക
കാൽ അപേയ ബ്രഹ്മത്തെ പറക;) അപൂർവ്വത-: ഉപനിഷത്താത്മാ
ലയിയാമെന്നതു;) ഫലം-: അനന്തനിമിത്തം ആനന്ദ പ്രാപ്തിയും
ജ്ഞാനഫലമെന്നതു;) അർത്ഥാഭം-: ഭേദനിന്ദയും അഭേദബുദ്ധിയും;)
ഉപപത്തി-: പ്രതിപാദിക്കുന്ന അഭൈതാത്മത്തിന്നനുക്രമമായ ദൃഷ്ടാ
ണം എന്നതു; ഇവ ലിംഗാർക്കം-||

പ. സത്ത്വമായ കാരണവസ്തുധ്വാനപരനായിട്ടു. മ. തൃഗാഹ്മ
യം പറയുന്നവാക്യം. ന. ബ്രഹ്മം കാരണം- വേദാന്തമല്ല.

യോഗമുള്ളതിനാൽ. ഇവനാനദിപ്പിക്കണെന്ന ന്യായാനന്ദപേതവചനാച്ച- സത്ത്വജ്ഞാനമനന്തഃ ബ്രഹ്മേതിഹിതൈരീരിയമന്ത്രഗതം- ബ്രഹ്മംചൊല്ലപ്പെട്ടതു സാംസാരികജീവനപ്ലയോഗ്യതയാൽ- മേലും ശ്രുതിയോതുകയാൽ ഘജീവാവനമയർദിനമായിട്ടു- ആനന്ദയൻ സംസാരിയല്ലജൻതാൻ സ, സ്പഷ്ടികാമനയാൽ. അല്ല ഹനമിതിഗോചരയായ്ജഡയാം പ്രകൃതീ, പരങ്കലേതന്നെ- നപ്രതിബദ്ധനായ ജീവന്നൈക്യം ബോധിച്ചിടുന്നുശാസ്ത്രമിഹ-സ-അക്ഷ്യാദിത്യാനുഗൃത മോക്ഷന്നേരം പരേശ്വരൻതന്നെ- ശ്രുതികളിലവന്നു ഭാഷ്യാമൃതലാം ധർമ്മാപദേശമുള്ളതിനാൽ- അന്തർാമിബ്രാഹ്മണമതിലാദിത്യാദിമാനിജീവനിലും. വേറായന്തർാമീ കാണുന്നതിനാലുമിശ്വരൻതന്നെ-ഉ-ഹാസോദ്യാദിയിലാകാശ ശബ്ദവാച്ചു പരാപരബ്രഹ്മം- ഏല്ലാമതിൽനിന്നുണ്ടായെന്നുള്ളൊത്താവ ബോധക

കാരണമെന്ന അർത്ഥത്തിലാണമയ (൧) പ്രയോഗമെങ്കിൽ. ൫. അന്യരും ൩ ആനന്ദത്തിന്നു കാരണമെന്നു പറയുന്നതിനാലും. ൬. സംസാരിയായ ജീവനല്ല. ൭. ജീവനും ആനന്ദമയനും.

൧. സോകാമയതയെന്ന മന്ത്രത്തിൽ ആനന്ദമയൻ കാമയിതഃസ്വന്നു വരുന്നതിനാലെന്നുസാരം. ൨. അന്ദമാനം. ൩. തന്റെ സ്വരൂപജനനായജീവനും. ൪. പാപാദിയിൽനിന്നും മേൽനില്ക്കയാൽ 'തസ്യ ഉദിതിനാമ' എന്ന വാക്യത്തിൽ 'ഉദേ' എന്ന പേർ മുതലായു ധർമ്മങ്ങളെ

(൧)

ശ്രുതിയാൽ-പു. അതിനാൽ പ്രാണൻതാനും പരമാ
ത്മാവാമതിന്റെറയറിയിപ്പാൽ- പ്രാണന്റെ പ്രാ
ണമീ സേത്താസ്തരണപ്രദാത്മവാഗ്ബലം. ന്.
മഹാനോജ്ഞിൽ ജ്യോതിട്ടിവികസന്നടം പര
ബ്രഹ്മം- ജ്യോതിഃപദാത്മ മതിനടെപാദംഭൂതം,
ഐതിപാത്തുദിച്ചുതം- എന്നായ് ശ്രുതിനാല്പാദ ബ്ര
ഹ്മത്തെച്ചൊല്ലുന്നതിനൂലം- ഹനുസ്സോതുകകൊണ്ട
ങ്ങിനെയല്ലെന്നാകിലിളഭോഷം കേൾ- വിദിഷാം
ചിത്തസമുപ്ത മനുപരങ്കൽ പറഞ്ഞറിഞ്ഞിടലാ
ൽ- പത്രാദിപാദവചനമുച്ചയിനാൽ തന്നെയും
പരാത്മാവാം- ശ്രുതിയിൽജ്യോവിനപരം പിന്നി
പ്പോൽജ്യോവിലെന്ന മുപദേശം- ദേദിഷുകയാലല്ലെ
ന്നാകിലിളഭിത പുറത്തുമവിരോധാൽ- ൧൦. പ്രാ
ണോസ്തിയെന്ന കൌഷീതകിയിൽകേൾക്കുന്നതും പ
രാത്മാവാം- ബ്രഹ്മപ്രതിപാദകമായ് തീതകയാൽ
മുന്വചിപ്പുന്നോക്കുമ്പോൾ- വക്താവാമിത്രാത്മാപ
ദേശമതിനാലിതല്ല പരം മെങ്കിൽ- ഇതിലുല്പാത്തക

മുഖ പ്രതിപാദനമുഖകാരണത്താൽ. ൭. സത്താസ്തതിപ്പമോയ ആത്മ
പ്രതിപാദക വാക്യത്താൽ. ൩. പരാമരപ്രപഞ്ചം. ൭. നിത്യമുക്തമാ
യിരിക്കുന്ന മൂന്നു പാദപ്രപഞ്ചാതീതമെന്നതും.

൧. അനാദികൾ. ൨. പാദോസ്ത വിശാഭൂതാനി എന്നത.
൩. യോജിപ്പുകൊണ്ടും.

(9)

സംബന്ധാധിക്യത്താൽ പരാജയംതന്നെ. ശാസ്ത്രപ്രകാരം
ദൃശ്യാവാനുഭവമെന്നപോൽ തന്നെയോത്തുചൊന്നി
ന്നു. ജീവൻ മുഖ്യപ്രാണൻ രണ്ടരമറിയിച്ചിട്ടു
വാക്കുകളാൽ. ആത്മാവല്ലെന്നാകട്ടേവം മുഖ്യധർമ്മ
പാസ്തിയാവുകയാൽ. പൃത്യാ ശ്രോതതനിമിത്തം
താനുമതിങ്ങാകമൊക്കെയാത്താതാൻ. ൧൧. ഹരിഃ-
൧൦മധ്യായത്തിൽ പ്രകൃതബ്രഹ്മഗമകശ്രുതി സമ
നപയമെന്ന ഒന്നാംപാദം തീർന്നു.

ഹരിഃ—വേദാന്തങ്ങളിലൊക്കെ പ്രസിദ്ധമായ
ചൊൽകയാൽ പരബ്രഹ്മംതന്നെ മനോമയതാദി
കളാം ധർമ്മത്താലുപാസ്യമെന്നറിക. ആത്മാവു
പഹതപാപ്താ വെന്നതുപോൽ സത്യകാമനെ
ന്നും മേൽ. പരവാനിഷ്ടപുഷ്പാദി ഗുണങ്ങൾ ചേരു
ന്നമൂലമാണുപരം. യോഗ്യതയില്ലാശികയാൽ ശരീര
ജവനായ ജീവനല്ലാത്തതും. ഞാനൊടുവതിനെയട
ത്തിട്ടുമെന്നേടംകർമ്മകർത്തവ്യവന്നാലും. ചേരുഷ് ഇ
തിശതപഥ ബ്രാഹ്മണശബ്ദ വിശേഷമൂലവും പര
ന്നാം. ഈശ്വരനെല്ലാഭൂതങ്ങളെ ഹൃദയത്തിലെന്ന

---

൩. ഭക്തിയാൽ. ൪. ഉപാസ്മി-ഉപാസന. ൫. ആശ്രിതത്വം- (അ
ഗ്നീകാരം) മൂലമായിട്ടു. ൬. വേദം.

൭. മനോമയതാദി. ൮. ഉപാസിക്കാൻ യോഗ്യം. ൯. പാപമ
വരൻ.

(സ)

യതാലും. ഈയാത്മാവെന്നതാൽ, ദയയെന്നല്ലമേ
യ. നിലയതാൽ. മേലു ചെന്നീയസ്തുപവചോമ്പല
ത്തിനാൽതാനമല്ല, പരനെങ്കിൽ. തെറ്റിപ്പാകാശം
ബഹുവിധമായ്ചൊൽകപ്പെടുന്നു. ചോൽ നഹുദയേ
അന്നേപക്ഷിച്ചെരിടൽ വേണ്ടുവതാൽ പരനാണത
ന്നെടുഡമോക്. ഒരു ദേഹത്തിലിരിപ്പാൽസം മേലോ
ഗപ്രാപ്തിയെത്തുമവനെങ്കിൽ. ഇല്ലാത്തവൻസാക്ഷ്യ
പരൻകോഴ്ത്താവെന്നുള്ളതീവിശേഷത്താൽ. ൧. ബ്ര
ഹ്മക്ഷത്രാദിജഗ മേലോദനമെവനെന്ന കാറകശ്ര
തിയിൽ. അത്താപരമാത്മാസ്ഥാവമജംഗമ സം
ഗ്രാമാൽ പ്രകരണാലും. ൨. കറവല്ലിയി ചെലുതപാന
സ്ഥലത്തുഴൽഗുഹയിലേറിയുള്ളതിവർ രജീവപരർ
തന്നെ പരനിൽ ഹത്രിന്ദായേന ചോന്നമുപചാ
രാൽ. ഇരുവരുടെ മേന്മ മന്തവ്യദേദമാകിയ വിശേ
ഷണത്താലും. ഇത്രതിവാക്യാൽ രണ്ടും ജീവപരർ
തമാക്കുമാണതെന്നനിജം. ൩. അക്ഷ്യന്തര ചുരുഷൻ
വിജ്ഞാനാത്മാവല്ലദേവതാത്മാവും. അക്ഷ്യന്തര ക

൧. സ്ഥാനത്താൽ. (നീഡതാൽ). ൨. ഏറ്റവും അണുപ്രാ
യപ്പെല്ലനിമിത്തവും. ൩. ഏതേത്തിൽ. ൪. വിഷയാനുഭൂതിവരുമെങ്കിൽ.
൫. കാരണം. അന്നം. (ക്ഷേണസാധനം).

൧. ക്ഷേണാൽ. ൨. 'ദ്രുതപിബന്തോ' എന്ന ചന്ദ്രത്തിൽ.
൩. ജീവനും പരമാത്മാവും. ൪. കർമ്മചാരഭവം. ൫. ധ്യാതാവ്യ
നം. ധ്യാനിക്കപ്പെടേണ്ടവനെന്നും ദേദമായിട്ടു. ൬. അധികാരണം.

(9)

രണ്ടനുമല്ലതു പരനാണാത്തതപമുണ്ടുപേരുകയാൽ-
ഉപലബ്ധിസ്ഥാനം നാമാദിപറഞ്ഞിട്ടകമുഖവും ബ്ര
ഹ്മം- ആനന്ദ വിശിഷ്ടമതാത്മ്യരൂപപ്പട്ടിഭിനകാരണ
ത്താലും- ശ്രുതമായിട്ടുഹസ്വം ബോധിച്ചുള്ള പഞ്ച
വിത്തിനത്തരമാം- മാറ്റിച്ചൊല്ലാലും പരനസ്ഥിരത
യിനാൽ വരാഞ്ഞുമല്ലന്നു- ന്-അധിദൈവാദിയില
നയ്യാമിപരൻ തന്നെയായമയിതൃതാം- ആകംധ
മ്മമവതൽ പേതപതാശ്ച പഹരിച്ച കാണകയാൽ-
ദൃഷ്ടതപാദിച്ചൊല്ലിപ്പാഴികയാൽ പ്രകൃതിയല്ലജീവ
നതും- മാധ്യന്ദിനകാണുവാലുകളതുവേറായി പഠി
ച്ചുകാണകയാൽ-ഉ-ത്തരപരനാകു ന്നമുശ്രുതപാദി
ണംപേന്നുദൃതയോനിയി- യഃസർവ്വജ്ഞൻ സർവ്വവി
ദിതിവേദത്തിൽ പരമൻ ധർമ്മോക്താ- മൂന്നുക
മന്ത്രത്തിൽ വിശേഷിച്ചാത്താലും പ്രധാനജീവ
ർനാഹി- സർവ്വവികാരാത്മകമരം രൂപസ്താസാലു
ല്ലിതു പരൻതാൻ-സ-വൈശ്വാനരന്റെ മൂലാവെ
ന്നായ് നമരന്ദോൾ ചൊൽവതു പരാത്മാ-സാധാ
രണശബ്ദങ്ങളിൽ വിശേഷമുള്ളതുനിമിത്തമായരിക-

ആധാരം. ൭. കണ്ടെത്താവുന്നതും. ൮. സമുദയത്തിൽ ഉത്തരായ
ണമാർഗ്ഗം പര്യവർത്തിനാലും. ൯. 'യത്തദേവേശ്വരഗ്രാഹ്യ' മെന്നതു
ദണ്ഡിയ.

൧. പ്രകൃതിയും ജീവനും അല്ല. ൨. രൂപംപ്രതിപാദിക്കുവാലും
(കാണിക്കുകയാലും). ൩. മന്ത്രമുമാകും.

(൧)

ഏവനഗ്നിമുഖമിതെന്നായ് സ്മരിച്ചിടുംരൂപമീശച
രമാക്ഷി- വൈശ്വാനരശബ്ദത്തേ അറിയിച്ചിടുന്നി
തെന്നഹേതുവിനാൽ- ശബ്ദാദികളാലുള്ളിൽ പ്രതി
ഷ്ഠിതതപാലുമല്ല 'പരനെങ്കിൽ'- അല്ലേവംജാറ
വൈശ്വാനരനിൽ ബ്രഹ്മദൃഷ്ടിചൊല്ലുകയാൽ- അ
ല്ലെങ്കിൽ ജാറേവഹ്നുപാധിയാം ബ്രഹ്മമോരിട്ട
ന്നതിനാൽ- അന്യനിലൊക്കാഴികയാൽ മൂലൈ
വേത്യാദിവേദവാക്യമത്ത്- വാജസനേയീകളിവനെപ്പ
രുഷവിധം പോലുമുണ്ടുതന്നെ. ഇക്കാരണങ്ങളാ
ലതു ദേവതഭൂതാഗ്നിരണ്ടുമല്ല, പരൻ- നിരപാധി
കനാംവൈശ്വാനര നമ്പിരോധാത്തജൈമിനിമത
ത്തിൽ- സർവ്വാത്മാവൈശ്വാനരനത്വം പ്രാദേശ
വാക് പ്രകാശവഴി- എന്നാരുരഗ്രൻ, ബാദരി പ
പിടിയൊത്തമനം ഗണിക്കയാലോതി- പ്രാദേശമാ
ത്രമെന്നായ് ജൈമിനി ഹസ്വബിമുഖമെന്നും
'മേൽ- ശ്രുതിദീപ്തിക്കുന്നിതുപോൽ' തന്നേജാബാല
കാല്യരിതിനെത്താൻ- ചൊല്ലിടുന്നതിനാലും വൈ
ശ്വാനരനായതപ്പരാത്മാവേ-ഉ-ദാം.

൧. ജറാഗ്നപാധികമായ ബ്രഹ്മം. ൨. ആദിത്യാദിവേദതയും
ഭൂതാഗ്നിയും. ൩. വിരോധമില്ലാത്തതുകാണ്ടുതന്നെ. ൪. പ്രാദേശമു
ത്രച്ചൊല്ലു. ൫. വെളിപ്പെടൽ (അപേക്ഷിച്ചു) മാത്രമായി.

൧. തജവിരലും മൃണാണിയും വേർതിരിച്ചു പിടിപ്രമാണമാ
യ മനസ്സ് (ഗണിക്കയാൽ പ്രാദേശമാത്രമെന്നുപറഞ്ഞു). ൨. സമ്പന്ന

(൯)

ഉപാസ്യബ്രഹ്മവാചികളായ അസ്പഷ്ടശ്രുതികളുടെ യോജിപ്പെന്നു ധർമ്മാദം. രീതി.

ഹരിഃ- എവനിൽശ്രോത്രവാചികളാണെന്നു കല്പിതങ്ങളെന്നുള്ള- മുണ്ഡകവാക്യേ- ബ്രഹ്മാദായാ- ബ്രഹ്മമാത്മശബ്ദത്താൽ- മുക്തമാരാൽ പ്രാപ്യ മതന്നു പരിഷ്കരിക്കുമ്പോൾ പരനാം- അപ്സര- പ്രധാനമാത്രയ മതപ്രാപ്തം ശബ്ദമില്ലെന്നതിനാൽ- ശ്രുതിതന്നിലാത്മശബ്ദം സർവ്വജ്ഞശാപരമാത ഭവേതനാം- വിജ്ഞാനാത്മാവല്ലാത്തതായ ജ്ഞാനാത്മപദഭവചനാലും സമവിജ്ഞാനശ്രുതിപരമാത്മപ്രകരണമതാകകൊണ്ടിട്ടും ഇതുകഴിവെന്നാണെന്നു ഖദാസ്യസ്ഥിതിജീവാശനങ്ങൾതന്നാലും- ൧- ക്ഷമാതേപവവിജ്ഞാനസിതവ്യവസ്ഥയുള്ളിടത്തു ഭൂമാവു- പരനാം സുഷുപ്തിസംജ്ഞപ്രാപ്തം (ജ്ഞ) നിൽനിന്നും പ്രധാനമായിട്ട്- ഉപദേശിക്കുകയാലും ഭൂമാഖിൽ സുപ്രസിദ്ധതയുണ്ടാകും- പരമാത്മാവിൽ

തപഃ. ൩. ദൃഢോക്തൃലോകാഭ്യന്തരേ ആധാരം. ൪. പ്രതിതി (സംതപരജസുഷുപ്തികളുടെ സാമ്യംവന്നു). ൫. ആധാരം. ൬. സമം- സമം. ൭. 'പ്രാസപണ്ണംസമുജ്ഞ' എന്ന മതത്തിൻ, ൮. ആത്മാവിന്റെ ഉദാഹരണത്തിലും ജീവന്റെ ഹൃദയഭാവവും ഉപയോഗിക്കുന്നു സാരം. ൯. ഭൂമാവുതന്നെ അറിയപ്പെടേണ്ടവൻ.

൧൦. സംപ്രസാദംപ്രാപ്തനെന്നു ഭാഷ്യദികളിലും പ്രാപ്തനെന്നു ക്ഷിണാമുതിയുടെ വൃത്തിമുതലായതിലും കാണുന്നു. സുഷുപ്തികാണു

ചേരുകകൊണ്ടും പരന്നാണതന്നെ ഭൂമാവ് - ൧-ആകാശ
 മാരി : ചോതപ്രോതമിതെന്നുള്ളതിന്നു ഗാർഹിയാടാ
 യ്. ബൃഹദാരണ്യത്തിലതാ അക്ഷരമെന്നായയാജ്ഞ
 വൽശ്ലോകം- ബ്രഹ്മം, പൃഥ്വിവതുടങ്ങിട്ടാകാശാന്നു
 ത്തിനടയധാരണയാൽ. ധൃതിപരമേശ്വരകർമ്മമിയ
 ക്ഷരശാസ്തനമതിക് * ഇനചന്ദ്രൻ. ധൃതരാസ്തിപ്ലവണ
 നുപനിഷത്തുചൊല്ലുകനിമിത്തമായിട്ടും- ബ്രഹ്മമൊ
 ശിശുന്യാക്ഷരനിവൃത്തിതന്നാലു മക്ഷരം പരമേ. ൩-
 മൂമാത്രപ്രണവത്താൽ ധ്യാനിക്കുന്നേവനപ്പരം ചു
 രുഷം- ഇശ്വരബ്രഹ്മത്തിലു ഭുവിധൃതവൃത്തതൽ
 പരം ബ്രഹ്മം- അവനീക്ഷിക്കുന്നപരംചുരുഷം ചുരി
 രയമിതെന്ന മേൽവചനാൽ- ഇരക്ഷണവിഷയമ
 തായ്ക്കുമാത്മാവെച്ചൊല്ലിട്ടന്ന ഫേതുചിനാൽ- ൪-
 ബ്രഹ്മാദി* വൃക്കുകരിയോമിദേഹത്തിലല്ലമാംഗുര
 യെ- ദഹരാകാശം ഹാനോശ്ശേകങ്ങളെത്തിട്ടുക വേ
 ണുതായിട്ട്. കേട്ടതുപരന്നാം ബാഹ്യാകാശോപമ
 തൊട്ടുമേൽ വരുന്നവയാം ബ്രഹ്മഗതി ശ്രുതികളി
 നാലങ്ങിനെകാണുന്നു- ഗമകവാക്യതുപോൽ- ഈ

ചേരുന്നതു. അതിൽ ബലമായിരേക്ഷിക്കയാൽ പ്രാണനം സൂക്ഷ്മ്യേ
 മാനിയാകയാൽ പ്രാണനമാകാമെന്നതിനാൽ രണ്ടുതരം. ൨. പര
 മിയിരിക്കുന്നു. ൩. ധ്യാനിക്കപ്പെടേണ്ടതു. ൪. പ്രകാശിക്കുന്നതിനു യോ
 ഗ്യമായ, ൫. ഹാനോശ്ശേകം. * ഇനചന്ദ്രൻ-സൂര്യചന്ദ്രന്മാർ.

൧. ബ്രഹ്മമാകേണ്ടതെന്ന ശ്രുതികളാൽ. ൨. ഗമകം- ബോധകം,

യാത്മാലോകങ്ങളെ സേത്രധൂതിയെന്നുരച്ചിടുന്നേടം. ധൂതിയാലും പരനാം ധാരണലക്ഷണമഹിമയവനിലുള്ളതിനാൽ. നാം മാതൃതിനിർമാതാവകാശത്തെക്കൊണ്ടുചാല്പമിടം. ആകാശവാക് പ്രസിദ്ധാദഹരാകാശം പരാലുരന്തന്നേ. വാക്യാന്തരത്തിലപരാത്മാവിന്റെ വിചാരണാലിതവെന്നാൽ 'അല്പപഥതപാപുതപാദികളാം ധർമ്മങ്ങളുടേവിയാണു'. ഉത്തരവാക്യാൽ ജീവനിവയെന്നാൽ തൻ സ്വരൂപമാനുവനേ. പൂർവ്വാവസ്ഥയപേക്ഷിച്ചാക്കുന്നങ്ങളജീവവചനംകേൾ. അന്യാത്മജീവചിന്തയിതീശപരഭാവം ദൃഢാപ്തമുതവതാം. അല്പശ്രുതിയാലപരനിതെന്നാൽ കാണുകകഴിയുന്നത്രാക്കം ൭. അതിനടയനു (കരണത്താൽ) പ്രകാശാൽ പ്രാജ്ഞൻ സൂർയാദൃക്പ്രാസ്യമാം രേഖ. മേലും ഭഗവദ്ഗീതാ നന്ദിതിതൊട്ടോരിവിവിധം രൂപം അഭ്യുച്ഛമാത്രപരിമിത ചുരുക്കൻ പരനാണഭൂതഭവ്യത്തിൻ. ഇതശാനെന്ന ശബ്ദംനിമിത്തമായിപ്പരന്നു ചരിമിതിവാക്. ഹൃദയസ്ഥിതിയെയാപക്ഷി

൩. സീമ (അതിര). ൪. നാമരൂപങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്നവൻ. ൫. നിത്യമുക്തസ്വരൂപമടങ്ങുന്നതന്നെ. ൬. സൂർയാദികളാൽ പ്രകാശിക്കപ്പെടാത്ത തേജസ്സ്. ൭. നന്ദിഭാസയതെ സൂര്യഃ എന്നു തുടങ്ങിയ ശ്ലോകത്തിൽ. ൮. പരിമാണം (അളവ).

ചുളള ഹൃദയമനുഷ്യരുടെയാകും. ശാസ്ത്രമവിശേഷമെ
 കിചമങ്ങുള്ള നരാധികാരിതാവഴിയായ്. ഐശ്വര്യ
 വാൻ ബാദരായണനിവമേ ലായഭേവമുഖ്യം. ഹൃ
 ദയമപേക്ഷിച്ചു ചുമ്പിതവരവേ ശാസ്ത്രാധികാരമോ
 ക്കുന്നു. ഋത്നപിങ്കരൂപാവിന്ദ്രൻതൊട്ടവരുടെ ഭേ
 ഹമൊത്തിരിപ്പാലേ. കർമ്മത്തിൽ വിരോധം വരുമെ
 ന്നാലില്ലേക ദേവതാത്മാവിൻ. പലപലരൂപമട
 ണ്ണിടൽ മഹിമാവിവരുടെയിതെന്നുകാണുകയാൽ.
 ശബ്ദവിരോധമിതെന്നാലില്ലാതിൽ നിന്നൊക്കെയു
 തടവിക്കുകയാൽ. പ്രത്യക്ഷശ്രുതിയാലും സൂത്രനമാ
 ന്ണിനാലുമേവമിതു. ഇക്കാരണത്തിനാൽ താൻനി
 ത്തുതശബ്ദത്തിനുള്ളതായി. സമനാമരൂപഭാവം
 നിമിത്തമായ് പോലുമന്യകല്പത്തിൽ. ഉണരുകാല
 ധ്വജപുതിപോലേ ശ്രുതിയാൽ തഥാസ്മതിയിനാ
 ലും. മധുവിദ്വാദിയിലാദിത്തന്നന്ത്യാദിത്ത സേവ
 യൊക്കാതെ. പോവുകമൂലം ജമിനിദേവന്മാർക്കു
 ധികാരമോക്കുന്നു. ആദിത്താദിപദത്തിനു ജ്യോതി
 സ്സിൽ നൽപ്രയോഗമുള്ളതിനാൽ. താൻവിദ്യയി
 ലെ ധിതൃതിദേവന്മാർക്കില്ലയെന്നു നന്നായി. ദേവരി

൧. മനുഷ്യാധിപതിത്വം. ൨. അർത്ഥിതപാദിയുക്താകവേ. ൩. നാ
 ഭത്തികനിന്നെന്നു ദേ-വ്യ-വ്യ-ശബ്ദബ്രഹ്മമയ ദേഹത്തിൽനിന്നെന്നു
 മതാത്മനം. ൪. ബോധിക്കുന്നകാലാവസ്ഥാഭാവം. ൫. ആദിത്താദേവന്മാ
 ധുവെന്നു തുടങ്ങി ഹോദേവ്യത്തിൽ ചൊല്ലിയതിൽ, ൬. അധികാരം.

ലാഭിയെന്നു താനാമവനെ നവേദമോതുകയ്ക്കൽ
 പ്രാസഭഗവാനിവർദ്ധയവിദ്യാധിതരിയുണ്ടുതാനെ
 ന്നാൻ. പ. തൻനിന്ദാശ്രവണത്താലുദിച്ച ജാനശ്രു
 തിടശോഭമുത്. സുചിക്ഷുപ്തദീപ്തനരിനൊടുമൈ
 കപൻറെ മുഖിപോടുകയാൽ. യൗഗികമാംജാന
 ശ്രുതിതങ്കൽ ശുഭ്രതയതല്പപരമാത്മം. മേൽക്ഷത്രി
 യത്ഭഗതിയാൽ ചൈത്രമാഹ്വനൊടുചേതമടയാ
 ഉൽ. സംസ്കാരവിചാരാലും മേലതിവർദ്ധിച്ചെന്നു
 ചൊല്ലാലും. ശുഭ്രതാഭാവമതിന്നുറപ്പിനായ് ഗൗര
 തെമൻറെതാഴിലാലും. ശ്രവണാധ്യയനാത്മങ്ങളെ
 നിഷേധനാൽ സ്മൃതിവിനാശമാകാതെ. ജാനശ്രുതി
 യല്ലന്തൻശുഭ്രതവിദ്യാദിചാൽ സ്മൃതിജ്ഞാനം. വാക്യാത്മവി
 ന്നയാരംഭിച്ചതുചെയ്യുന്നു തീർത്തധിതി
 യയെ. രുദ്രിംശ്രുതിയിൽപ്രാണൻ പരനെല്ലാലോ
 കവും നടത്തുകയാൽ. ൧൦. ഇജ്ജീവൻ ദേഹാൽനൽ
 ജ്യോതിയെയെടുത്തുവെന്നുചൊല്ലമിടം. ജ്യോതിസ്സു
 പരബ്രഹ്മത്തന്നേ പലമന്ത്രദർശനംകൂടും. ൧൧. ആകാ
 ശംതാൻ നാമാകൃതിനിർമ്മാതാവിതെന്നുമാകാശം. പ

൧. ശോകത്തെക്കൊണ്ടു, അധികാരവിഷയമായുള്ള വിപ്രതിപത്തിയാ
 ഹ്വയപ്പെന്നുകാണിക്കുന്നതായാൽ ഗ്രന്ഥംവിരിവുകമെന്നുചെയ്യണം. വി
 ചാരശാലികൾ സായമെന്നയിക്കുമെന്നവച്ചുപറയുകയും, ഇതു ഗുരുതി
 തവദിചെയ്തുകൊണ്ടു അധികാരനിരൂപണമെന്ന ഗുരുപ്രബന്ധത്തിൽ
 കാണുക.

(൧൯)

രണ്ടു, നാമാകൃതിയാലക്ഷമാന്തരഭൂതമാം വിധക്രൂപാ
ണാൽ. ആരാത്മാവെന്നതിനായി വിജ്ഞാനമയനെ
ന്നതൊട്ടേക്കും പരനാം നിദ്രാമരണാവസ്ഥകളിൽ
ദേഹജ്വലത്തിലാൽ. മേൽസമുച്ചിന്നധിപതിസ
മ്യന്ത്രേശാനെന്നു മുതലായ. ശബ്ദങ്ങളാലുമായതു
പരമേശ്വരനെ നല്ലനിജമായി. ൧൨. ഹരിഃ. ൧൩
മധ്യായത്തിൽ ജ്ഞേയബ്രഹ്മത്തെ പറയുന്ന അവ്യക്ത
ശ്രുതിയോജനയെന്ന മൂന്നാംപാദം തീർന്നു.

ഹരിഃ. ചിലശാഖകളുടെ ശബ്ദം മൂലം കാ
യാനുമാനനിസ്സിതാ. ൧ പ്രകൃതിർജ്ഞേയമിതെന്നാ
കല്ലും ശരീരരഥകല്പനഗ്രഹണാൽ. ശ്രുതിയവ്യക്ത
പദത്താൽ കാട്ടുന്നരഥംശരീരമെന്നേടും. അവ്യക്ത
ശബ്ദയോഗ്യത സൂക്ഷ്മാവസ്ഥ വഴിവന്നതെന്നരിക
ഈശാധിപതയാലത്വം വത്തമച്ഛാകൃതാഖ്യ ശക്തി
കാം. ജ്ഞേയമതായിച്ചൊല്ലും വചനാഭാവത്തിനാ
ലുമ്പലിതു. പറയുന്ന ശബ്ദമസ്സർവ്വമെന്നതൊട്ടുള്ള
മന്ത്രമിതയെന്നാൽ. അല്ലന്നേപച്ഛവ്യമതായ'പ്രാ
ജ്ഞൻ താനാകമൃലമധികാരാൽ. അങ്ങിനീജീവച
രതൻപറയേണ്ടതലപ്പടിക്കു ചോദ്യമതും. കാണ്ടു
കാണതം വിളിമെന്നേടത്തു മഹത്തമാത്മ പരമാം

൧. കാളംകൊണ്ടു അനുമാനമഴിയിായി നിരൂപിക്കപ്പെട്ട. ൨. സാ.
ഖ്യപ്രകൃതി-പ്രധാനം. ൩. ശരീരം രഥമായിട്ടുള്ളതിനെങ്കിലാൽ. ഇതു
ആത്മാനം രഥിനം വിശിശരീരം രഥമേതതു' എന്നുകേൾപ്പാൻ

(൧൫)

പോൽ. ൧. ചമസാഹിത്യം വിശേഷാവധാനാഹേതുവില്ലെന്നതിനാൽ. തേജോബന്നാമി ക്യാം ശുശ്രൂഷപ്രകൃതിയാ നമജാമന്ത്രേ. ചില ശാഖകൾപരമേശ്വര സംഭ്രമയിതെന്നുചൊല്ലിത്തന്നതിനാൽ. ആകാപ്രധാന മേജതയിതാദിത്തേയ്യ പരധുതയൊപ്പമവരോധം. ൨. സംഖ്യാപസം ക്രമാലം പ്രധാനമാവില്ല. പഞ്ചപഞ്ചജനം? യുനേതം നാനാതപംപോലധികതപം (തീരേകം) നാമിത്തമായിട്ടും. പ്രാണാദികളാം പ്രാണാൻതൻപ്രാണമുതേ' തിവാക്യശേഷത്താൽ. അന്നേസതികാസ്താവചോ' ജ്യോതിസ്സാൽ പൂർത്തിതൻനിനവിനോത്ര. (തീ). ൩. സൃഷ്ടികളമേദം വേദാന്തങ്ങളിലെങ്കിലും പരൻവേദൻ. വിയദാദിഷുകാരണമായ് ശരിയായ് ബ്രഹ്മത്തിനായമുണ്ടുമാവാൻ. ഹസോകാമയതയിതെന്നവനേയാകഷിച്ചുകൊണ്ടുവരലാലും. വേദാന്തങ്ങൾക്കീശൻ തന്മൽ താല്പര്യമായിട്ടുനേവം. ൪. നയോവൈബാലാകേ കർത്താവിപ്ലവചക്രയസൃത

ക. ര. അർദ്ധഗോബിലത്തുടന ഉപാധി-ബുദ്ധിനയെന്ന (മന്ത്രത്തിൽ) സംശയാർത്ഥമായിരിക്കുന്നതിനാൽ. (കീഴ്ത്തുളയം മേൽവിരിവുമുള്ള ചമസംപോലെ). ൫. തേജോബുദ്ധിമാതൃക. ൬. 'അജാമേകാം' എന്ന മന്ത്രത്തിൽ. ൭. അജതപം. ൮. മധുതം. ൯. സംഖ്യാഗ്രഹണത്താലും. ൧൦. കണ്ണ-ശ്രുതി, അന്ന (പൂമിവി) ശബ്ദമില്ലാതിരിക്കവെ. ൧൧. അവൻ സൃഷ്ടിച്ചാനുഷ്ഠാനമിച്ഛവെന്നുത്ഭവിനെ, ൧൨. ക്ഷാമിത ക്ഷമിക്കുക.

കുറും. എന്നേടത്തുജഗദാചാര്യൻ മേല,
 വേദമാണ്ഡം. ബ്രഹ്മതേജോപാലീടാമെന്നാരു
 ചു കാഞ്ചയാൽ മേലും. തിന്തോതി *ജീവമുപാ
 നോക്താലല്ലയെങ്കിലെന്നിതു മുൻ. ചിലശാഖകളിൽ
 ചോദ്യോത്തരങ്ങളുമു കണ്ടിടുന്നതിനാൽ. ജൈമി
 നിതുന്താത്മാ ചേരിയ്ക്കിഫലീവ വിചാരമെന്നറയ്ക്കു
 ത. മൈത്രേയീബ്രാഹ്മണമതിലാത്മാ ദൃഷ്ടവുനെന്ന
 തപ്പരണം. അമൃതതപാതൊട്ടൊടു പസംഹാ
 രോക്തചേന്നിടുന്നതിനാൽ. ആത്മാവെയറികിലെ
 ല്ലാമറിഞ്ഞതെന്നീപ്രതിജ്ഞ സിദ്ധിപ്പാൻ. ആത്മാ
 ക്കടെയവിരോധം ശക്തോട്ടാഞ്ഞെന്നിതാശ്ശരഥ്യ
 നി. ദോഹാദിസമൂഹംവിട്ടൊഴിഞ്ഞുപോം ജീവനീശ
 നോടെക്രം. ചേരുകമുഖമേദോ പക്വമമെന്നതവ്യ.
 ലോമിതന്തമാം. ഇപ്പരമാത്മാവിൻ വിജ്ഞാനാത്മാ
 വായിരിപ്പിനാൽ ജീവൻ. ബ്രഹ്മാന്യന , ലുഭോരം
 ഭുജാലെന്നു കാശക്രസ്നമതം. ന. ആയാദേശം
 കേരക്കുന്നതിനാൽശ്ര തമാക മശ്രതം ചോലും.
 എന്നീപ്രതിജ്ഞയൊത്തമണ്ണുതളയിനാൽ സൗമ്യ
 ദൃണ്ഡയം സാർവ്വം. അറിയപ്പെടുന്നു വെന്നിട്ടാഴ്ത്തമി

൧. കുറും-ജഗത്തെന്നർത്ഥത്തിലാകയാൽ, *ബ്ര-സു ൧-൧-൩൧.
 ൨. ആപ്തീ-പ്രാപ്തി.

രണ്ടിനുള്ള പണപരോധാൽ. സത്തു മനമിത്തേർ
 പാദാനോദയകാരണവുമാം ജഗത്തിന്ന്. സോകാമ
 യതതദൈക്ഷതയിരണ്ടു മദിദ്യുനമോതുവതിനാ
 ലും. സാക്ഷാലിതവിധവും ശ്രുതിമാകാശാൽജനി
 ലയംപറകയാലും. ബ്രഹ്മോദയകാരണമാ തേമാവെ
 ത്താനേചമച്ചവെന്നേടം. കർമ്മതകർത്തുതയിവ പരി
 ണാമാലപ്പോലെയാ തേമക്തിയാലും. ബ്രഹ്മമുപാ
 ഭാനവമെന്നായ് ചൊല്ലപ്പെട്ടുദൃശ്യസങ്കരത്തിൽ. തക
 ര്ത്താരമീശമെന്നടമതിനാലും ചിത്തകാരണഭവമാം.
 ൭- എന്നീ പ്രധാന കാരണവാദിനിരകരണ യുക്തി
 യാൽ തന്നെ. ൧. ജ്ഞാപദിമതാനിഷേധം. ചൊല്ലി
 യതാം മദ്യമല്ലഹതിയൊപ്പം. ൨- ഹരിഃ - ഒന്നു
 മദ്യായത്തിൽ അച്ചുകൂട്ടി സന്ദിശ്ശ പദമാത്ര സ
 മന്നപയമെന്ന രൂപംപാദേ തീനാ.

സമന്നപയാലു മൊന്നാമദ്യായം തീർന്നു

൧. അധിഷ്ഠാത. ൨. നിമിത്തവും ഉപാദാനവുമാകുന്ന രണ്ടുമാവു.
 കാരണവും ആണു. ൩. (അഭിധ്യാ) അഭിധ്യാനം- ഇഹാ. ൪. 'ആ
 രത്നാനം സ്വയമകരുത' എന്ന ശ്രുതിയിൽ. ൫. ആത്മാവികയകപ്രയത്നം.
 കൊണ്ടും. ൬. 'കർത്താമിശംപുരുഷം ബ്രഹ്മ, യോനിം' മണ്ഡുകാവ്യോ
 പനിഷത്.

൧. വൈശേഷികാഭിമതവണ്യനും. ൨. പ്രധാനമല്ലനിബ്ബാണ
 ന്വായപ്രകാരം. (പ്രധാനിയെക്കൊല്ലു മൃഗം യുദ്ധം ജിതപ്രായം എന്ന
 വരുംപോലെ),

(25)

(അ. ൨) ഹരിഃ- ഇങ്ങിനെ കപിലസ്തുതി ഭാര്യ
മെന്ന ഭോഷം വരുന്നിതെന്നാകിൽ- ഇല്ലാത്തതു
അസാരിസ്തുതി നുകിടം കേട്ടവനിടത്തതിനാൽ-
കാഷ്ചലതന്ത്രോക്തമതാം മഹാഭിശ്രുതിയിലപ്പ
ദീക്ഷകിൽ- താനും ലഭിയാഞ്ഞാസ്തുവകാരകേട്ട
ഭോഷമായിടം. ൧- ഇക്കാചിലവണ്ഡനയാൽ പ്രേ
ശാന കാരണതസത്തുതാദികളും. ചൊല്ലും പാത
ഞ്ജലയോഗം ഖണ്ഡിതമെന്നറിഞ്ഞു കൊള്ളേണം-
൨- വിജ്ഞാനംചാ വിജ്ഞാനംചശ്രുതിയാൽ ജഗ
ജ്ജഡതഥിരി. ചിത്തജഗൽക്കാരണമല്ലതീന്നു മുഖ
കിൻ വിവക്ഷണതപത്താൽ. അങ്ങേയ്ക്കിരിക്കിച്ചുത
ത്തോതിയെന്നു തൊട്ടടത്തൊക്കെ- അതതദിമാനി
ചൊല്ലാൻ ചിജ്ജഡഃഭാവ ഗതികളാൽ മുന്നേ-
ബ്രഹ്മപ്രകൃതികമല്ലാജഗത്തുപേതന മതാകയാ
ലെന്നും. മൂന്നാക്ഷേപം തെറ്റാം. നേക്കാദിച്ചമാങ്ക
ൽ നിന്നെഴുന്നതിനാൽ- ഉല്പത്തിയതിൻമൂന്നും കാ
ൽമസത്തേവ മെങ്കിലില്ലാകും. കാൽപ്രതിഷേധമി

൩. അവകാശ (മില്ലാത്ത) ഹനി. ൪. കപിലനെ മതപ്രവ
ർത്തനാമുണ്ടാക്കപ്പെട്ട സാംഖ്യഗുണത്തിൽ പെട്ടിട്ടുള്ള മഹാഭാ
ഷ. ൫. പ്രധാനം ജഗദ്കാരണമെന്നു തുടങ്ങിയവ. ൬. അതാതിമാ
നിമേവതയെ പറയുന്നതാകയാൽ.

൭. അവയോടും-അറിയാൻ. ൮. ബ്രഹ്മമാകുന്നകാരണത്തോടു
കൂടിയതു. ൯. കേരണവാദി.

(൧൯)

താം കാരണമുള്ളിരിപ്പുകുറിക്കാം. ജേഡകാലം ന ചിത്പ്രകൃതികമാകൽ ലയഃവളയിൽ സ്വയമ്ത്താൽ. ബ്രഹ്മ ഭൂമിമുതെന്നാമരിനാൽ വേദാന്തമേയ സംഖ്യസം. ഏ നിശ്ശങ്കാതൊരാം ലയകാലം വള: കലങ്ങളിവകളുടെ. ധർമ്മത്താൽ പൊൻ മണ്ണൊട്ടി പ്പെന്തോരു സദാതാമൃതം. സാംഖ്യമതത്തിൽ പോലും ഭാവിലക്ഷണതാമൃതാവിടുംഭാഷാ സാധാരണമാവുകയാൽ പാപകുലകൃതിയെന്നറിഞ്ഞു കൊള്ളേണം. തർക്കത്തിന്നു നിലയില്ലാഴികയാലും വേദമുട്ടിപ്പിടിക്കാം. എന്നാലും മോക്ഷാഭാവം വന്നെത്തിക്കുമെന്നു ഹേതുവിനാൽ. ആഗമവഴിയോടൊക്കും തർക്കത്താലും ജഗത്തിന്നുബ്രഹ്മം. തന്നെയിരുവിധകാരണമെന്നിതു നന്നായറച്ചിരിക്കുന്നു. ൩- ഇക്കാരണങ്ങളാൽ മനമുന്മാം ശിഷ്ടാളെടുത്തിടാത്തുള്ള. ൨൭൭ പാദിമതം വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്ന കണ്ടുകൊള്ളേണം. ൨- മകോക്താപത്തിനിമിത്തം വേർപാടിപ്പെട്ടിരിക്കുകിലെന്നപടി. അലന്തരിഭേദത്തിലുമുണ്ഡലിമുട്ടി കഭേദമാപ്തമല്ലെടത്തം. ൫. കായ്പ്രപഞ്ചമകാര

൭. കാരണരൂപമാതിട്ടുള്ള നില. ൫. ജഡമാകുന്ന കാലം. ൩. ബ്രഹ്മ കാരണകം. ൭. സാമണ്യവള. ൮. കാരണത്തിന്നു വിചരിതമതിരിക്കുന്ന ലക്ഷണമൊത്തതാണെന്നു. ൯. സാപക്ഷഭാഷം. ൧൦. ശിഷ്ടഗ്രാഹിതാത്തുള്ള. ൨. കാണാഭാദിമതം. ൩. ഭോക്താവിനോട ഭേദംകൊള്ളുകയാൽ ഭോഗമെത്തിടുന്നതിനാൽ.

ണമാം ബ്രഹ്മത്തിൽ നിന്നു വേറല്ല. വാചാരം ഭൂ
ണശബ്ദാദികളാലും കാരണം ഭൂവിപ്പുച്ഛവേ. കായ്ക്കും
കാണകയാലും പിന്നെ നാശകുന്നതിൻ ജനിക്കാട്ടും.
കാരണരൂപമതായ്ക്കാനിരിപ്പിനാൽ പോലുമൊ മനസ്സു
തപം. മേനമസത്താണെന്നും വേദോച്ഛാപ്താലിവണ്ണ
മല്ലെങ്കിൽ. ചേന്ദ്രിപ്പുഗ്രാകൃതധർമ്മോടിരിപ്പോതിട്ടു
ന്ന വാക്യേച്ഛാൽ. യുക്തിയിനാലും സസത്തായിരുന്നു
മുന്നെന്ന ചേറുവാക്കാലും കായ്ക്കത്തിനാണു വേർപാടി
ല്ലാഴിക രണ്ടുമൊത്തതാകുന്നു. കാരണതന്തുവിൽ നി
ന്നും ചെമ്പ്രാനന്ത്യതകണക്കുഭേദം രാൻ-മേലും പ്രാ
ണാചാനാദികൾ പോലുമിരുന്നതിന്റെ കൊളുപ്പേ
ണം. സ-ഘോരീരതാം നപ്രവേശശ്രുതിചിത്തിന്നു
യുരയ്ക്കയാലഥവാ. ജീവനുചരാത്മരൂപം തത്ത്വമസി
ശ്രുതി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടുപോൾ. ബ്രഹ്മത്തിൻ സ്രഷ്ടൃത
യതുജീവദേവതെന്നു വന്നിട്ടുണ്ടതിനാൽ. രാൻ ഹി
തമാചരിയാഴിക മുതലാം കേടാമിറുന്നമെങ്കിൽ ന
ഹി. ഹൃദയേവശ്രുതി മുതലായതു ഭേദം മൂണ്ടിപ്പോ
തിട്ടുണ്ടതിനാൽ. അറിയും വബ്രഹ്മാധികതാ നീക്ക

ഭ. വാചാരം ഭൂണം വികാരണാമധോയം മൃത്തികേന്ദ്രോദസത്യം എന്നു
ശ്രുതിയിൽ. ഉ. 'അസഭേദേവമഗ്ര ആസീത്-എന്ന മറ്റുത്തിൽ. ഉ. വ
സ്തുത്തിന്റെ അഭിന്നതം. ഡ. ജീവത്തം. ന. തത്സമുപാതദേവ
സംപ്രദവിശ്വം എന്ന തൈ-൪.

ഹ. 'മേദാമാദ അരോദമുവൃദ്' എന്നുതുടങ്ങിയതു-൨. ഡ. ബ്ര
ഹ്മത്തും.

നിന്നു ഹിതമനുഷ്ഠിയാഭോഷം. കല്ലൊരുജാതീ, ര
 ത്തം പാഷാണവുമായിട്ടുനാപോൽ തന്നെ. ജീവപ്രാ
 ജ്ഞപ്പിരിവുകൾ ചേരുന്നതിനാൽ ചപരോക്തഹതി
 യില്ലാ. ൭. സുപ്താത്മാവിൽതന്നെ ഉപസാഹാരം ര
 മോനരഥയോഗം. എന്നും ശ്രുതിയാൽ സ്രഷ്ടൃത
 പരനാഭ്യൽ ഭോഷമിപ്പു ചാലിനദേ. പരിണാമലയം
 പോൽ ബഹുശക്ത്യാ കർത്താപരൻ തന്നിച്ചുലകിൽ
 മേലും ദേവാദികൾ തേൻ കാരണമെന്നേ പരത്തി
 ൽ വിലയം പോൽ. ൮. ഇതവിധ തുമാകെ ബ്രഹ്മ
 ത്തിനും കൊച്ചാത്മനാ വികാരമേഴും. അല്ലേൽ പ
 നിരവചനശ്രുതി കോപം വരുമാകിലിപ്പയെന്നരിക.
 ഏതെന്നാൽ ശ്രുതിതന്നാൽ ബ്രഹ്മ ചതുഷ്യാത്മാ
 മോതിട്ടുന്നതിനാൽ. ഏകം പാദം കൊച്ചാ ചതു
 പാത്ത ശുദ്ധാത്മതംഹിശബ്ദബലാൽ-സപ്തമാരേ
 യാത്മാവിന കേടന്യേയങ്ങു കണ്ടിട്ടും പോലും. ലോ
 കത്തിലിറുജാലക്കാരൻ നിറല്ല. ഫലിചിത്രനോക്കാ
 ലും. ചതുതി പാദിതമാ ഭോഷം പ്രധാനമാദിക്കുമോ

൩. പുഷ്പപദ്ധ്വീ പറഞ്ഞ ഭോഷമില്ല. ൪. രഥങ്ങളുമില്ല അശ്വങ്ങളു
 മില്ല. ൫. തങ്ങളുടെ കാരണത്തിങ്കലല്ലാതെ ബ്രഹ്മത്തിൽ ലേർന്നതു
 പോലെ. ൬. ഒട്ടക ബ്രഹ്മത്തിൽ. ൭. കാതുചെന്നുള്ള രൂപത്തിൽ. ൮. ബ്ര
 ഹ്മനിരവചനമെന്ന പറയുന്ന ശ്രുതിവിരോധം. ൯. ചതുഷ്യാത്മി- നാ
 ലുപാദമുള്ളതു. ൧൦. കാതുബ്രഹ്മവും പ്രപഞ്ചവും. ൧൧. മൂന്നു പാദം.
 ൧൨. ശ്രുതിബലത്താൽ,

൧. അനേകവിധകഷ്ടയാലും. ൨. ഉക്തമായ,

കുമാരനാഥൻ. താനും ഭാഷാരോപം വേണ്ടസ്ഥ
 ൽ പക്ഷമൊന്നി മുൻവീക്ഷി. ന്. സർവ്വപ്രകാര ശ
 ക്തികളാത്തതു പരദേവതാശ്രുതേച്ഛനാൽ. യ
 സർവ്വജ്ഞൻ സർവ്വവിദ്യോപദായൻ സർവ്വകാമയെന്നാ
 ി. അശ്രോതുമവാക്കെന്നും ശ്രുതിയാല നകരണത
 യാലതല്ലെങ്കിൽ. പ്രത്യക്ഷമിദമുണ്മേലും സശ്ര
 നോത്യ കണ്ണനെനോതയാൽ. ൧൦. സൃഷ്ടിയുപയോഗ
 മുളോന്നാകേന്ദ്രത്തി നാലുജ്ഞൻറയല്ലെങ്കിൽ. വേണ്ടി
 ല്ലലകപ്പടിഖിലാക്കെവല്ലങ്ങളാംഖിലാസസമം. ൧൧.
 രാജാ. നാട്ടുപോൽ പേതനമതു തൻഹേതുതയുറ
 പ്പുചെയ്യുന്നു. മേലും വേദികമതനിട്ടുചാവാം സമമാ
 ൽറത്തിറാഞ്ഞിപ്പ. എന്നായെന്നെനാൽ പ്രാണിക
 ക്കുടെ കർമ്മാനുസാരസൃഷ്ടിയാ. നാൽശ്രുതി, ഗീതകളെ
 ണിനെക്കൊണ്ടിനെക്കൊണ്ടി പഠത്തിടുന്നതിനാൽ.
 സൃഷ്ടിക്കുമുഖ്യ കർമ്മം വിവിധിപ്പാഞ്ഞിപ്രകാരമല്ലെങ്കി
 ൽ. നെററിലു നന്നാദിദാവാൽ സംസാരത്തിനിതു
 ചേർച്ചയുള്ളതുതാൻ. ചേങ്ങേപ്പടിയുണ്ടാക്കീയാതാവെ
 ന്നായി വേദവാക്യതുപോൽ അനുമാദിയുമില്ലെന്ന
 തളം കൊണ്ടു നതുണ്ടുഗീതയിലും. ൧൨. ഏവം ബ്ര
 ഹ്മം കാരണമാക്കുളളപോൾ പഠത്തിവെണ്ണത്താ
 ൽ. വകാരണാധർമ്മശേഷം ചേരുന്നവയാണുതന്ന

൩. അറിയിച്ചതും ൪. ഇളക്കിമാറ്റുന്നതുപോലെ. ൫. വൈകാരികം.
 ൬. അനാദിതപഃകോണ്ട. ൭. യഥാപൂർവ്വമകൃഷ്ടയൽ എന്ന ഭിക്ഷി. ൮. മ
 യാവിശ്വകൃഷ്ടകാരണബ്രഹ്മത്തിൽ സർവ്വജ്ഞത്വം.

ബഴിയോലും ൧൩. ഹരിഃ ഹൃദയത്തിൽ വേദാ
ന്തസമനപയവിരോധപരിഹാരമെന്ന നോം പാദം
രീനും.

ഹരിഃ. സൈന്യപുജീവവാദോപോൽ സാം
ഖ്യായോഗവും ചനിരത്തുന്നു. ഉണ്ടാക്കൽ വരാഴിക
യാലും മോയ് പ്രതി, ജീവകാ നരണതാ. ഇല്ല
തുപോലെ ജഡത്തിൻ പ്രപുണ്യയോഗ്യതയിനാലു
മായിടം. ചെൽ നീരി പഃപാലെന്നാലൊന്നാശ്രി
ച്ചേ പ്രപുണ്യവചയുമാം. 'സദ്വൃന്ദമന്തീനന്യ
ത്തായ്യില്ലാലായ്യാലായിടം. ബ്രഹ്മതരഹേതു
തപം' തനിപേക്ഷതയതുനിമിത്തമായിടം. ചല്ലുപ
യസ്സായ് തരിണതിയായ്യാലെന്നു വന്നുകൂടിടം.
പശുവീനന്യസ്ഥലമതുപാലായിരുന്നതിപ്പയെന്നതി
നാൽ. കാപിലയോഗമോഷ്ടമെന്നായതുപോലെ
കൂട്ടുകിൽകൂടെ. അനന്ദാവത്താലും പഞ്ചഗവസ
ന്ത്രിയമെന്നപോൽപിന്ന. ശ്രീകാന്താത്താട്ടു സ
മമെന്നാലും ദോഷമാംനിഷിദ്ധതാൽ. ഏതാവി
മോക്ഷസുഖമെന്നേടം, ന്.ചേപ്പാൽ സദൈവസ

൧. ശ്രീമൽകാശ്യപുരപാദിതമതമായ സാ ഖ്യായോഗത്തെ രണ്ടുരത
ങ്ങൾകൂടി ഇവിടെ വിവക്ഷിതങ്ങളെന്നു കണ്ടു ക്ഷണിന്നാമുതിവൃത്തിപ്പ
കാരമിങ്ങിനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ൨. തകർന്നു. ൩. കാരണതപം.
൪. ക്ഷിരനിരങ്ങളാലിരിക്കുന്നപോലെതിൽ. ൫. ബ്രഹ്മവിട്ടുരോന്നി
തൻ കാരണതപം. ൫. അപേക്ഷയില്ലായ്മ. ൭. പരിണാമം. ൮. തോ
തളിയുടേയും കുറുത്തേറയും കഥപോലെ, ന്. സംബന്ധത്താൽ.

കുറ്റാലും. ഏതെങ്കിലും ചേരാഴികയാലും സ്വന്തം
 നൃത്തമേന്തിടുന്നില്ലാ. അന്യപ്രകാരം കൃമിക്കിലുമാം
 രജ്ഞബലക്കറച്ചിലതി നാലും. ഇവയെല്ലാമന്യോ
 ന്നും വിരോധമെന്നുള്ള കാരണത്താലും. അനാചിത
 മമതമൊക്കെയുടമെന്നതു നന്നായറിഞ്ഞുകൊള്ളേ
 ണം. ൧. ഹൃസ്വപരിമന്ധലങ്ങളിൽ നിന്നു മഹ
 ദ്ഭീഷ്പമായ് കുമത്താലേ. ദ്രവണകത്രണകങ്ങളിൽ
 ങ്ങുണ്ടാംപോൽ ജഡജഗത്തു ചിത്തിന്നാം. ൨. ആ
 ദ്രിയിയ പരമാണുക്കൾ കൊറുകിൽ കൊണ്ടിടാത്തീ
 ലാലുന്നാൽ. ദ്രവണകാദിപേർ ദ്രോഷം ക്ഷേത്രജ്ഞ
 നോടെ നയതെങ്കിലിതപാടും. കർമ്മാഭാവം, ജഡ
 മെന്നതിനാലും, സൃഷ്ടിചിത്തിലല്ലതിനാൽ. തുല്യ
 ന്നായാൽ ചേപ്പും സംബന്ധംപോലെ നിത്യസം
 ബന്ധം. ന്യായമതം തന്തുപടങ്ങളിലൊപ്പക്കൊറുക
 യാൽ ഘടം പടവും. തൻ ചേപ്പിനു സംബന്ധാന്ന
 മരിപ്പിക്കുന്ന നിലവര. ത്തായാൽ കേടാം. എല്ലാത്തൊ

൧. സൃഷ്ടിയാലും. അസ്തിയാലും എന്നുള്ളതു. ൨. ജ്ഞൻ- അറിയുന്നവൻ (സർവ്വജ്ഞനെന്നുസാരം). ൩. ദ്രവണക, പരമാണുക്കളിൽനിന്നു പരമാണുവേ അപേക്ഷിച്ചു വരിയതായ ദ്രവണകവും ഭീഷ്പപരിമാണമില്ലാത്ത ദ്രവണകങ്ങളിൽനിന്നു ഭീഷ്പപരിമാണമൊത്തത്ത പരിമാണമല്ലാത്ത ത്രവണകവും ഉണ്ടാകുന്നപോലെ- ജഡപ്രപഞ്ചചിത്തിൽനിന്നുണ്ടാമെന്നു സാരം. ൪. പുഷ്പകർമ്മം, ൫. അദൃഷ്ടം, ൬. ക്രിയാഭാവം, ൭. സംയോഗസംബന്ധം.

ുൾ പരാണസ്സപഭാവമതുമാറിടാതെ നിഷ്കൃഷ്ടയാൽ.
 സമ്പ്രാദിനിത്യമാമതുകൊണ്ടും പരമാണവാദമൊ
 ക്കില്ല. രൂപാദിയാഞ്ഞിരിപ്പാല ഹനന്തപാനിത്യ
 താദിയാമതുപോൽ. കാണകയാലവയ പമുളോന്നീ
 ല്ലാത്താനതെങ്കിലും ദോഷം. അതിനാലും ശിഷ്ട
 ന്മാൻ കൈകൊള്ളാത്തതുകയാലുമിതിൽ. ഏറെ
 യുപേക്ഷാവസ്താൻ തന്നേയോറ്റുതമു മക്ഷയുള്ളവ
 രാൽ. ൩. ഇതഥേതുകഭൂത ഭേദതികപരമാണക്ക
 ജ്ഞാപ്പകൊള്ളുകിലും. ബെന്ദന്ത സമുദായാപ്രാ
 പ്തിവരും കത്രാദിനിത്യതാവലതഃ. അന്യോന്യ
 മവിദ്യാദികളൊ പ്രാപ്തപാനിത്യേകചന്നാകിൽ. അ
 ല്ലാ, മേന്മേൽ ചട്ടപരമാണുല്പത്തിക്കതെന്ന പൂർത്ത
 ണം. കാരണമാകുന്നതിനാൽ ചേപ്പോൻ വേണമസപ
 തന്ത്രമായ്ചേരാ. പിന്നത്തൊരൊരൊക്കപ്പൂർത്തക
 ലാലുമില്ല കാരണതാ. ഹേതുവസത്താകമ്പോൾ
 പ്രൗതിജ്ഞബെന്ദന്റെറയറു പോകുന്നു. “കോ
 ല്ളം ധസഹേതുവെന്നാലതേക കാലത്തുവേണമിതമാ
 കാക്ഷണീകതപരച്ചാൽക്കേടാൽ” കലശാദിബലാൽ
 തകർക്കാലത്താൽ. പൃഥ്വീദിനശിച്ഛിടകയെന്ന

൧. അണവല്ലായ്. ൨. മോക്ഷമയുള്ളവരാൽ. ൩. സമുദായ
 ത്തിന്റെ വരായ്. ൪. കത്താവുമതലായതിന്റെ അനിത്യതാദി ബല
 മ്ബാൽ. ൫. ഉണ്ടാകുമ്പ. ൬. ‘സൂപ്പം ക്ഷത്വം സകാരണകം’ ക്ഷത്വമല്ലാ.
 കാരണത്തോടുകൂടിയതു- എന്നതു. ൭. ഹേതുവോത്തു.

(൨൩)

രണ്ടിനുമധ്യേ താവായ്ക്കും. ഇവർ പക്ഷപ്പടിയൊരു
തന്നാൽ. വിമോദം വന്നിടായ്ക്കയാൽ കേടാം. ചിര-
കാലമിരിപ്പ്പേൽ ക്ഷണികമിരണ്ടാകിലും വതംഭോ-
ഷം. അതിനാൽ മതമിതബദ്ധം. ചവിണ്ണിലുമുണ്ടു-
യ്ക്കേതോന്നലൊക്കുകയാൽ. താനുമനുഭൂതമാമൊന്നി-
ന്റെ യരസ്യതിദിനാനന്തരത്തിങ്കൽ. കാണുകകൊ-
ണ്ടും ക്ഷണികതവയ്ക്കിച്ചിപ്പാത്തതിന്നു കാണാത്തു-
നഷ്ടപദാത്മാ കാൽ ചൈകിലുദാസിനരായപുരു-
ഷക്കും. കാൽക്കളൊക്കെയൊന്നതിനാലു മമസം-
ഗതം ഹിംസുതമതം. ര. വിജ്ഞാനവാദിചൊ-
ല്ലാ ബാഹ്യാത്മാവുമാണിതിന്നില്ല. എന്തെന്നാ-
ൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമിതിത്തമയരിക. സ്വപ്നാ-
ദിപോലെ ജാഗ്രദ്വദാത്മാനുനൃതയതെങ്കിലൊത്തി-
ടാ. ഇവയുടെ വിലക്ഷണതാം നിമിത്തമായെന്നു ക-
ണ്ടുകൊള്ളേണം. ബാഹ്യാത്മാമില്ലയാത്തതുമിതി
മാത്സാന്യമില്ലെന്നു ആലയവിജ്ഞാനത്തിൻ ക്ഷ-
ണികതയാലും നവാ സന്നാശ്രയതാം. സർവ്വപ്രകാ-
രവും വൈ നാരിക പക്ഷത്തിലുപപത്തിയെഴും.

൧. വിനാശം-വിചയം. ൨. ആകാശത്തിലും- അസ്തിത്വപ്രതി-
തി. ൩. അബദ്ധം. ൪. ബദ്ധമതം. ൫. ബാഹ്യാത്മാമില്ലെന്നുള്ള
ഇ. ൩. ആലയവിജ്ഞാനമെന്നും പ്രവൃത്തിവിജ്ഞാനമെന്നും രണ്ടുണ്ടു.
൭. വാസനാശ്രയതാം.

൮. നാസ്തികമതത്തിൽ അയ്യേശ്വരവത്.

നേർക്കുതാറു മണൽമാന്തുവാലാമതു നിമിത്തവും
 ത്യാജ്യം. ൫. മരുതാമ്ബരർചൊല്ലൊക്കാന്യാദി
 ചന്ദനാസ്തിയെന്നുമാരുകാലം. ഒരു ധർമ്മവിചിത്രാ
 ന്നും വിശദ്ധധർമ്മം ഭവിച്ചിടാത്തതിനാൽ. ഇവർ
 കൊള്ളുപടി ജീവൻ ശരീരമെന്നു വന്നിടുന്ന
 രം. ഭേദാന്തത്തിലാത്താവിനു ശരീരം നിറഞ്ഞിരി
 പ്പാക. ഭേദമുള്ളു. ഏകോപം പോലെ ഭവിക്കാ
 സവും വരുന്നതിനാൽ. പേനയില്ലെന്നു ലൊക്കില്ല
 വേദപിതാ നൃസിതീയ ദിവരലാലേ. അന്ത്യവിമോ
 ക്ഷാവസ്ഥയിലൊരു ദേവദാനിയേ നിവർത്തുകയാ
 ൽ. നിത്യതപമാദിമദ്ധ്യമപരിപാ നത്തിന്നുമെന്നു വ
 ന്നിടവേ. പൂജിതാസമതിപ്പാഞ്ഞല്ലെന്നാകും വി
 ശേഷമുള്ളു. സൈന്യമനുഷ്ഠിക്കായ മന്തമത
 മിതുദുപേക്ഷമറിയേണം. സ. ഇവരൻ പ്രധാ
 നപുരുഷാധിഷ്ഠാനതയാനിമിത്തമാണെന്ന്. മാത്രം
 പാറീടില്ല പ്രാമാണികതാനിമിത്തമായിട്ട്. ഒത്തി
 ടാഴികയാലും പ്രധാനപുരുഷശരപരൻ സംസ്ഥാനം.
 മേലമധ്യസ്ഥാനം അപപത്തിയിനാലും വരുന്നത
 ല്ലിതി. പുരുഷൻ നേത്രാദികളും കരണങ്ങളിനാ

൨. ദിഗംബരൻ, ൩. ചുരുക്കം, ൪. വിവിധം, ൫. അവയവമു
 മേതു, ൬. വികാരദിവരുന്നതിനാൽ, ൭. വലിപ്പമെല്ലാം, ൮. പ്ര
 ത്തിപുരുഷാധിഷ്ഠാനമായിട്ടുനിമിത്തകാരണമെന്നു.

൯. നാസ്തികമതത്തിൽ അയോഗ്യത വരും, ൧൦. ദിഗംബരൻ,

(൨൮)

കുലയെന്നപോലെയാൽ. നമ്മുടെനാമം, ഭോഗാ
ദികളുതൃപുവിതു വരാത്തതാകുന്നു. അവയവമൊ
ത്തോന്നീശപരനെന്നാൽവരുമ നെവത്തപമല്ലെങ്കിൽ
സർവ്വജ്ഞനല്ലയെന്നും നിരവധ പൻ തന്നെയെങ്കി
ലൊക്കില്ല. ൭- രോമാനജർ മതമൊക്കാജീവോല്ല
ത്തിയതു സംഭവിക്കാത്തത്- കത്താവിൽ നിന്ന നക
രണംജനിപ്പതായ് കണ്ടിട്ടുന്നരിപ്പല്ലോ- വ്യക്ത മണ്ഡി
തകു വിജ്ഞാനാനന്ദതപാദിയാപ്പ കൊള്ളുകിലൊ-
അപ്പക്ഷനിഷേധമനുഷാകുന്നില്ലെന്നതന്നെ കണ്ടിട്ട
ക- ഘരവിലാഗമാന്തവിപ്രതിഷേധത്താലും ഗ്ര
ഹിക്കട്ടെ സാധം- ജീവോല്ലത്യാദികളുതകാണ്ടും
പററില്ല, പാശ്ചാത്യരാത്രമതം- പ- ഓം- ഹാമദ്യോ
യത്തിൽ സാംഖ്യാദിമതഭൈഷ്യപ്രദർശനമെന്ന ര
ണ്ടാം പാദം തീർന്നു

ഹരി- ഇപ്പാകാശോല്ലത്തിശ്രുതിയിൽ കാണാ
യ്ക്കയാലതിൻ ജനനം- ഉണ്ടേവിയദല്ലത്തിശ്രുതി വേ
റെന്നാൽ വിരോധമന്യോന്യം- ഉല്പത്തിശ്രുതിഗൗര
ണീനി അവയവത്തിന്നു ജന്മമാകാത്തത്- രണ്ടുഹദാ

൩. ചുരുക്കം. ര. വിരിവം. ൫. അലയാമുള്ളത്. ൩. ന.
വികാശദി വരുന്നതിനാൽ. ൭. വലിപ്പച്ചരപ്പം. ൮. പ്രകൃതിപു
രുഷാധിഷ്ഠാനമായിട്ടു നിമിത്ത കാരണമെന്നും.

൧. അപ്രമാണ്യത്താൽ (അയോഗ്യതയാലെനാമം.) ൨. അ
യോഗ്യതപംമൂലവും.

രണ്യാലമുതൽസ്വതസ്സോല്പത്തുസംഭവത്താലും. ഒരു സംഭവശബ്ദത്തിന് ഗൗരവത്താലും ബ്രഹ്മശബ്ദത്തിനൊപ്പം. അന്നും ബ്രഹ്മോദിയിലെനിശങ്കകളുബദ്ധമേതന്നെ. ഏതെന്നാൽ ശ്രുതിയോടൊത്തായിരിക്കാമിപ്രപഞ്ചത്തിന്. ബ്രഹ്മാഭിന്നതയാലും പ്രതിഷ്ഠകേടിച്ച ഗൗരവിയല്ലാത്തതേ. ലോകത്തിലെമ്പോഴും ബ്രഹ്മാസ്തമിതമായിത്തീരുന്നില്ല. എപ്പോഴും ജാതവ്യമാബ്രഹ്മത്തിന് വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു. മ- ഗുണാഭാസത്തിന് ജ്ഞാന ബ്രഹ്മത്തിൽനിന്നു ചൊല്ലാലേ. വിചാരശൂന്യമാം വായുവിനോടൊപ്പത്തിൽ പാഞ്ഞതായ്ക്കാക്ക. റ- സത്തിനല്ലാത്തവരാതെന്നു കാരണമെന്നെയൊക്കോണ്ടു്. ഉ- അതിനില്ലാത്തനിമേതുവിതെന്നല്ലാ വേദവാക്കു കേൾക്കുന്നു. ന- തേജസ്സ് വായുരൂപബ്രഹ്മത്തിൽനിന്നു സാദരിക്കുന്നു. എന്നെന്നാൽ ശ്രുതി പരമാധാരഗതി

൩. ഈശ്വരനും ഭോഗാഭിമതം. ൪. അ(വ)സാനന്തമുഖമെന്ന. ൫. ഒരു ജാതി വൈഷ്ണവരായ അയ്യങ്കാരന്മാർ തുടങ്ങിയ രാജാജാചാതുര്യമുണ്ടാർ. ൬. തുണക്കാരണം (കുറവെന്തെ ഭണ്ഡപത്രം). ൭. ചതുർവ്യൂഹമായി നില്ക്കുന്നവർ. ൮. സകല വേദാന്തവിരോധം ഉദ്ധമായും. ൯. ഭുജസാധ്യം (പ്രയാസം). ൧൦. നാരായണരൂപം.

പ. അവയവമില്ലാത്തതിന്നു.

വിശിഷ്ടം പറഞ്ഞു കാണുകയാൽ. ൪- അപ്പകൾ
 തേ ഹജോവഹിന്നബ്രഹ്മത്തിന്നു സംഭവിച്ചവയാം-
 ൩ അഗ്നേരാച ഇതിശ്രുതി ബചത്തിനാ ലെനകണ്ടു
 കൊള്ളേണം- ൫- ഔയപ്പകളിന്നുചെയ്തെന്നേടം പു
 ത്ഥിയാകുമെന്നും, കേരം- ൬- അധികാരാൽ രൂപശ്ര
 വണം, ലേപ്യ 'പുതഥി'യെന്നു തൊട്ടതിനാൽ. ൭-
 അപ്പരനെല്ലാമുണ്ടാക്കുന്നതല്ലാമി ദാവ(തല്ലിംഗാൽ)
 യറിയിപ്പാൽ. മേലും വികാര പശ്ചാലോചനയാൽ
 സസ്യ കാൽകരനാട്ടിൻ. ൮- ഇന്ദ്രഷ്ടിരീതിയിന്നും
 നേരേ വിപരീതമായ് ലയത്തിന്റെ- കുമമാക്ഷവ
 തായ്ക്കുനിടകൂട്ടുന്നവെന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടാലും- ൮- ആത്
 മകാശങ്ങളെടയിട ബുദ്ധി മനസ്സുകൾ മറെയ്ക്കു ജനി
 പരം- തല്ലിംഗത്താലെന്നാലില്ലാകുമവാക്കുതെനി
 യ ഹവിശേഷാൽ. ൯- സ്ഥാവരജംഗമദേഹങ്ങളിൽ
 മുഖം ജനമൃത്യു ശബ്ദങ്ങൾ- ദേഹാത്മൈക്യം
 ചർച്ചാസാൽ" ജീവനില്പചാരമാത്രമാ മിവകൾ-
 ൧൦- ജീവൻ ജനിപ്പതില്ലാശ്രുതിയിൽ ചൊല്ലായ്ക്കയ

൧. വായുവിങ്കൽനിന്നുഗനിയെന്നിങ്ങിനെ. ൨. തേജോഭാവമട
 ഞ്ഞു. ൩. അഗ്നിയിങ്കൽനിന്നു മപ്പു (കൾ) എന്ന ശ്രുതിയാകും. ൪. പ്ര
 കരണാൽ. ൫. അപ്പകളിൽനിന്നും പൂർവ്വികയെന്നുതടങ്ങിയതിനാൽ.
 ൬. എല്ലാകാലത്തുമുണ്ടാകുന്നവൻ. ൭. വിശേഷമില്ലായ്ക്കയാൽ. ൮. ഭേ
 ത്താൽ.

ലുഥ്വോലെ- നിത്യതപം കൊണ്ടും മേൽ ഹസൈഷ
 മാനജ' മുഖശ്രുതികളാലും- ൧൧- നിത്യതപജ
 ന്നുതപം മുതലായതുകൊണ്ടുതന്നെ ജീവാത്മാ- നി
 ത്തുജ്ഞാനാത്മകന്നെന്നറച്ചു കൊള്ളേണ്ടതായിരിക്ക
 ന്നു- ൧൨- ദേഹം തൃജിഹ്വാനാകാദികളിൽ പോവുക
 തിരിച്ചുവന്നിടുക- ഇവ കൗഷീതകിമുതലാംശ്രുതി
 യിൽ കേൾക്കേനിമിത്ത മനുജീവൻ- ഹൃത്തരഗമ
 നാഗമനങ്ങളെ തന്നോടുള്ള ചേർച്ചയാലുമാണു അണ
 വല്ലങ്ങിനെ കേൾക്കുവെത്തന്നുവല്ലോ പരപ്രകരണ
 ത്താൽ- അണവചനത്താൽ ശ്രുതിയിൽ ചതചനാര
 റം കണക്കുചൊല്ലാൽമേൽ- അണജീവൻ തെറ്റി
 ല്ലാ ചങ്ങനമൊപ്പം പരപ്പുകളിട്ട്- ചങ്ങനമതിൻ
 പ്രദേശസ്ഥിതി വൈഷമ്യമായിവണ്ണമല്ലെന്നാൽ- തെ
 റ്റരില്ലൊരിടംഘടിഹീതിശ്രുതിയൽജീവ ഹൃത്തികൊ
 ള്ളുകയാൽ- ചൈതന്യ ഗുണത്താലോജീവനു ദേഹം
 നിറഞ്ഞിരിപ്പാകാം- ഹോകേദീപസ്ഥിതിയുംപ്രകാ
 ശവും ചോലെകണ്ടുകൊള്ളേണം- വേർപാടു ഗന്ധ
 മൊപ്പാമതുപോൽ കാട്ടിടുക മൂവമായ് വേദം- വേറി
 ടുപദേശാൽ 'ദ്രാസ്യപണ്ണ' മുതലായിടുന്ന മന്ത്ര

൧. ശ്രുതിയിൽസവാഘേഷയെന്നാണു. ('സൈഷഭാരതം' എന്നു
 സി. കൊമളിപ്രകാരം പുറത്തും ചേർത്തു). ൨. വരുന്ന. ൩. വാലാ
 ഗുരതഭാഗസ്വ ശതധാകളിതസ്വ എന്നുജാതിക. ൪. വർത്തനം.

൧. കേരടത്തിന്നു ദൂരംവെളിച്ചം കാണിക്കുന്നതുപോലെ, എന്നു

ത്തിൽ- ഇശ്ശങ്കകൾക്കെറ്റാണുതാടി ഘനമിഹിതമു
 ണാനുസാരത്താൽ. അങ്ങ പരിമാണമൊല്ലാമുപാ
 ധി ഇണസാരതാ മജനാനോണം- ആത്മതപമുള്ള
 നാളിതിനിരിപ്പിനാൽ ഭോഷമിപ്പ ശാസ്ത്രത്താൽ.
 ചപംസ്കാദിപോലെയുള്ളത്തരങ്ങു സുപ്രകൃതിയോശ
 മായുന്നവിൽ- കൊള്ളായ്ക്കിലേവമെല്ലാനേരത്തും- വ
 സ്തുല ബ്രഹ്മലക്ഷ്യകളാം- അല്ലെങ്കിൽ വേറു നിയമം
 കൊറുക നൃമനംപോല ഭാനഭാനങ്ങൾ. ൧൩.
 കത്താവ ജീവനാകും യജേത' മുതലായതിൻ പ്ര
 മാനതയാൽ- മേലുതെല്ലിയയിൽ ജീവന്റെ ഹവിഹാ
 രോപദേശമതിനാലും. കരണോപാദാനത്താൽപോ
 ലും പ്രാണങ്ങളെ ഗ്രഹിച്ചെന്നായ്- ക്രിയയിൽ ക
 ത്തതപച്ചാൽ നിമിത്തവും ജീവനാണു കത്താവ്-
 അല്ലെന്നാൽ കത്തത നിദ്ദേശിക്കുന്നതിന്നു വൈച
 രീത്രമെഴും- ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളെ നിയമാഭാവം ഇങ്ങനെ
 മൊപ്പമോക്കേണം- ശക്തി വിപരീതഭാവം വായ്ക്കു

ഭാവം. ൨. അന്തരകരണ വിശിഷ്ടതപാൽ. ൩. അജനം- ഈശ്വരൻ
 ൪. വീട്ടാദി ബാല്യത്തിലുള്ളതുതന്നെ യൌവനത്തിൽ ചെളിപ്പെട്ടപോ
 ലെ. ൫. ലാഭാലാഭങ്ങൾ. ൬. മനസ്സു എങ്ങിനെയൊ അതുപോലെ
 അഭാവവും ഭാവവും- ഭാവം- പ്രതീതി- ഭോനാൽ. ൭. യജിക്കണം
 എന്നു തുടങ്ങിയതിൽ. ൮. വിഹാരം- സഞ്ചാരം.

൯. കർത്തൃതപത്തു അറിയിക്കുന്നതിന്നു വിപരീതഭാവം വരും.

ന്നതിനാലുമല്ല കേന്ദ്രീയീ. ജീവന സമാധി കർത്ത
 തപോലുംപോം നന്മതെത്തിനിതുപോരാ. ൧൪- വാ
 ചിമുതലായതോടേ തച്ചൻ കർത്താവ തററ കർത്താ
 പോൽ. ജീവനിതരൂപനാകും കരണാദികളൊത്ത
 തേ വെടിഞ്ഞമ മേൽ. ൧൫- ഇവനേയ സാധുക
 മ്മം ചെയ്തുവനെക്കീഴയക്കുമെന്നാകും. ശ്രതിയാലീ
 ശ(ാപേക്ഷ)കെന്നും കർത്തൃത്വം ജീവനെന്നു വരവോ
 ക്കും. ഇതശ്ചരണനാദിജീവത്തൊഴിൽതൊട്ട ചമയ്ക്കലാ
 ദിയുടയവനാം. എവിഹിതനാദിധർമ്മിയ പഴുതാകാ
 യെന്നാദിയിന്റെറസിദ്ധിക്കായ്. ൧൬. ജീവൻ പബ്ര
 ഫമാംശവിധൻ പസോണേ പച്ഛവ്യനിതിതൊട്ടു ചൊല്ല
 കയാൽ. പരാശകിതവാദിയെല്ലാം സന്തെന്നന്ത്രിവി
 ധമൊട്ടു ശാഖച്ചൊൽ. പരമാംശമാണജീവൻ ബ്ര
 ഹ്മ ചതുഷ്പാത്വം മന്ത്രവണ്ണാലും. മേലും ബ്രഹ്മാംശ
 ത്വം കഭഗവൽഗീതയിൽ നിന്നച്ചിടുന്നപ്പോൽ. ജീവ
 ന്പോൽ പരമാത്മാവല്ലാകുപ്യാ തെപാദിസദൃശന

൨. ബുദ്ധികർത്താവില്ല. ൩. വേറൊന്നിന്നു. ൪. ഇന്ദ്രിയങ്ങളോടൊത്തേ
 കർത്താവും അവയോടുകൂടാതെ അകർത്താവും. ൫. ഇവൻതന്നെ. ൬. വി
 ധിചതു നിഷേധിച്ചതും ആയക്രിയാ.

൧. സാക്ഷാലംശമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു അംശനെന്ന പോലത്തവനെ
 ന്നു സാരം. ൨. ആത്മാ (അവന) ന്നേപച്ഛവ്യനെന്നു തൊട്ടു. ൩. ബ്ര
 ബ്രഹ്മാശാബ്രഹ്മാസാബ്രഹ്മവേദമേകിതവും എന്നതിൽ. ൪. മരൈവം
 ശോജീവഭവേതി എന്നതിൽ. ൫. സൂക്ഷ്മകാശാദിപോലത്തേവൻ. ൬. ജാ

റി. ഭഗവദ്ഗ്രന്ഥമുഖനാർമ്മഭൈൻലിപ്യത ഇതിസ്മ
 രിപ്പവരാം. ദേഹത്തോടേകതാം ചേന്നിടലാൽ വി
 ഡിനിഷേധമെഴുക്കു. ആത്മാവിനു സൂര്യാദിജ്യോതി
 സ്സെന്നതു കണക്കു കാണേണം. * അവിഭുതപാൽ സു
 വടുചാദികളുടെ സാങ്കല്യമില്ലജി സവന്. പരനടെ
 യാതാസൻ താൻ ജീവൻ ജലസൂര്യാദി തുല്യതയാ
 ൽ. ബഹുമാന്മാക്കൾക്കു മനുസംഭയാഗം തുല്യമായി
 റിക്കമ്പോരം. അന്യമതേജിവന്മാരുടെ വിഭുതയിനാ
 ലദൃഷ്ടനിയമമെഴാ. ഇഹാഭിപ്രായാദികളിൽ കൂടെ
 യിവണ്ണമവ്യവസ്ഥവരം. ഇതു ദേഹാവഹരദാഖെ
 ന്നാലതി പുരോഭവിഷയമായിപ്പാ. ൧൭. ഹരിഃ.

രണ്ടാമദ്ധ്യായത്തിൽ പഞ്ചമഹാഭൂതജീവശ്രു
 തി വിരോധപരിഹാരമെന്ന മൂന്നാം പാദം വീണു.

ഹരിഃ- ഈയാത്മാവിന്നെല്ലാലോകങ്ങളുമെന്നു
 രചിപ്പോലെ. ഉണ്ടായിപ്രാണന്മാർ ജനശ്രുതി
 ഗൌണിയല്ലതൊക്കോത്തു - അപ്പഞ്ച മഹാഭൂതങ്ങ
 ൈ മുൻ 'ജായത' ഇതിശ്രുതം വാഗ്ദം ഉപചരിത
 മല്ലയാത്തതുപോലേ പ്രാണങ്ങളിൽ ഗണിച്ചിടുക-
 വാക്തേജോമയിയെന്നും ശ്രുതിയാൽ വാഗിന്ദ്രിയാ

തിവാചകം- ജീവന്മാർക്കെന്നുസാരം. * വിഭുവല്ലാത്തതുകൊണ്ടു പരസ്സ
 മ സുഖദുഃഖാദികളല്ലയില്ല.

൧. ഉൾപ്പെടുകയാൽ (അന്തർവിഷയകയാൽ).

൧൧. ഗൌണം.

(൩൫)

പ്രമതിനടയ- ഹതേജോജന്യതപച്ചൊൽ നിമിത്ത
വം ബ്രഹ്മജ്ഞാൻ പ്രാപ്തൻ -മ- സപ്ത
പ്രാണങ്ങളിന്നുണ്ടാകുന്ന വേദപ്രാപ്തിയിൽ-
ഇന്ദ്രിയമേഴുറിവാൽ മേൽ രശ്മിപ്പോലും സപ്തവൈ
ശ്വതി ചൊല്ലാൽ- എന്നാലിതേവമല്ലാ കൈ കാൽ
മുദ്ര ശ്ലേഷ്മാത്ത പതിനൊന്നായ്- വാക്കോടന്ത
കരണം ചേർത്താൽ ചൊന്നതിന്നുമാധിക്യാൽ- ൨-
സൂക്ഷ്മ തപശ്ശിന്നുണ്ടി ഏകജ്ഞാൻ മരിച്ചൊ
ക്ക കാണാത്തു- മുഖപ്രാണൻ താനും മററവ പോ
ൽ ബ്രഹ്മജ്ഞാനനെനരിക- ൩- ൪- മുഖപ്രാണ
ൻ. സ്വായംക്രിയകളി രണ്ടുപേരെയുപദേശാൽ-
പ്രാണൻ താൻ ബ്രഹ്മത്തിൻ നാലാം (കാൽ) പ
ദപ്രായൽ സഭാതീതി- ചക്ഷുസ്സാദിക ചൊല്ലും.
പ്രാണൻ സപാതന്ത്രമെന്നിയുപകരണം- ജീവ
നവയോടൊന്നിച്ചുള്ള പദേശം നിമിത്തമായിട്ട്-
വിഷയാഭാവമതാം കേടില്ലാപ്രാണനെ ഹിന്ദ്രിയ
തപത്താൽ- ഞാൻ തന്നെപ്പഞ്ചവിധം വിഭജിച്ചു
ന്നാദിവേദവാക്കുതുപോൽ- അന്തഃകരണം നാലായ്

൨. തേജസ്സിങ്കൽ നിന്നുണ്ടായതെന്നുള്ള. ൩. ബ്രഹ്മത്തിങ്കൽനിന്നു
പ്രവ. ൪. തലയിലുള്ളവ. ൫. മേൽ. ൬. സപ്തശ്ലേഷ്മാത്തുള്ളവ. ൭. ഇ
ന്ദ്രിയങ്ങൾ. ൮. ബ്രഹ്മത്തിൽ നിന്നുണ്ടായവൻ. ൯. വായുവും ക്രിയ
യും. ൧൦. സപാതന്ത്രമല്ലാതെ- (ഉപകരണം മാത്രം)

൧. പ്രാണസംവാദം മുതലായ സ്ഥലത്തു (ശ്ലോകത്തിൽ) ൨. കര

(൩൯)

ചൊല്ലപ്പെട്ടവതു കണ്ടുക കാണേണം. പ്രാണാപാ
നവ്യാനോ ദാനസ മാനാ പ്രവൃത്തിയായ് പ്രാണ
ൻ. ൭. അന്ത്യപ്രാണൻ പോലേ സൗര രക്ഷപരി
ഷേദവാനറിഞ്ഞിട്ടക- മുഖപ്രാണൻ, വിഭവധിയിലെ
വികനാധ്യാത്മികൻ പരിമിതൻ- ൯- വാഗാദിയ
ഗ്നി മുതലാമദിമാനിനിദേവതയ്ക്കിരിപ്പമോ- വാ
ക്കായഗ്നി, മുഖം കരയേറിയിതെന്നാദിയ ഇറങ്ങി
ലാൽ- ശ്രുതിശബ്ദബലാൽ ജീവൻ മുഖമായ രക്ഷാ
ദിമാനി സംബന്ധം. ഇവനേ ഭോക്തൃത്വത്താൽ
നിത്യതയദിമാനി ദേവതയ്ക്കാകാ. ൭- ശ്രേഷ്ഠപ്രാണ
മൊഴിച്ചിപ്പൊല്ലുന്നവ യിന്ദ്രിയങ്ങൾ വേദോക്ത്വാ-
അപ്പടിയവർ വാക്കൊടു ചൊന്നെന്നു തുടർന്നുള്ള ഭേ
ദവചനാമു- വാഗാദിയുറങ്ങിപ്പോയൊരു മുഖപ്രാ
ണനുണ്ടെന്നെന്നായ്- മുഖ്യൻപോലിതരപ്രാണ
ങ്ങൾക്കു വിലക്കുണതമായ് ഭേദം- ൮- ഏതാ
നാ മമരൂപവ്യാകരണം രൂപേവൈതെക്ഷത ശ്രുതി
യാൽ. മാംസാദിദൃമിജം, തേജോംബുക്കൾ കായ്
മോക്, രൂപബുദ്ധി. ഭൂമിജമാംസാദികളുടെ യാധി
ക്ത്വാലാകൈപ്പറച്ചിലറി- വീണ്ടും തദാദിമൊല്ല

ണം (ഇന്ദ്രിയം) അല്ലെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു്, ൩. സ്വകൃത. ൪. ഇന്ദ്രിയ
ങ്ങൾക്കും അവയുടെ അഭിമാനി ദേവതകൾക്കും. വാഗാദീന്ദ്രിയം നദി
യാകുമ്പോൾ

൧. ഇംശപരസ്യം തന്നെ, ൨. നാമരൂപവ്യവസ്ഥാപനം, ൩. സേ
വം ദേവതയെന്നു (ഇംശദേവതയായിക്കിട്ടു്), ൪. ശ്രുതിപ്രമാണവഴിക്കു്,

ശ്യായസമാപ്തി മംഗലം കാണു. ന്- ഹരിഃ ഓം-
ഇതി നീലകണ്ഠീയബ്രഹ്മമീമാംസാഭാഷാപുത്തിയിൽ
അവിരോധാഖ്യം രണ്ടാമദ്ധ്യായം തീർന്നു.

ഹരിഃ- ലോകാ (ദേഹാ) നരമടയുമ്പോൾ ജീ-
വന ദൃഷ്ടാപ്രഭൃതസൂക്ഷ്മ (അർത്ഥ) നഗരൈഃ-
ഘോഷിതനായ് പോകുന്ന പ്ര ഷ്ലോകത്തരദിഗ്ന
ത്തിനാൽ ശ്രുതിയിൽ. ന്നഞ്ചാം യോഷാഗ്നിയില
പുകൾ ഗർഭമാം സമാകുമെന്നേടം- ഹേതേജോബ
ന്നാത്മകതാ മൂലം ചേരിപ്പയാകിലച്ഛബ്ദം- ഞെറ്റി
ല്ലാ, ഭൂഃസ്വപാദിപ്രവഹാരന്ത്രിയമട്ടു ദേഹത്തേൽ-
ഘർബ്ബസ്ഥാപ്തം കാണുകകൊണ്ടു മൂ ഹപലക്ഷ
ണാത്മമായ്ക്കാണു. പ്രാണൻ, പോമാത്മാവെത്തുട
രുണന്നം" ശ്രുതി പ്രമാണാലും പ്രാണശ്രായമാം
ഏതാത്തരമാത്തപ്പിന്റെ പോക്കു കിട്ടുന്നു- അ
ഗ്നിയെക്കൊണ്ടു വാക്കുന്നാദിശ്രുതിയാ ലിവണ്ണമല്ലേ
ൽ ഹ- നന്ദാധാരദേവതാഗതിയുപചാരാലു പപ
കൃതിക്കുറച്ചിൽ വഴി. പ്രഥമാഗ്നിയിലച്ഛ്രവണാഭാ

൫. അദ്വൈതം പറയുന്നു. ന. കൂട്ടത്താൽ (സമൂഹത്താൽ). ൭. ച
രപ്പെട്ടവൻ. ൮. ചോദ്യോത്തരങ്ങൾ കാണുകയാൽ. ന്. അഞ്ചാമത്തേ
യോഷിദൂപമായിരിക്കുന്ന അഗ്നിയിൽ ഹ. തേജോഽബ്ധിപ്രതിപ്രാപ്ത
ത്വം. ഹ. ഏരിയകൂറ ന്യായമെന്നതു പോലെ. ഹ. അപ്പിന്റെ ആ
ധിക്യം. ഹ. അടയാളപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി.

൧. ഇതരഭൂതം. ൨. ഇങ്ങിനെയല്ല. ൩. അധിഷ്ഠാദേവതയിങ്ക
ലുണ്ടാകും (പ്രയാ) ഗമനം. ൪. ഉപകാരക്കുറവു വഴിയാണീ.

വാചല്ലേവമെങ്കിൽ ദോഷം നേ- ആയപ്പകളേ ല്
ക്ഷണയാൽ ശ്ര ശബാവാക്യാച്ചി ലൊക്കുകയാൽ-
ശ്രുതിയിൽ ജീവൻ കേരകാഴികയാൽ ഹൃ തവ
സ്തു ചഗമനമൊക്കിലേൽ- തെറ്റിപ്പി സ്താപുത്വാ
ദികാരിണാം സംസ്കൃതിപ്ര (തീതിയിനാൽ) മാണ
ത്താൽ. തദ്ദേവാനാമനമിതെന്നും ശ്രുതിദൃശ്യഭാ
വമാത്രത്താൽ- ദേവാനന്തപമനാത്മതയാൽ ഗൗര
ണം കർമ്മകരകൃപാലൈ- വേദം കാണിക്കുന്ന
“യോന്ത്യാം, നസവേദ പശു” വിതെന്നായി. മ-
സ്വപ്തോദ്ദേശമതായ്ചെയ്തു ചുണ്ണനാശം വരുമ്പോ
ഴവിടന്ന്. ഹൃദയേതരസഞ്ചിതമൊത്തിട്ടു വരും
പോകലിന്നു നേ ഹർമ്മറിവായ്. പ്രത്യക്ഷശ്രുതിയാ
ലും ക്ഷീണോപുണ്യേതി ഗീതയാലുമിതാം- തദ്ദൃഹഹേ
ത്വാദിയിനാലാചാരാലാ ഹഗരിർന്ന വാസനയാൽ
(സഞ്ചിതത്)- ഏന്നാകിലല്ല കാണുക ഹചരണ
ശ്രുതിയനുരയോ പലക്ഷണമാം- അതുകൊണ്ടു ദോ
ഷമില്ലെന്നും കാർഷ്ണാജിനിമുനിക്കുപ്രായം- ലക്ഷ
ണയാ സഞ്ചിതമൊപ്പക്കൊരുകിൽ “ശ്രോതൃത്വമാ

൫. ഇദ്യ. ന. ശ്രദ്ധാശബ്ദത്താലുള പയയ്. ൭. ഹോമിച്. ൮. ചോക്
ൻ. യാഗംഭാനം വാപീകൃപം മതലായതു ചെയ്യുന്നവക്. ൧൦. സ്വപ്താദേ
ഹണം. ൧൧. അനുഭവിയുതൊഴിച്ചു. ൧൨. നേരേ വിപരീതമായിട്ട്
൧൩. ആഗമനം. ൧൪. ചരണശ്രുതിയനുരയയ്ക്കെ അറിയിക്കുന്നത
കൊണ്ടു.

(൩൯)

യ് ചരണാത്ഥം. ഹീലം വിദ്വാ" നന്മക്കും വരുമെ
 ന്നാലതില്ല കമ്മത്തിൻ. ആചാരാചേക്ഷതപാൽ അ
 ദ്രഹിതം ഹോധിയനെ വേദ ഇതി. ബാദരിചരണ
 പദത്താൽ ദൃഷ്ടത സൂക്തങ്ങൾ തന്നെയോക്കുന്നു.
 [സാക്ഷാൽ സിദ്ധാന്തമിതേ പക്ഷമറിഞ്ഞിട്ടുക വേ
 ണ്ടതാകുന്നു.] ൨- ഇപദേന ചത്തുപോവോരൊക്കെ
 ചുറ്റുന്നെടത്തുണ്ടെന്നായ്- ഔപോൽ തന്നെ
 യെന്നിപ്പോദികാരികൾക്കും ശ്രവിപ്പ ഗതിയെന്നാ
 ല്. അല്ലേപായമ ലോകത്തിൽ ദുഃഖപ്പെട്ടു പോക്കവ
 രവാകം. ദുഷ്ടർക്കു ഗതിശ്രവണത്താൽ ന രചി
 കേതസേയമോക്കിയതിൽ. സൂതികാരന്മാർ ദൃഷ്ടതി
 കൾക്കാൽക്കും പറ്റത്തു കാണുന്നു. മേലും രേതരവ
 മുചമായിവർ ചൊല്ലുന്നുണ്ടു സപ്തനരകങ്ങൾ. അ
 ണ്ണെല്ലാമേയമനയെല്ലാക്ഷതയാൽ വിരോധമുണ്ടാ
 കാ. വിദ്യാകമ്മങ്ങളെ ഗതി ചേന്ദ്രനിലാരംഭത്തോ ന
 നചാസ്ത്രേഷാം. ചാക ജനിക്കയടിയ്ക്കിയെന്നും മൂ
 ന്നാം വഴിക്കു ദുഷ്ടർക്കു- അപ്പടി കാണുകയാലില്ലാത്ത
 തിസംഖ്യക്കു നിയമ മെന്നി, വരും- ലോകേസ്മരി

൧. ആചാരഹിന്നനെ. ൨. വേദം ശോധിക്കയില്ലയെന്നതിനാ
 ല്. ൩. പാപികൾക്കും. ൪. കറ്റോപനിഷത്തിൽ. ൫. ചന്ദ്രകലാരംഭിച്ചി
 രിക്കയാൽ. ൬. അന്ത്യരായ പാപികൾക്കിപ്പു. ൭. ഇല്ലാത്തതും വരും.

ഈയാലും യോന്ത്യാഹുതിയെന്നിയേ ര ഷതീരാപ്തി
 ദ്രോണാദിക ഭൂജ്ജത്തിന്നാഹുതി വേണ്ട രത്തന്നി
 യമമരി- സേപദജമതിന്ന മൂന്നാമുദ്യജപദത്തിന്നാ
 ലേ സംഗ്രഹണം- ഭൂമുദകോദ്യേദമതായുണ്ടാകുന്ന
 തു നിമിത്തമരിയേണം. -ന- ചന്ദ്രകൽ നിന്ന വീ
 ഴുന്നവരാകാ ഹോദിസാമൃതമെന്നു. ഇതു യോജി
 പ്പുള്ളോന്നായ്ക്കുന്നതു നിമിത്തമായിട്ട് -ര- അ
 ല്ലം വ്യാമാദികളിൽ സംബന്ധിച്ചിട്ടു മഴയൊടെ
 ത്തുന്നു. ദുനിഷ്പ്രപതനമന്ത്രാൽ ധാന്യേതാമസ
 മതാം വശേഷമെഴും- ഉ- അഭിമാനീജീവർവാഴും
 ബ്രിഹാദിയിൽവീണിടുന്നവർക്കുണ്ടാം- മുൻപോൽസം
 (ശ്ലേഷം) ബന്ധംതാൻ പ്രോപംചാഗാദിയുള്ളഹേ
 തുവിനാൽ- സ്ഥാവരജനഹവം വരുമെന്നാലിപ്പാത്ര
 രതിപ്രമാണത്താൽ- പിന്നെപ്പമാനൊട്ടുണ്ടാം- ക
 മ്മിക്കുന്നപ്രവേശസംബന്ധം- ശുക്രവഴിയോനിചേ
 പ്താൽ യോഹിതകുക്കുശരശീരസംഭവമാം- ധാ
 ന്യാവഴിചേർന്ന (ഭം) ഭേ സേപ്യമമാസത്തിലേറിട്ടും

വ. ശതീരാപ്തി. ര. അതുകൊണ്ടു നിയമമില്ലയെന്നറിക.

ഹ. ഭൂമുദകങ്ങളെ ഭേദിച്ചു. ധ. ആകാശി സാമുദ്രം (സോ
 ക്കുപ്പം) പ്രാപിക്കുന്നു. ന. വിഹിതമാകുകൊണ്ടും. ര. സ്ത്രീയുടെ വയ
 ളിൽ. ഉ. ഇതു തത്ത്വസാരമായന്നാലിപ്രായപ്രകാരമാണ്.

മുദ്രാ- ഭൂമുദഹോപാദാനഭൂതാഹി വ്യാമാദിപ്പമാനമോളവും- പ്ര

ജീവൻ- സ- ഹരിഃ- മൂന്നാമധ്യായത്തിൽ ജീവന്റെ
(ഗത്യാഗതി) പോക്കവരവായി വൈരാഗ്യനിരൂപ
ണമെന്ന ൧-ാം പാദം തീർന്നു.

ഹരിഃ- ജാഗ്രത്സുഷുപ്തസന്ധിക്കുണ്ടാം സ്വപ്ന
പ്രപഞ്ചം സകലമു- പരമാത്മം- “മേൽ രഥ രഥ
യോഗങ്ങളെ വഴിച്ചമപ്പിതെന്നുകുതി”- കാമം കാമം
നിർമ്മിപ്പവനായുരുഷൻ ചരിപ്പിതെന്നാകും- ചില
ശാഖകളി സ്ഥാനേനിർമ്മാതാ ജീവനെന്നു കാണുന്നു-
പുത്രാദികാമമങ്ങുള്ളവ “കന്ത്രാഹയതുതന്നധീന
തയാൽ”- “ഇശ്വരകരതെറ്റാമിത്യാതാൻ സ്വ
പ്നപ്രപഞ്ചമെന്തെന്നാൽ- നദിക്കാലനിമിത്ത ഭവാ
ബാധങ്ങൾ തുടങ്ങിയുള്ളതായിട്ടും- എല്ലാവിധസത്യ
പദാർത്ഥങ്ങളെ ധർമ്മത്തൊടിങ്ങുകാണാഞ്ഞു”- മി-
ത്യാസ്വപ്നംഭാവീഷ്ടാനിഷ്ടാ മൂണ്ടിടുന്നതാകുന്നു-
എന്നോതുന്ന സ്വപ്നാധ്യായങ്ങൾ മേൽപ്രമാ
ണത്താൽ- ദേഹാന്തഃകരണൈശ്വര്യ സാധനങ്ങ
മാടിജീവനും- ഭട്ടിവാഴതിനാൽ ബന്ധഭ്രമങ്ങളിവ
നാം പരന്റെഭാവനയാൽ- ആവൃത്തിനാരത്തി

പുറം ആപഹ്ലമാജീവസ്വവിശ്വാസിസപുരം’.

൧. സൂക്തി, ൨. കർത്താവിന്റെ ഇഹകാലീനമാവു എന്നുള്ളതിന്നു
ക. ന. ദിക്, കാലം, കാരണം, ഉണ്ടാകൽ, നാരം മുതലായിട്ടുള്ള, ൪.
സ്വപ്നം മിശ്രിയം വരാൻപോകുന്ന ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളെ കാണിപ്പുന്നതും

ജാൽ ജ്ഞാനാനന്ദാദിവിഷ്ണുരോദിപ്പു- ദേഹത്തെക്കുറിച്ചോർപ്പോലോജ്ഞാ നന്നെശ്വർയാദിമറവു വായ്ക്കുന്നു-
 ൧- സ്വപ്നമറവായ സുഷുപ്തിനാഡിയിലാം ഏദിപരജാൽ മേലിതുപോൽ- ജീവനന്തർഹൃദയേ, ഹൃദി-
 തതീത്യാദിയാശ്രതിച്ചൊപ്പാൽ- സ്വപ്നജ്ഞാത്താവി
 ജ്ഞാനം ജീവനതിനുപമാമുണച്ചു തദാ- അവന
 പോരും പ്രതിബോധിക്കുന്നെന്നരിനാൽ, നിവൃ
 ത്തിയറിയാത്താ- ൨- ചെത്തു തീർക്കുകയോക്കുക
 ഹൃദയച്ചൊൽ നവിധിവിവരയാലൊക്കെ- ജീവൻ
 തലനാൾ കരുണിയവൻ താനുണയന്നവെന്നു ക
 ണ്ടിടുക- ൩- സ്വപ്നസുഷുപ്തികളുടെയിട (നടു)
 ബോധംകെട്ടവൻ പാതി വിചയം താൻ- അതിനാ
 ല് പരിശേഷത്താൽ വേറൊരവനായിതരിഞ്ഞുകൊ
 ള്ളേണം- ൪- സവിശേഷ നിർദ്ദിശേഷതപങ്ങളി
 ണ്ടും സ്വതേപരനില്ല-പ്രത്യാശ്ചൈവപ്രാപ്തിയാൽപോ
 ലുമില്ല, സർവ്വത്രദേഹാനന്ദിനാൽ- ബ്രഹ്മചതുഷ്ഠാ

ആകുന്നു. ൫. ആവാനും നശിക്കുമ്പോൾ, ൩. ജ്ഞാനശ്വർയാദികളെ
 തോറും (പ്രതി) ഇല്ലായ്ക. ൭. സുഷുപ്തി. ൮. 'പ്രതിതതിശേഷത-പ്രതി
 തതപ്രത്യയവ്യത്യസമിശ്ചതേ- എന്നർത്ഥം.' (പ്രതിതദാപ്രസംഗീ
 വിശേഷത്തിലും അവിടനിന്നും സദാപ്യവിധം ശയിക്കുന്നു.) ൯. പ്രാ
 ജ്ഞൻ ഇവിടെ പരമാത്മാവാകുന്നു.

തലനാൾ ചെത്തുവെച്ചത്, ൨. 'തത്ത്വഹൃദയോദ്ധാസിഹൃദയം' എ
 ന്നർത്ഥം, ൩. 'ബ്രഹ്മതീക്ഷ്ണമെന്നസ്വപ്നകാമോയജ്ഞ' എന്നർത്ഥം, ൪.

ൽ ഷോഡശകലമിതിദോചിവണ്ണമല്ലേൽന- ഓരോ
വചാധി ദേവത്തിൽ താല്പര്യം വചസ്സിനല്ലാത്തത്-
മേലമദേവത്തച്ചില ശാഖകൾ, ദേവം പഴിച്ചു പ
റയുന്ന- ബ്രഹ്മം നിർമ്മലമേധാധിധിജ്ഞേവേ
ദേവിഷ്ഠയങ്ങാകെ- സൂര്യപ്രകാശിച്ഛപ്ത തൊ
ട്ടരിൻ ചേപ്പിനാലതുപോലാം- എന്നോണം ബ്ര
ഹ്മാകാരമൊല്ലുപാസ്തിയിൽ ഫലാൽ ചേതം-വേ
ദം രസഘനയെന്നായ് നിർമ്മലചൈതന്യമാത്ര
മോതുന്നു- ശ്രുതിനേതിയെന്നു നീരുപം കാട്ടുന്നി
ന്നു ഗീതയതും- അതിനാൽ താൻ ജലസൂര്യപ്ര
തിബിംബാദ്യപമയോന്തിടുന്നരിക- ന്നാംബുപ്പടി
കൊള്ളാഴികയാലിതു തെറ്റൊന്നശങ്കയേ തെറ്റാം-
സൂര്യപ്രതിബിംബം ജലവൃദ്ധിയിൽ വലിക്കു കുറക
പേ കുറക- ശീലമിതുപോലെ യാത്മാദോഹാദിയുപാ
ധിയുറപ്പെടുന്നതിനാൽ- ഏതാധികമാം ധർമ്മം
മജിച്ചിടും പോലെ കണ്ടിടുന്നേവം- രണ്ടും ചേരുന്നവ
യാകയാലുമപ്പോലെ പദാന്താലം-ടി-ആരംഭിച്ചി

ഉറങ്ങിയവൻ. ൫. വേദത്തിനു താല്പര്യനിഷ്ഠ നിർമ്മലവസ്തുവിൽകൊക്കു
ത്തു. ൬. ആദിത്യാദികളുടെ പ്രകാശം മുതലായതു. ൭. ഫലംബാകം.
൮. 'കൃഷ്ണപ്രജ്ഞാനമിതി' എന്നതിൽ. (രസോവൈസം) എന്നും (പ്ര
ജ്ഞാനംബ്രഹ്മ) എന്നും ഉള്ളതിനാൽ അർത്ഥമേദമില്ല. ൯. ജലമെന്നപോ
ലെ അകന്നും സ്വപ്നമെന്നും കൂട്ടായ്കയാൽ.

൧. ഉപാധിസംബന്ധത്താലുണ്ടാകുന്ന, ൨. കാണുന്നതുകൊണ്ടും.

ത്രത്തോളമെന്നു ഖണ്ഡിച്ചു നമുക്കു വൻമുത്തം- ലക്ഷണമായ ജഗത്തേ നീക്കുന്നഥ (വ) ശിഷ്ടമാതിടുന്നു പരം- ബ്രഹ്മമതവൃത്ത രമ്യമഹോനഹിതഹൃത' ഇതിശ്രുതിച്ചൊല്പ്- എന്നാലും ഗ്യാനത്തിൽ കാണുമു വേദസൂതി പ്രമാണത്താൽ- ചലചിഡവുപാധി ചേതം പ്രകാശമാദികൾ കണക്കു ഭേദം താൻ- ഭേദമുപാധി യിരിക്കത്തന്നെ യദിക്കടി യുരന്ത്യായലൈക്യം- അതിനാൽ കല്പിതഭേദം പോക്കിപ്പരമാത്മമാകുമേ തകത്തപം ചേതം ജീവൻ പരനോടറിയിപ്പതു പോൽ 'സയോഹവൈ' ശ്രോതിയിൽ- ശ്രുതികളിലിതപാദോത്താലഹി കണ്ഡലമട്ടഭേദഭേദങ്ങൾ- തേജസ്സെന്ന വിശേഷാലാംവെയിലാദിത്തരണപോൽ താനോ- ഇവ ലഭ്യക്ഷങ്ങൾ, നമുക്കു കൂട്ടം ചൊന്നതുകണക്കുപോധിബലാൽ ഘഭേദപ്രതിതിയതു പോകുമ്പോളെങ്കിലും യഥാവലേ സിദ്ധം- ദ്രാക്തവിവർക്കൽ നിന്നന്നുനല്ല, നേതിപ്രമുഖമന്ത്രത്താൽ- ബ്രഹ്മമൊഴിച്ചുനി നിഷേധാലും സി

ന. മുത്തംപോലെ അമുത്തം, എന്നാൽ സദസാത്മകമെന്നുസാരം. ര. ഗ്രഹിക്കപ്പെടത്തവനാണു. ഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്നില്ല. ൫. 'ദൃശ്യതത്വഗൃഹാബുധ്യാ' എന്നും 'തത്ത്വതത്വഗൃഹതന്ത്രിയായമാന' എന്നും തുടങ്ങിയതിനാൽ. ന. ഐക്യത്തെ. ൭. തല്പരമംബ്രഹ്മവേദബ്രഹ്മവേദം എന്നു ശ്രുതി. ൮. (ഭാഗം)- തോന്നൽ.

൧. നേതിനേതിയെന്നു മുതലായ മന്ത്രങ്ങൾ. ൨. സീമാത്വവ്യവ

ആത്മാമദേദത്തിൽ- സ- ഹൃത്തമാസസേതു' വെ
ന്നും ചൊല്ല ഉവിഭാഗമാപരിഷ്കരണം- ഇസ്സംബ
സോക്തിർദേദച്ചൊല്ലിവയൽ പരാലിതരമുണ്ടേൽ-
ഇപ്പിങ്ങതിരെന്നോണം സേതുസമത്പാലെയിജ്ജഗ
ത്തിന്- പരമാത്മാമയ്യാദാ, ഹകാൽ പോലെയുപാ
സനാതം മുകുന്ദകളാം- ബുദ്ധാദിയാ മൂപാധി
സ്ഥാന വിശേഷത്തൊടുള്ള സംബന്ധം- സം
ബന്ധ (ഭിദാ) ദേവാകളെ പാധിയാൽഭാദിയൊപ്പ
മുപചാരാൽ- ഇതു ചേരുന്ന നിനാലും ശരിയപ്പടിയ
ന്യനിഷ്ഠാൽ താനും- ഇന്ത്യേതപാദി നിരാകൃ
തി പോലന്യനിഷേധമാഗ്നിയായ്- പരമാത്മാവിൽ
സച്ചാതകതാ, പ്രാപ്തപനിഷത്തുകളിനാലാം- ഹ
ഫലമുണ്ടാകുന്നതു പരമേശ്വരനിൽ നിന്നുതന്നെ
യോഗ്യതയാൽ- 'ആത്മാന്നാദോ- വസുദാനശ്രുതി'
യാലും പരൻ ഫലപ്രദനാം- ശ്രത്യുപപത്തികളാ
ലേജ്ജമിനി നഫലദം തുകമ്മെന്നോപ്പ്- ഹേതു
ച്ചൊല്ലാൽ ഭഗവദ്ഗ്രാസൽ മുൻ ചൊന്നൊ രേജ

ഹാരം, (പ്രാഗ്ഗാത്രഭാഗന്യം) ഉദാനം, ആത്മാപരിഷ്കരണം
താസോമൃതതാ സംബന്ധം എന്നസംബന്ധോക്തി, (ദാസ്യപർണാസാ
യുജ്ജാനം) ദേവ്യപഹാരം, എന്നവയാൽ, ന. പാദംപോലെ (പരമ
ത്വമെന്നപോലെ), ൪. ചൊല്ലുക, ൫. നിരാകരണം, ൩. ഫലമെന്ന
കൊടുക്കുന്നതി, ൭. അജൻ- കാരണശ്വരൻ.

(രസ)

നതെന്നോപ്പ്. പുറം- മൂന്നാമദ്ധ്യായത്തിൽ ന
തപം വദാത്മശാധനമെന്ന രം പാദം തീർന്നു.

ഹരിഃ. കർമ്മങ്ങളിലൊക്കെ പ്രയോജനം
സംയോഗി (പു) ചും പ്രയോജനം. സാമ്രാ
ൽ സമപ്രദാനപ്രമാണവിജ്ഞാനമെന്നു താനാ
കം. ഇന്നദേവശാസ്ത്രകൃതപം ചരിപ്പയെങ്കിൽ
ദോഷം. പുനന്നാകിലൊരോ ശാഖയിലും ഇന്ന
ദേവമതികുന്നതി നാൽ. മേലും ശിരോവൃതം ചെല്ലാ
ത്തവ നിതിക്കുപ്പാ ചുട്ടതെന്നു. സ്വാഭാദായമ
മായ് ശാഖയോപ്പ് വേദപ്രതാപദേശത്തിൽ. രോ
ധിക്രിതിവിഷയത്തെ ശബ്ദാദിയിനാൽ നയാമമ
തന്നിയമം. സേവ്യവേദാലക്ഷ്യം മെന്നും ശ്രുതി കാ
ട്ടീട്ടു വിശദീകരണം. ൧. ശാവാന്തരോപദിഷ്ടങ്ങ
ളാം ഗുണങ്ങളുടെ മേലും സമമാം. വിജ്ഞാനത്തി
ൽ കാൽ വിധ ശേഷമതാകുമെന്നിഹോരും പോൽ.
കാലം വശിഷ്ടജ്ഞാനോപകാരമാകും പ്രയോജന
ത്തിന്നും. ദേവം വരാതായാലേ മേലുനരൂപോപ

൧. ചോദനാ മിതി. ൨. സംയോഗം - പ്രയോജനം സംയോഗം
(തങ്ങളിൽ ക്ഷേപണം ശ്രേയോമാകുമെന്നു ശു. പ.) ആദികൊണ്ടു
പസമാവൃത്തിയുടെ ഗുണമുണ്ടാകുന്നു. ൩. പുരുഷയോഗത്തിന്റെ - ഇ
ല്ലെന്നാൽ. ൪. സാമപ്രദാന പ്രാണത്താലും പ്രതിപാദ്യമായ ജ്ഞാനം.
൫. അധികാരം. ൬. സൗജാദിയായവ ഏകാനി സംബലങ്ങളായിരി
ക്കുന്നതുപോലെ. ൭. വേദങ്ങളെക്കൊണ്ടു താൽ (ബ്രഹ്മ) പരമത പ്ര

ധസംഹൃതി: കാര്യാ. ൨. ഉദ്ദീപനവിദ്യകാണുപദ്ധതിയാണോ
 ഗ്രന്ഥത്തിലുള്ളത് പറഞ്ഞവകൾ. ശബ്ദത്താൽ ഭിന്ന
 തപം കൊള്ളുന്നവയെങ്കിലല്ല, സംഗ്രാമം. തൊട്ടതി
 നാടയ വിശേഷാലെന്നാജ്ഞാക്കിയില്ല, വിദ്യൈക്യം.
 നപ്രകൃമദേദത്താലേപരോവരിയസ്സുപമാദിയെന്നോ
 ണം. പേരൊന്നാവുകയാലേ വിദ്യൈക്യം ന്യായമെങ്കി
 ലതു നീക്കി. മുൻസൂത്രത്തിലതും ഹകാരസംജ്ഞ
 ക്തപമെന്നപോൽ തന്നെ. ൩. ഓമെന്നിയക്ഷരമു
 ദ്ദീപമുപാസിക്കുന്നു മുദ്രീമം. ആണു വിശേഷണ
 മഖിലശ്രുതി സാധാരണയിനാലെ നിദ്ദോഷം. ൪.
 ഓടം ചൊന്നവസിഷ്ഠതപാദികളാകും ഗുണങ്ങൾ മ
 റിടമാം. സർവ്വതയോരേ പ്രാണൻ തൻ വിജ്ഞാന
 മതു തന്ന ദേദത്താൽ. ൫. ബ്രഹ്മസപത്രപദുതാന
 നാദികളൊക്കെയെങ്ങ മെന്തേപോലെ. സർവാദേ
 ത്താ ഹൃദയസംഹർത്തവ്യങ്ങളെന്നറിഞ്ഞിടുക. ദേദ
 മിരിക്കെഴുന്ന ഹൃദയാഹ്വയാലുതപങ്ങൾ വന്നിടുന്നതി
 നാൽ. സമുത്തത്തിൽ വരും പരമാത്മാവിൽ വരാ
 നപ്രിയശിരസ്സുപ മുഖങ്ങൾ. തൈരതിലിയത്തിൽ

തിപ്പിരിക്കുന്നു. ൮. ഉപസംഹാരം വേണം. ൯. ഉപകൃമ (ആരംഭം).

൧൦. കാരകമെന്ന പേരിന്റെ ഏകത്വം പോലെതന്നെ.

൧. മേലിക്കപ്പെടുവാൻ യോഗ്യങ്ങൾ. ൨. ഹരകുറച്ചിലുകൾ
 ൩. ആനന്ദമയനായ പരമാത്മാവിന്റെ ബോധത്തിനായിട്ടു സമുദി
 ത്തസ്സതിപ്രദൻപ്രകാരം ആനന്ദമയ ഭോധാർത്ഥങ്ങളായ 'തസ്യപ

(൫൨)

ചൊന്നവയറി, കോന്നാദിയന്ത്രമണജാതം. ഉപ
സംഹർത്തവ്യംസംപ്രതിപാദ്യ ബ്രഹ്മവസ്തു സോമാ
ന്ത്യാൽ. ന- സമുദ്രംനമതിനാസ്തോജ്ഞാഷ്ടൻ
പരൻപുമാനെന്നാപരയലുമേമേല തത്ത്വമിത്രൈ
ഷ്ടച്ചൊല്ല തിന്റെ പെരുമയ്ക്കായ്. അല്ല, പ്ര
യോജനത്താൽ ശ്രദ്ധാത്മാനപ്രകാശത്തോയെന്നും.
ശ്രുതിയിലെയാത്മപദത്താൽ താനും പ്രതിപാദ്യ
നായതപ്പുരുഷൻ. ൭- ഇതു സർവാദികാത്മാവായെ
ല്ലൊ താനിതന്നുവെന്നേടം. പരമാത്മഗ്രഹണം ശ
ഭിപേരിടമൊപ്പം വരുന്ന താദാത്ത്യാൽ. ആത്മഗ
്രഹണംചേരുന്നങ്ങുസൃഷ്ടനപയാൽന ചേൽ, മൈ
വം (നൈവം.) രയേനാശ്രതം ശ്രുതം സ്മാൽ, സ
ദേവ, തത്ത്വമസിതൊട്ടുറപ്പാലേ. ൮. കാൽമതാജ്ഞ
ന സ്മൃതിവിദിതാചമനത്തെ യനുവദിക്കുകയാൽ.
വാജസനേയിചാനോക്തങ്ങളിലല്ലാ വേദധേയമാച
മനം. എന്നാകിലുമാ പ്രാണനെയനഗ്നമാക്കുന്നു
വെന്നു വേദാന്തം. ചൊല്ലുമ്പോഴാണതയതിനു

യമേവരീരഃ എന്ന തുടങ്ങിയവകൾ. ൪. ആനന്ദതാദീയയി സപ
രിപഭൂതങ്ങളായിരിക്കുന്ന മറുമുണങ്ങൾ. ൫. സാധാരണ്യം. ൬. ക
ഥാർത്ഥ്യമുപദേശനായിട്ട്. ൭. ഇന്ദ്രിയേഭ്യഃ പരാഹ്വർത്താ എന്ന തുടങ്ങി
യിരിക്ക. ൮. പ്രയോജനമില്ലാത്തതുകൊണ്ട്.

൧. കെകൃത്. ൨. അല്ലുന്നാണെങ്കിൽ അങ്ങിനെയല്ല. ൩. യാ
താനിന്നാലശ്രുതവും ശ്രുതമാകും, സത്തുതന്നെ, അതു (ആത്മ) നീയാ
കന്നു, ൪. സ്മൃതിപ്രസിദ്ധമായ, ൫. അനുഭൂയം.

(൪൯)

ടെ ചിന്താവിധേയമെന്നറിക. ൯. ഏങ്ങിനെ വി
ക്രൈതപം ഗുണോപസംഹാരം വിഭിന്നകളാം.
ശാഖകളിൽ വേവമാനിൽ താനുമുദേ. മനോമ
യാ (കൈകളും) ക്രോധമ. ൧൦. ഇതുപോൽ തന്നേ
യന്നുസ്ഥലവുമൊരേ വക്ത്രയിന്റെ സംബന്ധാൽ.
അവിഭാഗന വിചിന്താഭിത്താക്ഷികളിൽ ശ്രുതിദ
യിക്കെങ്കിൽ. അപ്ലവം ആശ്രമം മന്ന ഹരിതിന്യ
യ്ക്കു ചരിഗി (ഭേദ) ശേഷത്താൽ. തന്നെ സൃതസൃത
ഭേവേത്യാദി ശ്രുതി കാട്ടിത്തന്ന ധർമ്മഭിദാം. ൧൧.
സ്ഥാനവിഭേദത്താൽ ധർമ്മഭിദം പോൽ ദൃഢാപ്തി
യാം വക്ത്രയിതും. അല്ലാത്തതും വ്യക്താപ്തി
ലാപ്തിയായ, വിദ്യകളിൽ. ൧൨. ന്താണധിരഹ
സ്തത്തിൽ പോൽ പൈശ്വര്യമനുഷ്ഠേച്ഛയുചിത്രയ
തിൽ. നിരൂപിച്ചാണു രാജാരികളിലോത്താത്തി
ല്ല, ധർമ്മമുദനവും. ൧൩. തത്തൽശാഖോപനിഷ
ൽ തുടർച്ചയിൽ സർവ്വവും പ്രവേധിച്ചു. ഹൃദയം
വേധിച്ചെന്നാദിയാസ്തരികുന്ന കൂട്ടമൊക്കെത്താൻ. വി
ദ്യകളിൽ മേൽനാമുള്ളല്ലെന്നാസ്തരിച്ചുകൊള്ളേ
ണം. ആ. ഹൃദേധാരികളാമത്മത്തിൻ ഭേദഹേതു

൩. ദിക്കിലഹമെന്നും ആദിത്യകവഹസ്തനും. ൧. ധർമ്മഭേദത്തെ. ൧. സം
ഭൂതി, ദ്വിനിവേശമാദിയായ ഗുണങ്ങൾ. ൯. ഈ പേരുകളു വേദാന്താ
ഖ്യാതികയിൽ.

൧. നല്ലതുപോലെവിതൻ- പൊരിച്ചു.

(൭൦)

വാൽ തന്നെ. ൧൪. തത്സമൃദ്ധതം ഭൃഷ്ടതയും രവി
ധൂനനം ചെയ്തിതെന്നു കേൾക്കമിടം. കൗതൂഹലത്താലും
ഭിക്ഷിൽ ഹോനാർത്തത്തിങ്കലും വിധൂനനവാക്.
എന്തെന്നാകിലും ഉപായനപദശേഷതാലിതാ സ്ത്രീ
മിമാംസാ. ചൊന്നുകൾക്കുമാനസ്തൃപഗാനം പോ
ലെയൊക്കെ സാന്നിദ്ധ്യം. ൧൫. വിദ്വാൻ കടക്കേ
ണ്ടെന്നിപ്പാഴികയാൽ മരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും. സമൃദ്ധതര
ഹാനി വരുണെന്നൊലക്കണക്കു മുശാലാ. ചൊ
ല്ലുന്ന ഉപവക്ഷയിനാൽ നിമിത്തമെന്നെതിരിക്കള
യൊപ്പം. താഴെപ്പറഞ്ഞ ശാസ്ത്രാനുരൂപ രണ്ടിനമ
വിരോധമാകുകൊണ്ടിട്ട്. ൧൬. ഉത്തരമാഗ്നഗതിക്കു
ത്ഥവത്ഥമിതപാട്ടു ഭൃഷ്ടതക്കേടാൽ. സമൃദ്ധതക്കേടാ
ലുമെഴും വിരോധമവിശേഷമായ്യാതിരം കൊറാകിൽ.
ഗതിഹേതുവാകുമതോ പലസ്തിയാൽ ലോകമട്ടുസ
മുണത്തിൽ. ചേരു മന്നത്ഥവരിക ചിലല്ലാക ചി
ലെന്നു (മുദ്രേന്ദ്രാഭാസം) മിത്രവിധം വരവാം. ൧൭. അ
ഭ്യുദയപ്രാപ്തിഫലം ചേരും സമുന്നാഖ്യ വിദ്യകൾ
ക്കെല്ലാം. അവിശേഷേണോത്തരമാഗ്നപ്രാപ്തിവിരോ
ധമാം ശ്രുതിസ്മൃതിയാൽ. ൧൮. ബ്രഹ്മപ്രജയന്തോ

൨. ബ്രഹ്മോപസാദിന്റെ സമൃദ്ധതഭൃഷ്ടതങ്ങൾ. ൩. തൃഗം. ൪. ഹ
നമുദയേക്കാ. ൫. ഉപായനശബ്ദത്തിന്റെ സാഹചര്യംകൊണ്ടു്. ൬. പു
ഷ്പമിമാംസാ. ൭. പഠവാൻ ഇക്കയാൽ.

൧. അഭ്യുദയമായിട്ട്. ൨. ചിലേടത്തു് മറ്റുള്ളതെന്നും ചിലസ്ഥല

(9.0)

ഉദ്യമധികാരത്തേറടത്തിട്ടുനവരാം. ജീവനു കൺ
ധിക്രതി സമാപ്തിപരെയ മരിപ്പറിഞ്ഞിടുക. മൻ.
നരകക്കരവിഷയപ്പെടതപ്രതിഷേധപരങ്ങളായ ശ
ബ്ദാനാം അസ്സഹാദി നാമുപസംഹാരമെഴും നിഷേ
ധസമാന്യാൽ. അക്ഷരവസ്തു വൊടേകീഭാവത്താൽ
താനുമെന്നക്കരിക്ക. ഐ പസദപ്പടിയാണിതു തന്ന
മുഖ്യത്വാദി പ്രകൃതികാണ്ഡത്തിൽ. ൨൦. ശ്രുതികളി
ന്നല്ലത പിഞ്ചതാവിത്രരൂപാസു പണ്ണമന്ത്രേവ. ജീ
വേശ പരത്താൽ വിശ്വൈകരണം ദിതപസംഖ്യയാ
കഥനാൽ. ൨൧. ശ്രുതിവിദ്യ രക്ഷസ്തകഹോളപ്രശ്നം
രണ്ടാടവും പരാത്ഥാവിൻ അവിശേഷമാക്കുന്നൂ
ന്തരാവിചാരത്തിനാലെ വിശ്വൈകരണം. ഇതുഭൂതഗ്രാമ
പ്പടി പ്രാജ്ഞാപ്രദിദാം വെടിഞ്ഞു ചോദ്യത്തിൽ. ഭേ
ദം ചേരിപ്പിൽ തൊറ്റില്ലുപദേശാന്തരം കണക്കുക.
൨൨. നതപം ബ്രഹ്മാസിദ്ധഹം ബ്രഹ്മാസ്മിത്യന്യശ്ര
തി പ്രകാരത്തിൽ. തപഃവാഹമസ്മിഭഗവോദേവതെ

[illegible]

൧. എല്ലാഭൂതങ്ങളുടേയും ഹൃദയമധ്യേ, ൨. പ്രകൃത്യാവസ്ഥയിൽ
 ഉള്ളതായ, ഭേദമില്ലാത്ത, ൩. നീതിപരമായതും ൪. ബ്രഹ്മമാകുന്നു എന്നും

യെന്നാദിയാ യ മന്ത്രത്തിൽ. സമുദായോത്തര
 ങ്ങിൻ പരസ്സരാദേദോപനം ശ്രുതിയിൽ. തദ്രാഷ്ടാ
 കൂടം വിശേഷിച്ചുരചെയ്യുന്നെന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളേണം.
 ൨൩. തദ്യുൽതൽസത്യമസൗ' സത്യം ബ്രഹ്മേതി'
 യെന്നു രണ്ടിടവും ആരണ്യശ്രുതിയിൽ സത്യവിദ്യ
 യൊന്നാണു സത്യതാദികളും. ൨൪. ഛാന്ദോഗ്യ
 ത്തിൽ കേറിക്കും ഹൃദയാകാശസ്യസത്യകാമതപം. മു
 തലാഹുണങ്ങു സംബന്ധിക്കുന്നന്യത്രവാ ജിഹ്വ
 വയിലും. ഹൃദയസ്ഥാനസമാനതയുപാസ്യനാമീശ
 രന്റെ തുല്യതപം. അവന്റെ സേതുസമതപങ്ങളെ
 നിവരൊളറിഞ്ഞു കൊണ്ടിടുക. ൨൫. പ്രാണാഗ്നി
 ഹോത്രമതിനുകയ ന്നലോപമാദരവിനാലനുഷ്ടേയം.
 തന്നേതോജനാലോപത്തിങ്കലുചമന്നുള്ള ശങ്കതെറ്റാ
 കും.. ഉണൗ കമ്പോരും പ്രാണാഗ്നിഹോത്രമാദ്യം ഉ
 ജിക്കുമെന്നത്താൽ. ചെയ്യുക തദ്യദൃഷ്ടം' തൊട്ടതു
 ഹോമീയമെന്നയാ വചനാൽ. ൨൬. അകുമാർണ്യോ
 ഭീമാതികളിൻ ശരിയായ ഹിതവുചാസ്തിഷ്. നി
 യമക്കോടറിയുകയാൽ വേദപ്രതിബന്ധസഫലമെന്നു
 തലും. ൨൭. ബഹുശാഖകളിൽ ചൊല്ലും വായുപ്രാ
 ണങ്ങുവേറു, ഹസങ്കഷ്ടം. നാനാവാദേവതയെ

ജ മരശ്രുതിപ്രകാരം. ൪. സമുദായയുദ്ധരേണുര്യം ആത്മാവി
 ന്നേയും. ൫. വാജസനേയശാഖയിലും. ൬. ലോപം ഹരണ്യം.

൧. നിജ (നിത്യ) മായ ഉപാസനയ്ക്ക്. ൨. പുഷ്പിമംസയി

നോതുകയാലേ പ്രകൃഷ്ടാനം പോൽ. രച- ബന്ധം
 ഹൃദയലിംഗം വാജസനേയോക്ത മനോഭാദി
 യെല്ലാമേ. തന്നേ സ്വതന്ത്രവിദ്യാത്മകങ്ങൾ രച
 ലവത്തരം ഹിതല്പം. പ്രകരണമതിനെക്കാട്ടിലു
 മെന്നോരീട്ട പൂർവ്വകാസത്തിൽ. സുത്രശ്രുതി
 ലിങ്ഗേത്യാദിയിലിതു സിദ്ധാന്തമെന്നറിഞ്ഞിടക.
 തമതലം ക്രിയാമയാഗ്നിപ്ര ക്രിയയാലായതി
 ന്നവിഷയമായത്. ആണവകല്പച്ചൊൽ ദ്വാദ
 ശാഹരൂപ ക്രിയാങ്ഗഭൂതമതാം. മാനസസോമഗ്ര
 ഹമട്ടതുപോലെനുള്ള ചൂണ്ടവാകാലും. നാമസമാ
 നതയാലേ ക്രിയാങ്ഗതായെന്നു പൂർവ്വാഭിമതം.
 ഇതുശരിയല്ലാ വിദ്യാത്മകങ്ങളാണെന്നോഭാദിക
 ലാം. അഗ്നികൾ, അതേഹേതേവിദ്യേതി സ്വാത
 ന്ത്ര നിശ്ചയത്താലേ. ഇവയിൽ സ്വതന്ത്രലിംഗം
 കാണുകകൊണ്ടും മനകർമ്മശേഷത്വം ശ്രുത്യാദി

പ്രകാരം ഭാഗത്തിൽ. ന. ബഹുവിധമായ അടയ ഉണ്ടാകാതെ വരുന്നതിനാലും. ര. 'ആത്മനോഗീനകാൻ മനോമയാൻ മനശ്ചിതാൻ വേദ' എന്ന സ്ഥലത്തു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള. (മുപ്പത്തൊമ്പതിരൊത്തൊമ്പതി) തന്റെ മനോവൃത്തികളാൽ സമ്പാദിക്കപ്പെട്ടവയായി സൂര്യനെപ്പോലെ ഉദൻ ഹൃദയം തരുന്നവയായി മനോമയങ്ങളായിരിക്കുന്ന അഗ്നിയയനപ്രകാരങ്ങളെ അറിയുന്നു (ഉപാസിക്കുന്നു). ൫. ഏറ്റവും ബലമുള്ളതു. ൩. ഒന്നാമത്തെയായ. ൭. പ്രകരണത്താൽ.

൧. (എന്നിവ വിദ്യകൾതന്നെ). ൨. കർമ്മശേഷമാണെന്നുവരുന്നതിനാൽ.

(60)

ലാധികൃതർ താനുംസ്വാതന്ത്ര്യപക്ഷരഹിതരായില്ലാ-
 സമ്പൽഫലാഭിമുഖം മനശ്ചിദാദി സ്വതന്ത്രതാ-
 സിദ്ധാ. ഇതു കാണുകയുംചെയ്തു പ്രേജ്ഞാനരമ-
 തിനടേ സ്വപ്നമകൃതം പോൽ. ഇതു മിമാംസയി-
 ലുക്തം ക്രൂപാധാമതീ' തിസ്മൃതത്തിൽ. ഇല്ലാക-
 മ്മാംഗതം മനശ്ചിദാനിക്കു നാമസാമ്രാജ്യം. എ-
 ന്നാൽ മുൻശ്രുതാദികളാൽ കേവല ചക്രമന്ദ-
 സിദ്ധിയിനാൽ. മൃത്യുഞ്ജയേഷലോകോഗൗരവമ' എ-
 ന്നാദിയായ രണ്ടിവേം. മൃത്യുവൊട്ടു പതുല്യതാപത്തി-
 യ ഹ്നികാവാപ്തിയില്ലിരണ്ടപ്പോൾ-കണ്ടിടുക, ശബ്ദ-
 ത്തിനപരത്തിനോടുണ്ടു ചേർച്ചയൊക്കുമിത്. നാമസ-
 മാനതയാ ലന്യോന്യസമാനാജ്യാ പാണ്ഡിത്യമു-
 ലം. താനും കേവല ഹിദ്യാത്മകതാസിദ്ധാമനശ്ചി-
 ദാദിക്. റൻ. ചില ലോകായതികാദികൾ ദേ-
 ഹാന്തർവാമാ മനസ്സതം. ആത്മാവിന്നോപ്പു-
 ദേഹോഭാവത്താലെ യെന്നവധമിത്. വേർപാടുത-

പുണ്യ സാരം. ന. ഹാനിയില്ല. ര. സ്വാതന്ത്ര്യം സിദ്ധമായിരിക്കുന്നു.
 ൫. തന്മയം വിദ്യയോ' എന്നു തുടങ്ങി പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മാനസാജ്യാ-
 തിദ്യോമമാണ പ്രജ്ഞാനരമെന്നതു കൊണ്ടുറയെണ്ടതു്. ൩. പൃഥ-
 കതം. (പാർഥക്യം) വേർപാടു്. ൭. പരകാത്മം. ൮. സാമ്യപ്രാപ്തി.
 ൯. അഗ്നികാവചയക്. ൧൦. ബാഹ്യം.

൧. വിദ്യാത്മതം സിദ്ധമാണു്. ൨. നിരീശ്വരവാദികൾ (നാസ്തി-
 കർ മുതലായവർ.) ൩. ദേഹാന്തരം ദേഹം. ൪. ജീവാത്മാവിന്നു്.

ഒന്നു ദേഹാഭാത്താവിനു, ദേഹമിങ്ങുനിലനില്ക്കും-ആ
 തമാ കാണാഴികയാൽന ദേഹധർമ്മോ പലസ്തിയെ
 നോണം-൩൦- ഉദ്ദിമാദികളാകും നുകർമാന്റെഗാത്രി
 തവ പാസ്തിയെല്ലാമേ- വേദത്തോറും ശാഖാഭേദങ്ങ
 ളിലേവയൊക്കെയങ്ങു- തന്നേ നിയതകളല്ലനവ
 ത്തിപ്പവയൊക്കെയെങ്ങുമൊതുപോലെ- മന്ത്രാദികള
 ടെ മേളനമട്ടിൽ താനോ വരുന്നിത വിരോധം-
 ൩൧- ഭൂമാവിന്റെ സമസ്തോപാസ്തിക്കേ ശ്രേഷ്ഠതാ
 കൂതുകളിപ്പ്- ശ്രുതി ദർശിക്കുന്നപ്പോൾ മൃദേതിസ
 മസ്തധീ,യൊഴിച്ചു ചെറും- ൩൨- കംബ്രമ, സേ
 ത്രുകാമു, പ്രാണോഹപിതേതി യാദിയായേടം- ഒ
 ന്നറിയേണ്ടിയതെങ്കിലുമാം വിദ്യാപലതു ചൊൽ മു
 തൽത്തിരിവാൽ- ചൊന്നോ പരഹം ഗ്രഹോപാസ്തി
 കളിലനുഷ്ഠിതി വികല്പമോക്കേണം- ഇല്ല ന്സമുച്ച
 യമിവയുടെയുപാസ്യ വിഷയാനുഭൂതിതുല്യതയാൽ-
 ൩൩- സേവയുതം, യോനാമബ്രവേമത്യാദി പല

൫. ദേഹധർമ്മം അതിൻ (ജ്ഞാനവും) ലാഭവും പോലെ അല്ല. (ഇതി
 ജ്ഞാനവാസിപ്പൻ ഇവിടെ മീമാംസകനെന്നാണ്. (ഇവരും നാസ്തികൈ
 ക ഭേദികൾ തന്നെ- ഈശ്വരനിരപേക്ഷമായി കർമ്മത്തിനു ഫലമത്ര
 തപം മുതലായതു പറയുന്നതിനാൽ) ൩. അർത്ഥാവബദ്ധോപാസനയെ
 ലും. ൧. വ്യസ്തോപാസനം. ൨. ചൊല്ല മുതലായതിന്റെ ദേഹത്താൽ.
 അതു താനെന്നുള്ള ഉപാസനകളിൽ അനുഷ്ഠാനവികല്പം. ൩. ഒരുമിച്ചു
 ചേർപ്പ്) കൽ.

൪. ഉപാസ്യവസ്തു വിഷയത്തിലുള്ള അനുഭവത്തിന്റെ (സാമ്യം കൈ

തീക(കാമ്യങ്ങൾ) ഭാവനകൾ. ചേങ്ങോ വികല്പമാ
യേ ചെയാം മുൻ ചൊന്ന ഘോരഭാവത്താൽ-
൩൫. കർമ്മാജ്ഞാദീമാദികളാകു മൂലാസനകളിൽ
കലർന്നുള്ള- ആശ്രയഭൂതസ്തോത്രാദികളേവം പ്രേ-
ത്യയങ്ങളെന്നരിക- ശ്രേയികളില ഏകപ്രത്യയയു-
ഗ്മം മേളിച്ച ശാസനാലും മേൽ. വേദാന്തരോദി-
തപ്രത്യയസ്യ വേദാന്തരേ ഘസമാഹാരാൽ- ഗുണ
സാധാരണശ്രവണാലും ന്മേളിച്ചു തന്നെ ചെയ്തേ
ണ്ടു- തെറ്റിത്രയുമാകുചം മേളനമ ഹൃദയവ്യാപ-
ദ്ധിയ്ക്കില്ലാ- അവയുടെ സമുച്ചയത്തിൻ ശ്രവണാ-
ഭാവം നിമിത്തമായിട്ടും- ശ്രുതിഭംഗത്തിനാലുംസി-
ദ്ധാന്തം മുഖ്യ ചൊന്നതാകുന്നു- ൩൩- ഹരിഃ ഓം
മൂന്നാമദ്ധ്യായത്തിൽ പരാചരബ്രഹ്മവിദ്വാതൃണോപ-
സംഹാരമെന്ന മൂന്നാംപാദം തീർന്നു.

ഹരിഃ- ബ്രഹ്മജ്ഞൻ പരമമയുന്നാത്മജ്ഞൻ
ഹൃദയത്തിലോകമിശ്രമായി- വേദാന്തവി ഘോര-
വിജ്ഞാനാൽ താൻമോ ഭക്ഷാപ്തിയെ നേടുഷിച്ഛാ

൯.) ഏകരൂപതാൽ, ൨, പ്രതീകോപാസനകൾ, പ്രതീക-പ്രതിമ,
(അവയവം) ൩, കാരണമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു്, ൪, പ്രത്യയം- നിഷ്ഠയം
(ജ്ഞാനം), ൫, വേദങ്ങളിൽ, ൬, അജ്ഞാപ്രത്യയങ്ങൾ, ൭, വേദാന്തര-
ത്തിൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള, ൮, ആകർഷിക്കുവാൻ (വശത്താക്കുവാൻ), ൯, ചേർത്തു
ഹൃദയത്തിൽ വെച്ചോപാസനയ്ക്കില്ല.

൧, പര(വസ്തുവെ)ന്നെ പ്രാപിക്കുന്നു, ൨, തരിക്കുന്നു (കടക്കുന്നു),
൩, വിധിച്ചിട്ടുള്ള, ൪, മോക്ഷപ്രാപ്തി, ൫, ദർശനശീലമുള്ള, ൬, യന്ത്രിക,

സർ. ജൈമിന്ത്യാപാൽ ദ്രവ്യഭേദതാദിസ്ഥലത്തു
 .നപ്രണ്ണമയീ:- ഇത്യാദിസ്തുതിയാംപോൽ ദേഹവ്യ
 തിരികുനാകമാത്മാവിൻ- കർമ്മാജ്ഞേയതാഹേതു
 വിനാൽ ഹസ്താവകമിതെന്നൊയ്ക്കുന്നു. യജ്ഞേനോജ്ഞേ
 യെന്നാസ്തി ഘജ്ഞാനമാചാരദന്തതാലേ- നയജ്ഞ
 മ്മജ്ഞാനത്തൊടുചെയ്യുന്നെന്നീശ്രുതിപ്രമാണാലും-
 ഹംസഹകാരിതപശ്രവണത്താലും വിദ്യകുകർമ്മശേഷ
 തപം- വിദ്യാൻയജിക്കയെന്നും ശ്രുതിയാൽ ജ്ഞാനി
 കുകർമ്മവിധിയാലും- കുകർമ്മവേദേഹത്തി ശ്രുതി
 നിയമാലും ക്രിയാങ്ഗമാം ജ്ഞാനം- ഹതൈറിവ
 തത്ത്വമസീത്യാദികളാൽ ജീവകൽനന്ന മധികന
 താം- പരനെയുപദേശത്താൽ ഭഗവദ്ബ്രാഹ്മണരെ
 പക്ഷമോതിയത്- ഹംശേഷതപപ്രഭൃതികളാം ഹ
 ഹേതപാഭാസങ്ങളാലിളക്കീടാൻ- കഴിയാശ്രുതിക
 ലിലപ്പോൽ മഹദ്ഭയം തൊട്ടുവററിലറിയുകയാൽ-

ജ്ഞമയീശ്വരവതിയെന്നു തൊട്ട ശ്രുതി. ൧. സുതിപരം, ൨. അനേക
 വാജ്ഞാനികം, ൩. യദേവവിദ്യാകരോതിശ്രദ്ധയോപനികരോദേ
 വവീച്ചുവത്തരം ഭവതിതിശ്രുതി, ൪. സഹകാരി (അനുഗാമി) ആണെന്നു
 ശ്രുതി പറക കൊണ്ടും, ൫. ഹംശാധ്വസ്യശ്രുതി, ൬. ഇതു സി
 ങ്ഗാനപക്ഷം, ൭. ശേഷതാൽ പുരുഷാർത്ഥവായോയന്നാപക്ഷിതീ
 യെന്ന സ്മൃതത്തിൽ പറഞ്ഞു, ൮. മേതുക്കൾ പോലെ തോന്നുന്നവയാ
 ക്, ൯. അതിജ്ഞേയതപത്തിങ്കലും,

(കിഴ)

ആചാരനോക്കൊരുപ്പോല ഹേമശേഷതയതിങ്കലുൾക്കൂടെ. വിദ്യയ്ക്കു ഹേമമത്ഭാവമധ്യേഷാമഹ' ഇതിപ്രമാണത്താൽ. 'യദിദ്രയേ' തിവാക്രം ഹസമവിദ്യാവിഷയമല്ലരിഞ്ഞിടുക. വിദ്യാകർമ്മങ്ങളിവൻതന്നേ നയനപാശമിപ്പിതെന്നേടം. കാഞ്ച,വിഭാഗം ഹേമറോപ്പം വേദാദിക്രമം, ക്രിയാന്യനെ (ആടതം) ചേതം. തുറച്ചുയനമാത്രവാദനേകർമ്മവി ധ്യാനം, വിശേഷമായിട്ട് - കുർച്ചനേവേഹശ്രവിവിദപാണെന്നുള്ള നിയമമില്ലാത്തത് - അഥവാവിദ്യാസ്തുതംതമരയിതനുവാദമെന്നു കാണേണം. ചിലരിൽമപ്പടിയില്ലാത്തതുജിച്ഛുത്സ്മിമവസ്ഥയോർക്കുന്നു. സാക്ഷാൽക്കാരജ്ഞാനം സർവ്വവിനാശകവുമാംസ്വപനവും ചതൽ - വേദത്തിൽ സന്ന്യാസാശ്ര (മത്തിലും) മിക്കിലും വിദ്യകേട്ടിടുന്നില്ലാ - ൧- ഏതെന്നതൃതപം ബ്രഹ്മസംസ്ഥനെന്നുള്ളതാകുമനുവാദം. സന്ന്യാസ്സവിധായകമല്ലെന്നാൻ ജൈമിനി, ഹനിയേധതിശ്രുതിയും. ഭഗവാൻ വ്യാസനനു ഹേമേഷ്വരമെന്നിതോർക്കുന്നു

---

൧. നാമെന്തിനായി അധ്യയനം ചെയ്യുന്നെന്നു സരം. ൨. സർവ്വവിദ്യകളെയും വ്യാപിച്ചുള്ളതല്ല. ൩. അനുഗമിക്കുന്നു (തുടരുന്നു). ൪. അർത്ഥം കൊടുക്കണമെന്നതിനു അമ്പതമ്പതു രണ്ടുപേർക്കെന്നതു മേൽപോലെ (നാരിക) ൫. വിദ്യയൊരുവനേയും ക്രിയ മറ്റൊരു അനേയും തുടരും. ൬. അധ്യയനം മാത്രമുള്ളവൻ. ൭. വിധി. ൮. അതുകൊണ്ട്. ൯. വിധിക്കുന്നതുകൂടി. ൧൦. നിഷേധിക്കുന്നു. ൧൧. അനു

പ്രസാദമുപവന്നതാൽ. ധാരണമെന്നോണം തന്നെ യുമാമേവിദ്യപുഷ്പതാവഴിയായ് - ൨. സൂതിമാത്രം രസതമ ഇത്യാദികൾകൊൾകയതുമൂലമായെന്നാൽ. അല്ലേവമപുഷ്പതയാലും വിദ്യതമകലിങ്ങാദിശബ്ദാലം - ൩. ഇന്ദ്രപ്രതദ് എന്നാഖ്യാനാദികൾ പാരി പ്പ്തവാഖ്യമാകുന്ന. കർമ്മത്തിനങ്ഗഭൂതങ്ങളെങ്കില പ്ലോതലാൽ വിശേഷിച്ചു - പാരി പ്പ്തവാഖ്യതാപ്ലോ ക്ഷതികലാഖ്യാനരാശിയിവയെന്. ഐക്യപരമാ കൃസംബന്ധാൽ വിദ്യാങ്ഗത്വമെന്നുകൂട്ടേണം. ൪. സാക്ഷാലപേക്ഷയില്ലാത്ത ധാനമമാഗ്നിഹോത്രമാ ദികളിൽ. സാക്ഷാലകാരം പ്രതിയറിവിനു ചുരു ഷാതേമാതായെന്നു വരലാലേ. ൫. എന്നാലും സ്വ്യാ ശ്രമകർമ്മാപേക്ഷാപടിക്കുപടിയായി. യജ്ഞാദിശ്രു തിയാൽ വിദ്യക്കുണ്ടാകുമതു തന്റെ യജോജ്ഞാപോ ൽ. യജ്ഞാഭ്യനപേക്ഷയിലും ശമാദിമാനാകയറിവി രുന്നാത്തരമാം. സാധനമായിവന്നവശംസമാചരിക്കു പ്പെടേണ്ടവിധിയതിനാൽ - ൩. സകലാനുകൂല്യം

ശ്ലീകാൻ യോഗം, ൧൨. നാലാശ്രമങ്ങളേയും വിധിക്കുന്ന വാക്യങ്ങളിൽ വിശദീകരിക്കെ ഇല്ലായ് സമാധാനം.

൧. ആഖ്യാനികൾ, ൨. പാരിപ്ലവമെന്നതു അശ്വമേധാദിഭയങ്ങളെ സംഗ്രഹിച്ചു ഒരു കർമ്മവിശേഷമാണ്, ൩. ഉപയോഗം (ഉപയോഗിക്കൽ) കരിരപ്പറത്തു കയറുക ക്രമമായി ഗ്രാമപ്രാപ്തിയെ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്നു സാധനമാകും പ്രകാരം) ൧, ൨, അത്തരം സാധനം.

ജ്ഞയുദ്ധമുണ്ടു പ്രാണസങ്കടത്തിങ്കൽ. ശ്രുതിയിൽ കാണുകയാലുമിതേവം സന്തിബായ്യില്ലയാഞ്ഞിട്ടും. മേലും 'ജീവിതമെന്നാദിയായ്' സ്തരിക്കുപ്പെടുത്തിതേയത്ഥം. പ്രതിഷേധവാക്കുന്നുന്നത്തിന്റെ യഥേഷ്ടത്തെ നിഷ്ഠവാനാകും. ൭- യാവാജീവശ്രുതോക്തമാകയാലാശ്രമമൈകനിഷ്ഠനതാം. അമുക്ഷുവിനാൽ പോലും നിത്യാശ്രമകർമ്മമാണനുഷ്ഠേയം. വിദ്യാലഭത്തെ സാധനമാകെ നസ്സഹകാരി താനിമിത്തകവും. വേദസ്മൃതിലിംഗാലവ താനേ കർമ്മാഭിസംസർപ്പാധിപരി-സാധനസമ്പന്നൻതൻരാശാദി ക്ലേശരഹിതഭാവത്തെ. 'സഹോരേ' തിതഥാമേൽ നസന്തമിത്യാദി കാട്ടിടുന്നിതരി- ൮- വിദ്യയിലധികാരമനാശ്രമിയായു ജ്ജവനമുണ്ടുതരിയുകയാൽ. സംവർത്താദിയനാശ്രമികടെ യോഗിത്വം സ്തരിക്കയും ചെയ്യും. വിധുരാദികളുടെ ധർമ്മവിശേഷം വിദ്യക്കനുഗ്രഹം താനും- വേദസ്മൃതിലിംഗാലിതിലാശ്രമകർമ്മംമഹത്തരിഞ്ഞിടുക. ൯-എത്തുറ! തനിഹോദ്ധ

൧. 'ജീവിതശ്രയമാപന്നോയോന്നമത്തിയതസുതഃ- ലിപ്യതേന സാധാപേന' എന്നുള്ളതിൽ, ൨. യാവാജീവമഗ്നിഹേതും ജ്ജവേതി- എന്നു ശ്രുതിവിധിച്ചിട്ടുള്ളതാകയാൽ, ൩. സഹകാരിത്വം നിമിത്തവും, ൪. യന്നസന്തം നചാസന്തം..., വേദകത്തുനസദിജഃ- എന്നു തുടങ്ങിയതു്, ൫. വിധുരൻ- ദുഃഖീ (പതനീവിദ്യക്കൻ) ൬. ഊർധ്വരേതോഭവത്തെ ഊർധ്വരേതസ്സന്നവസ്ഥയെ,

(സമ)

രേതോഭാവമതുഭേന്ന പതനമുണ്ടാകാ. മന്നപാദി
വാക്യനിയമങ്ങളാലുമിവ തന്ന ഭാവമില്ലാഞ്ഞും. ഇ
പ്പക്ഷത്തിൽ ജൈമിന്യാചാര്യൻ പോലുമുണ്ടു സമ്മ
തികേരം. ൧൦. ഭ്രംശംനൈഷ്ഠികനടയുകിലിപ്പു ഘി
കൃതിലക്ഷണോക്തമായിട്ടും. പ്രായശ്ചിത്തംപതനാ
നമാനമതിനാലവനതാകാഞ്ഞു. മതേരിതുപപാ
തകം ഗുപ്തഗ്നവിട്ടുനിശ്ചിതമെന്നുചില. പ്രാമാ
ണികര നശനപ്പടിപ്രായശ്ചിത്തം ഗ്രഹിച്ചിതമു
ക്തം- ൧൧. രണ്ടുവിധമായിട്ടുനാകിലും ബേഹിസ്ത്യാ
ജ്ഞാനവിഭാഷൻ. ആത്രസസ്മതിയാലും ശിഷ്ടാ
ചാരത്തിനാലുമേവമിതു. ൧൧. വഷ്ഠിഹാസൈവ
ഷയതീതിമലശ്രുതി നിമിത്തമായിട്ടു. അങ്ഗോപാ
സ്തിയിലെജമാനന കത്തുതയെന്ന ചൊൽവിതാ
ത്രേയൻ. ഋതപിക്കച്ചേന്ന വയിവയെന്നോക്ക
നൈരസ്യലോമിയാചാര്യൻ. ഇതു സിദ്ധാന്തം സാ
ങ്ഗതിയചെയ്യാൻദക്ഷിണാദിയാലുതപിക്. കൊരം
കുപ്പട്ടന്നാവല്ലോ, 'യാവൈകാചന' തുടങ്ങിപ്പോ
ശ്രുതിയാൽ. അനംസാങ്ഗോപാസനകൾക്കുതപി
കുക്കമതാ ഭവിക്കുന്നു. ൧൧- അഗ്നാഹവനാദിവി

൧. അധികാരവക്കണത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള. ൨. സിദ്ധാന്തപക്ഷം.
൩. അനേകമന്യപ്രകാരം. ൪. പുറത്തുള്ളതായ്. ൫. ആതു
രശ്വാന്റെ ക്ലികമെന്നു തുടങ്ങി പ്രായശ്ചിത്തം നപശ്ച മി എന്നതിനാ
ലും. ൬. അങ്ഗത്തോടുകൂടിയ ക്രിയ.

(നൂറ)

യിപ്പടി സത്യാസിക്കു വിദ്യ തന്നടയ. സഹകാർയ്ക്കു
 നരമാകും മൗനത്തിൻ വിധിയുപുച്ഛിതയിനാലാം-
 പാണ്ഡിത്യം നിർദ്വേഷാഭൗചാസ്ഥിത്യ വിധി
 കണക്കെത്താൻ. ബാല്യാദി രണ്ടുപേക്ഷിച്ചിമൂന്നാം
 മൗനാനന്തരം വിചിതം. അവിചാത്രമകർമ്മങ്ങളു
 മുളളതിനാൽതാൻഗൃഹസ്ഥനായവൻ. ഉപസംഹാര
 രഹാസോക്തൃത്തിൽ വരുന്നതു വിരോധമായിട. ശു
 ഭ്രാപദേശാൽ മൗനം ഗൃഹസ്ഥരണ്ടുപോലെ
 മറുളള- അവനവാസഗുരു നിവാസാശ്രമങ്ങളിൻ
 സിദ്ധി തുല്യമായിവരും. ൧൪. ജ്ഞാനവിരക്ത്യാദിക
 ലെ പ്രകടിപ്പിക്കാതെ കണ്ടിരുന്നിടക. മൗനരത്നോ
 വ വിശേഷം ചേരുന്നതിനാലെ ബാല്യമിത്യാഭൗചം
 ൧൫. ഉക്തപ്രതിബന്ധമകന്നിടിലിജ്ജ്വലത്തിലേ വ
 തം ജ്ഞാനം. അങ്ങിനെ കാണുകയാൽ ശ്രവണാ
 യാപിത്യാദിവാക്യജാതത്തിൽ. ൧൬. ഇതുപോൽ മു
 ക്തിമലത്തിൻ നിയമാഭാവം ധരിച്ചുകൊള്ളേണം.
 സർവ്വമുക്തവസ്ഥാതന്നവധാരണ നിമിത്തമായി
 ട്ട്. ൧൭. ഹരി:

൧. വേദസഹകാരിയാകും. ൨. ഗൃഹസ്ഥാശ്രമിത്വം. ൩. വാന
 പ്രസ്ഥാശ്രമജ്ഞാമചതുശ്രമങ്ങളുടെ. ൪. മാനസികധർമ്മശേഷം. ൫.
 ശ്രവണായാപിബദ്ധ ഭിക്ഷാനുവൃ എന്നു തൊട്ടതിൽ. ൬. ജ്ഞാനം വ
 രുന്നതു പോലെ ഇപ്പോൾ തന്നെയോ ഇനിയൊരിക്കലോ എന്നു അറം.

(൩൩)

മൂന്നാമധ്യായത്തിൽ നിശ്ചിതവിദ്യയുടെ അന്തര
ജ്ഞാപിരന്റെ ഗുണഗണവിചാരമെന്നർത്ഥം ചാദം.
ഇങ്ങിനെ നാമധ്യായം തീർന്നു.

ഫരി:- ശ്രവണാദൃശ്യാസ മനേകവാദമുപദേശ
(പ്രേതുവാൽ) മാനുഷാൽ വേണം. ജ്ഞാനാപ്തി വ
രേ, ധ്യാനതപസാശുചിശാഖമിപ്രകാരം താൻ- മം
ധ്യാനിപ്പവർ പരമാത്മാതാനെന്നേ കണ്ടിട്ടു മനഹം
ഗ്രഹമായ്. ബോധിപ്പിക്കുമേവം ചെയ്തു, തത്സത്യ
മാദിവാക്യങ്ങൾ- ൨. ബ്രഹ്മപ്രകാശമാകുന്നാമാദി
യിലാത്മബുദ്ധി വെച്ചിട്ട്. ധ്യാനിക്കുവേണ്ടതാനായു
പാസകൻ വിഗ്രഹങ്ങൾ കൊറവീലാ. ൩. ഉ
ഷ്ണഷ്ണാലാദിത്താദികളിൽ ബ്രഹ്മമുഷി വെച്ചിട്ടു
വാൻ. യോഗം പോകുന്നായപ്പടിയിതു ചേരുന്നതാ
രുറിഞ്ഞിട്ടക. ൪. ഉദ്ദിഗ്ദ്ധാദിഗോപാസനകളി
ലാദിതുമുഖ്യികളത്ത്. യോജിയ്ക്കുകയാൽവൈകുണ്ഠ
ഭേദതാകം ഫലാഭിപ്രേക്ഷയിനാൽ. ൫. നൂറുദിന
നായവന്നേ ഏതൊക്കെയും സംഭവിക്കുമെന്നതി
നാൽ. ചെയ്തിട്ടുവന്നമുപാസനവിതന്നു രാൻ, ധ്യാ
നമാകുകൊണ്ടിട്ടും ശരചലതപമപേക്ഷിച്ചും ചെ

൧. ജ്ഞാനമയുപോഷവും. ൨. അഹംഗ്രഹോപസനരൂപമയീ
ട്ട്. ൩. പ്രതിഭ. ൪. മനോവാക് (ഉൽകൃഷ്ടമിന്നിട്ടു മേധധ്യാസിതവ്യം;
എന്നർത്ഥം- ന്യാ.) ൫. ഉദ്ദിഗ്ദ്ധം ബ്രഹ്മമെന്നുപാസിക്കയെന്നതുടങ്ങിയ
അർത്ഥം- ബോധാസനകളിൽ, ൬. ഇങ്ങനെയെന്നെ. ൭. സ്ഥിര

(സൗ)

ഇന്നുമാസീനായുചാസനായെ. മേലും ചങ്ങുരിച്ചിട്ടു
നൂറ്റിതാദികളിൽ 'ശുചൈ' തുടങ്ങുക. ന. ഇവ
നെവിടെയെപ്പൊഴുണ്ടാവിത്തൈകാഗ്രംസുഖേനയ
വിടെത്താൻ. ചൈകയുചാസനവേണ്ടുന്നേകാഗ്രത
കയെങ്ങുമാകെയവിശേഷാൽ. ഏ. മരണവരെയുമുചാ
സനവേണമൊട്ടുകത്തുപോലുമാവൂ. യാവൽക്ക
തരയചസ്താദിതിശ്രുതൈകാഗ്രം നൂറ്റിതയിൽ മേലും.
പ. ബ്രഹ്മാനവേമേഴമ്പോൾ മുൻപിൻപാപങ്ങൾ
രണ്ടുതേളമൊയ്. അറിട്ടും, പറയാത്തയുമാം ശ്രുതി
കളതുകണക്കുപൊലുകയാൽ. ന. ചണ്ഡത്തിന്റെ
യു. മൊട്ടില്ലാഴിക, നാശങ്ങൾ രണ്ടുപോലാം.
ബ്രഹ്മാനദ്രുതിയാലു. ദേഹാദ്രുതിമാനമറിട്ടന്നേരം.
പ. ഇജ്ജനം ഇന്ദ്രാണരമീരണ്ടിൽ സഞ്ചിതങ്ങളാ
യുള്ള പ്രോരഞ്ചൈതരസുകൃതം കൃഷ്ണതമിവയാത്ര
ബോധമെന്തിടവേ- നാശമടയുന്നു ദേഹം വീണ്ടിട്ട
ന്നതുവരെയും നൂമാരഞ്ചം- നില്ക്കുന്നു, ചിരംയാവുന്ന
വിഭാ ചക്ഷേമോതി വേദവചനത്താൽ- പ. യ

തപം. പ. 'മുചവിശ്വാസനെയുണ്ണാൻ..... സമകായശ്ചിദ്രാശീവധാ
രയന്നചലം സ്ഥിരം' എന്നു തുടങ്ങിയുള്ള ശ്ലോ.

പ. (ശുചൈദൈവപ്രതിഷ്ഠാപ്യ സ്ഥിരമാസനമാത്മനഃ- ഭ-ഗീ.)
ര. അവിശേഷ (അഭേദ) മായിട്ടു എങ്ങുമാ (ഏ) ക. (ഐ). ന. (യം
യംചാപി നൂരൻ..... തൃപ്തയുന്തൈകദേവരം ഗി-ശ്ലോ.) ര. മൊട്ടില്ലാ
ഴികയും വിനാശവും. ഉ. പ്രാരഞ്ചത്തിൽനിന്നു നൂതനായ സുകൃതകൃത്യ
ങ്ങൾ. ന. പ്രാരഞ്ചം, ഉ. അമൃതസംചന്യേ എന്ന ശ്രുതിയാൽ.

(൯൫)

ജേണേത്യാദികളിൽ കാണുന്നതിനാലെ യഗ്നിഹോ
ത്രാദി- ക്രമമായി ജ്ഞാനം തെൻകാൽ ഉണിന്നാക്കു
ന്നവെന്നരിക. ചിലശാഖകളിൽ ചൊല്ലുന്നിതീനു
ഘോഷമുനിയുള്ള സുകൃതംതാൻ- ഹൈമിനിഭഗ
വദ്വ്യാസരിരണ്ടാറേക്കും പുണ്യനാശമതിനത്ഥം.
൧൨. വിദ്യയൊടൊത്തോന്നേതൊരു കർമ്മമതിഹബോ
ധഹേതുവുടനടിയായ്. വിദ്യാരഹിതമു രാൽ
ജ്ഞാനമിവരണ്ടുമാം യദേവേതി?- ൧൩- പ്രാ
ബ്ധകാൽമാകുംദൃഷ്ടതസുകൃതങ്ങളാണു മുപഭോഗാൽ.
നാശമടച്ചിച്ചമേലാൽ ബ്രഹ്മൈക്യം ചേരുമെന്നു
ണ്ടിടക- ൧൪. ഹരിഃ- ര-മധ്വായത്തിൽ ജീവനു
ക്കിനിത്രപണമെന്ന മഹാപാദം തീനു.

ഹരിഃ- ചാവുന്നവരുടെവാഗ്ദാപാരം താൻമാ
നസത്തിൽ വിലയിപ്പു- വാഗ്ദൃഷ്ടിവയം മാനസ
വൃത്തിയിരിക്കേയതിങ്ങുകാണുകയാൽ- വാങ്മനസീ
തിശ്രുത്യാചൈവമിതു നപലക്ഷണാഥ്,മാവുകയാൽ-
താനിന്ദ്രിയങ്ങളൊക്കെച്ചേരുന്നു മനസ്സിൽ വാക്കി

---

൧. ഘോഷമുയോടു കൂടിയ. ൨. ഹൈമിനിമഹക്കി- ഭാഗവാൻ
വ്യാസമഹക്കിയെന്നരണ്ടുപേർ. ൩. പുണ്യനാശമതിനത്ഥം. ൪.
അകലെനിന്നു ജ്ഞാനംകൊടുക്കുന്നതിൽ സഹായിക്കുന്നത്. ൫. യദേവ
വിദ്യയാകരോതി ശ്രദ്ധയോപനിഷദാതദേവവീകൃതത്തരം ഭവതി,യെ
ന്നതിൽ. (ജ്ഞാനത്തോടും ശ്രദ്ധയോടും ചെയ്യുന്നതു വിശിഷ്ടമെന്നു അ
ർത്ഥം). ൧൧. അടയാളത്തിനായി.

നെത്തുക.- ൧- ആബാഹ്വേന്ദ്രിയ വൃത്തികൾ ചേർന്നതന്നെ വൃത്തിയാൽ ലയിച്ചിടും- പ്രാണകൾ മനഃ പ്രാണേ' യെന്നേടം മേൽവരുന്നവകൃത്താൽ- ൨- ഇപ്രാണൻ ദേഹസ്സു പാമിയായജീവകലേലയിക്കുന്നു. ശ്രുതിയിൽ പ്രാണാദികളിൻ ജീവോപഗമാദികൾ പറഞ്ഞിട്ടുവാൽ- പ്രാണൻ ചേന്നിജ്ജീവൻ ശരീര (ബീജ) മൂലങ്ങളായതുകൊണ്ട്- തന്നിൽ ചെന്നു നില്ക്കുന്നതത്രെ തന്റെ ശ്രുതിസ്സനികാട്ടാ- ൩- ദേഹത്തെ നേർന്നു കേൾക്കുകയാൽ- മജ്ജനമജ്ജനമൊരേ വിധം തന്നെ- ൪- അച്ചിരാമിദാഗ്ദ്ധരെയും മരിച്ചവർക്കു വെറും ശവശരണമത്രെ തന്നെ- ൫- ശ്രോത്രാദി ശ്രവണമാകുന്നതെല്ലാം ദൃഷ്ടി തന്മൂലമത്രെ- ൬- ക്ഷേത്രം വരുന്നില്ലെന്നിപ്പോൾ സംസാരമൊഴിച്ചാൽ ചേരുന്നില്ലെന്നിരിക്കുന്നു- ഇജ്ജീവാശ്രയം സ്വരൂപമതിലും പ്രമാണമത്രയും- സൂക്ഷ്മശ്രോത്രാദികളാലപ്പോലറിയുകനിമിത്തമായിട്ട്- അതിനാൽ തന്നെ സൂത്രം ചേർത്തതാലിതിന്നുകേടില്ലാ- ആ സൂക്ഷ്മശരീരത്തിന്റെ രീതിയൊന്നു ചേർത്തുള്ളതിനാൽ- ൭- ആത്യന്തികമോക്ഷത്തിൽ ഗത്യർത്ഥം എന്തിനുള്ളതെന്നിഷ്ടയാക്കാൻ- വി

൧. ജീവനെ അനുഗമിക്കു മതലായത്. ൨. വിദഗ്ദ്ധൻ (ജ്ഞാനി) ക്കു. ൩. അച്ചിരാമിദാഗ്ദ്ധരെയും. ൪. യോനിമന്ത്രപ്രപദ്യത്തെ ശരീരതലയുടേതിന്നു- എന്നേടത്തു, ൫. നാശം (ന) (൧) ൧- ന്നു, വേദപാഠം.

ദപ്രാണൻ പോകില്ലെങ്കിൽ നജീവകൽനിന്നു
 തോട്ടുകയാൽ- ഈയാക്ഷേപം തെറ്റാം വെളി
 വായ്ചലശാഖയ്ക്കലിതുകാണെ- ശ്രുതിതന്നിലാ
 ത്തഭാഗപ്രശ്നത്തിൽ ഭാരതേശ്വരികേപ്പിൻ- ന- ആ
 പ്രാണശബ്ദവായേന്ദ്രിയങ്ങൾ ഭൂതങ്ങളെന്നിതെല്ലാ
 മേ- ജ്ഞാനിയുടേതുപരമത്വം ചേരുന്നപ്പോലെവേദ
 മോതുവത്- ൭. അകലോത്ത- ഇതിവചനാൽ ശ്ര
 പാഖ്യകളിൽ വിദേവവചനാമു- വാഗാദികലകൾ
 വിദപൻ തന്റെയക്ഷേപം ചരാത്മവസ്തുവിലാം- ഖ-
 വാഗാദിയങ്ങളിലും മവിജ്ഞാനാത്മാവുതന്നിരി
 പ്പിടമാം- ഏതാഗ്ര നദ്യോതനവഴികാണുന്നൊരു
 ദേവയാനമാഗ്നമാദേ- ഐദയേശാനാമിതൻ ആ
 റൊന്നാം ബ്രഹ്മനാഡിയുടേപോം. സമുത്തോപാ
 സ്തിബലാലും തദംഗമാം ദേവയാന മിനവായും-
 ന്. മുടിനാഡിയുടേപോവോൻ നാഡീകിരണാന
 സാരിയായിട്ട്- ഐപേക്ഷികാമൃതതപം കാഞ്ചുബ്ര
 ഹം ഗമിച്ചിടുന്നരിക- രശ്മിസാരിതപം രാത്രി ച
 ത്തിടുന്നോരുപാസകന്നിപ്പേർ- അല്ലേവംദേഹം നി

൧. അകരകയാൽ (നിഷേധിക്കയാൽ), ൨. ചത്തുപോകുന്ന.
 ൩. പ്രകാശവഴി. ൪. ഐയസ്ഥനായ ഈശ്വരനാലുനൂലിക്കുപ്പട്ട
 വൻ. ൫. ഭാവനക്കൊത്തം. ൬. നാഡീരശ്മിസാരിയായിട്ട്, ൭. വ
 രാർപോകുന്നതിനെ അപേക്ഷിച്ചു അമൃതതപമാകുന്നഹിരണ്യഗർഭതപ
 പ്രാപിക്കുന്നു.

(നൂല)

പുനഃപരം നാഡിരശ്മിസംബന്ധം- ഉണ്ടെന്നു കാ
രണത്താൽ കാട്ടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടുവേദമിത്ത്. 'മാ
നോജ്യത്തിലമൃഷ്ടമാദാദിത്യാ'ലെന്നിടത്തറിഞ്ഞിട്ടക.
൧൦. അതിനാലേ ദക്ഷിണാമനത്തിലും ചത്തുപോയ
പാസകൻ- കാൽപ്പോരഗതിയുണ്ടാമു പാസ്യപാ
ക്ഷികഫലതപഹേതുവിനാൽ. യോഗികളേ ഉദ്ദേശി
ച്ചുപരാദികകാലമോപ്പമുക്കിക്കായ്-സൂത്രകതയോഗ
സംബന്ധമാരിവരല്ലാത്തുതിപ്രസിദ്ധനാർ. ൧൧. ഹരി.

ര-മധ്യായത്തിൽ ഉൽക്രാന്തിഗതിനിരൂപണ
മെന്നു പറയാം തിന്ന.

ഹരി:- കാൽപ്പോരമടഞ്ഞിട്ടു വേണ്ടുന്നവരെ
ക്കെ യുദ്ധിരാദിവഴി- പോകുന്നിയുത്തരമാർഗ്ഗത്തിൻ
വേദപ്രസിദ്ധിയാൽ പഴഞ്ചമ്- ൧- മാനോജ്യത്തി
ൽ കേരളം സംബന്ധരലോകമെന്നതിൽനിന്നും-
ബ്രഹ്മോപാസകനടയും കൈരളീതകിചൊന്നവായു
ലോകത്തെ- എന്നെന്നാകിൽ കൈരളീതകിയിൽ സാ
മാന്യമായുറകയാലും- ബു ഹദാരണ്യശ്രുതിയിതര
നെവിശേഷിച്ചുരയ്ക്കുകൊണ്ടിട്ടും- ൨- വിദ്യുല്ലോകമ

---

൧. ഉപാസനയുടെ (അപാക്ഷിക) നിയതമായ ഫലകാരണ
തപാക്, ൨. അന്തികർഷ്, ൩. അർത്ഥിരാദിമഃ- അഗ്നി- ദിന-
ശുക്ലപക്ഷ- ഉത്തരായണ- സംവത്സരാഭിമാന്വിദേവതാ (പിന്നീട്) ദേ
വ്യോക- വായുവോക- സൂര്യവോക- ചന്ദ്രവോക വിദ്യുല്ലോക- വജ
ന്നവോക- ഇന്ദ്രവോക- പ്രജാപതിവോകമഥസ്താമഹോകം.

(അൻ)

തിൽനിന്നുൾം വരുണന്റെ ലോകമടയുന്നു. അ
ലക്ഷാണാമന്തേ നാലോരമുദ്രവയിരണ്ടിനുടെ ചേ
പ്പാൽ-ന. ഈയച്ചിരാദിയാമ്പലാകാലോക്താ
രത്തെ യടയിപ്പം- മ. തല്ലുപോലോമാനവയെന്നവരു
ടെ യറിയിപ്പിനാലെന്നോക്കാം- മരണമടഞ്ഞുഗമി
ക്കുന്നവര പൂർണ്ണഭിഃലോകമീരണ്ടിൻ- ബഹുഭൂത
യാൽ മാർഗ്ഗാസ്സപാതന്ത്രാൽ ദേവതാവിശേഷങ്ങൾ-
ബ്രഹ്മാചാര്യസകലയതിയാത്രയതിങ്കൽ നിയുക്ത
രെന്നവരും-വിദ്യപോകപ്രാപ്തിശേഷമായ് സത്യ
ലോകമതിൽനിന്നു- അങ്ങവരുണോരമാനവപുരു
ഷൻ തന്നാലെന്നീതരാപീടം- സമുന്മേശപര ലോക
ത്തെക്കമാനവൻതന്റെ നേതൃതാത്ത്രതിയാൽ. ര.-
ഇവരെയമാനവപുരുഷൻ കൊണ്ടുചേർന്നു സ
ത്യലോകഗാനം- ബ്രഹ്മത്തെയെന്നാൻ ഖാദരി
യസ്യതുഗതിയതിന്റെ യോജിപ്പാൽ- പ്രാപിച്ചതു
കാൽ താൻ ശ്രതിയിൽ വിശേഷിച്ചു ചൊൽകയാൽ
മേലും- അപരബ്രഹ്മത്തിന്നു പരബ്രഹ്മത്തിനൊടേ
പ്പമുള്ളതിനാൽ- ബ്രഹ്മമൊല്ലുണ്ടാവിതു കോശ്ഠേശ
രലോകനാശമെത്തിടവേ- അതിനടെയച്ഛക്ഷണൊ

൧. ഈന്തായപ്രകാരം. ൨. ദിവ്യപുരുഷനെന്ന്. ൩. അച്ചിരി
ഭിക്രമ ചേരക്കുൾ ഇവരങ്ങിന്റെയും. ൪. കാതുത്വമവിചയകമുഖം
ഗതിക്കു യോജിച്ചുള്ളതുകൊണ്ടു എന്നു സാരം.

(൭൦)

ഓ പരപദമടയുന്നതിന്നു മേൽപൊല്ലാൽ- പിന്നെ
സൂതിയാലും ബ്രഹ്മണാസഹോത്വാദിതന്നെയും സമു-
ന്നം- ജൈമിനിയോട്കുന്നു പരബ്രഹ്മണിൽ ഗതിയ-
തിങ്കൽ മുഖ്യതയാൽ- അമൃതതപമേതിയെന്നായ് ശ്ര-
തിയിൽ കാണുന്നഹേതുവാൽ പരമാം- കാൽപരമാ-
കുചിപ്പാപ്രാപ്താശയിതെന്നു പൂർവ്വപക്ഷമറി- ൭- ഭഗ-
വാൻ വ്യാസൻ പ്രതിമധ്യായികളെ വിട്ടു മറുപാസ-
കരെ- ബ്രഹ്മം നയിപ്പിതെന്നോട്കുന്നിത് പാടും വരാ-
യ്ക്കയാൽ ദോഷം- ബ്രഹ്മകൂതുവുമിതാം തോച്ചിന്ത്യാൽ
താദൃച്ഛമെന്നവാക്യവഴി- നാമാദിയാം പ്രതീകധ്യാ-
നത്തിൽ ഫലവിശേഷവും കാട്ടു തരമറി:-

ര-ാമദ്വായത്തിൽ സമുന്നജനന്മാർക്കു ദേവയർ
നമാർ പ്രതിപാദനമെന്ന ന-ാം പാദം തീർന്നു.

ഹരി:- എങ്ങും തിങ്ങും ശുദ്ധബ്രഹ്മം പ്രാപി-
ച്ചു മുക്തനാം ജീവൻ നിത്യവിമുക്തവിശുദ്ധജ്ഞാനന-
ദാദിതൊട്ടതായിട്ടും- തൻ നിത്യാധികരൂപത്തോ-
ടെ വൃത്തിസ്വഭാവവാനാകും. വേറൊരു ധർമ്മമൊട്ടല്ല
ശ്രോതൃയിൽ സേവനേതിശബ്ദമുള്ളതിനാൽ ശു-
ദ്ധാത്മാവായ്ത്താനേ നിഷ്കന്നിതബ്രഹ്മമൊന്നെ

൧. ധ്യാനിക്കുന്നവരെ, ൨. 'സേവനരൂപനാദി നിമിത്തമെ' - എ-
ന്നും. ൩. അതന്നെ എങ്ങിനെയുപാസിക്കുന്നു അങ്ങിനെയാചിതീതന്നു.
ജ്ഞാനപോൽഫലമെന്നതാം ബ്രഹ്മ (കൂതു) ജ്ഞനകാരൻ ബ്രഹ്മപദ-
മടയുന്ന. ൪.

(൧൧)

ററുചുമാൻ. അതിനാൽ പൂർവ്വാവസ്ഥയിലിങ്ങുവിലേക്കും ശ്രുതിപ്രതിജ്ഞയിനാൽ. ആത്മാവ പപഥത പാപേത്യോദ പ്രകരണബദ്ധത്തിനാൽ ശ്രുതിയിൽ. ജ്യോതിഷ്യനു പാഞ്ഞതു പരമാത്മാവെന്നറിഞ്ഞു കൊള്ളേണം. ൧. മധുരതൻ പരമാത്മാവിനോടുകേറിയതില്ലെന്നു കണ്ടിടണം- തത്ത്വമസിതൊട്ടു പാപങ്ങളിലെ മവിഭാഗം പറഞ്ഞുകാണയാൽ. ൨. സപ്തജാതപാദികളാം ബ്ര (൦) ഹൈശ്വര്യങ്ങളോടു മുഴുകുചുമാൻ. ആവിട്വിപ്ലതായ് ജൈമിനി യോക്തനാ പനാഷത്തുകളിലേവം. പ്രതിപാദിക്കൽ തുടങ്ങിയ ഹേതുവുവാൽ, സഞ്ചുകാമ'ജ്ഞാദി. ചിതി യഗുരൻ നിശ്ചിതരൂപത്തോടു തൻനില്പതിൻത ഭോജനപാൽ. ചൂന്നു നൃപുചാമിചൊല്ലുന്നിങ്ങിനെതാ പൊന്നാലകിൾ വ്യാസർ. ബ്രഹ്മഹാരമചേക്ഷിച്ചാലും ചൊന്നവയാ ചകെയിപ്പതെരെന്നാർ. ൩. കാളബ്രഹ്മപ്രാചിച്ചവന്റെ സങ്കല്പമൊന്നിനാൽതന്നേ. ചിത്രാദിസമുത്ഥാനം വരുന്നിതാശ്രുതിനി

൧. നാഷ്ടലക്ഷ്യം, ൨. മകൃതസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചവൻ, ൩. വിഭാഗമില്ലാത്ത (നിർദ്ദേശം), ൪. ചൈതന്യം, ൫. തദാത്മതയാൽ എന്നും, ൬. ഭാഗ്യഭോമിയെന്നപേരോടൊപ്പം, ൭. അനുവൃത്തഹാരത്തെ അപേക്ഷിച്ച്, ൮. വരവേ.

൧. ചിത്രകർമ്മതലായവരുടെ സന്തോഷത്തോടുകൂടിയ ഉത്തരാനം,

അതായിട്ട്. ഇവർക്കുവേണ്ടി വസ്ത്രസംകല്പനാൽതന്നെ തനിക്കുവേണ്ടി ചന്ദ്രൻ. ഇല്ലാത്തവനായ് തീരുമിതഥയ ഇഹാത്മാനമെന്നതിൽ കാക്ക. ര. ര. ബ്രഹ്മചൈശ്വര്യമടങ്ങേതാൻ തനിക്കുദേഹാദിയില്ലയെന്നോപ്പു. ഖ്യാദി, ര. മനസ്സെവെത്താനെന്നായ് വേദം പാഞ്ഞിട്ടു (നെയ്യൊ) നന്നിനാൽ. ജൈമിനിയിവയുണ്ടെന്നാൻ വികല്പമയ് ശ്രാവിചിച്ഛിതനതിനാൽ. കാലവിദ്യേദാൽ രണ്ടുവിധത്തിലുമാം ദോഷശാഹാമനോണം. എന്നാൻ പ്രാസാചാതും ശരീരമിച്ഛാതിരുന്നിടംകാലം. സ്വപ്നാവസ്ഥയിലേപ്പോൽ ചേരുന്നതിനാലെയിപ്പ ദോഷമറി. ദേഹാദിയുള്ള കാലം ജാഗ്രദവസ്ഥപ്പിച്ഛു കൂട്ടിടുക. ഉ. റോട്ടിപമനേകപ്രദിപഭാവം ഗമിച്ചിട്ടു നതുപോൽ. തബ്രഹ്മഭൂതത്തിലൊത്തുന്നനേകദേഹപ്രവേശമുണ്ടാകും. ഇതുപോൽ ശ്രുതികാണിപ്പ നിദ്രാകൈവല്യമീയവസ്ഥകളിൽ ഒന്നായപേക്ഷിച്ചു വെളിക്കായിതു വിശേഷസംജ്ഞയില്ലാച്ചൊൽ. സ. ജഗദ്യജ്ഞാദിത്താഴിലൊഴിച്ചു മററുള്ള വിഭവഭോജനങ്ങൾ. കാൽബ്രഹ്മപരമാക്കുണ്ടാകും സൃഷ്ടിതൊട്ടതെല്ലാമേ. പ്രകരണ

൨. നിയതമവദായ, ൩. ഹിരണ്യഗർഭബ്രഹ്മത്തെ സംബന്ധിച്ച ചെറുപാട്ട്, ൪. മനസ്സുകൊണ്ടുതന്നെ, ൫. ചൈശ്വര്യമെന്നപോലെ, ൬. ബ്രഹ്മയോകത്തിൽ.

ചഴിയായ് സമുദ്രോദയം പ്രാപ്തിയാൽ നയോ
 മികടെ. പ്രത്യക്ഷശുദ്ധവേദശാസ്ത്രാലിഖിത മല്ല
 യെങ്കിൽനഹി. എന്നെന്നാൽ സപാരമ്പര്യപ്രാപ്തിയി
 താദിത്തമസ്ഥലാദിഗാനം. അധികാരനായോഗേ
 രണധീന, മവനേയടത്തീടേണ്ടതായാൽ. ഉണ്ടു നവി
 കാരാസം സ്പഷ്ടരൂപവും നിത്യമുക്തമാക്കുന്നു. അ
 തുപോൽ. നവിയോതന്നു. തോവാന്നസ്യേതി. താദമ
 ന്രത്തിൽ. സൂരിവേദങ്ങളുമേവം കാണിക്കുന്നിതു. ഓ
 നതന്നതത്രേതി. ബ്രഹ്മം, തന്നിഷ്ടരിവക്ക്കോരമ
 തിലെസ്സമത്വബോധനയാൽ. ചോലമ വണ്ണം ച
 നരുത്വമാനമിവക്തില്ല, വേദമുഖത്താൽ. ൭. ഹരിഃ.
 ഓം. 1ചന്ദ്രം, ൨ 8സ്യം, 3 ശു 0ന്ത്യം, 4 ശുക്രാ 1ക്ഷി, മാ
 ന കോളംബവക്തരിലൊന്നാം. മാസത്തിൽ പതി
 നേഴാംനാളിൽ സിതവാസരേ ശുഭദിവസേ. ൧.
 ബാലാദിധമുനിദൂത്രേന നീലകണ്ഠാഹാരേനരചി
 തേയം. സദ്ഭൂഷ്ടപേക്ഷയോടേ വിദ്രാമഹിമയ്ക്കു തല്ല
 ഭേദിതയായ്. ൨. ഓം തത്സൽ-

൧. അസംഭവത്താൽ യോഗികളുടെയല്ല, ൨. അധികാരത്തെ നി
 യോജിക്കുന്ന ജ്ഞാനം. ൩. വികാരവ്യക്തിത്വമില്ലാത്ത, ൪. തോവാന്നസ്യ
 ചരിതരതോജ്യാംശപുരുഷഃ എന്നതിൽ, ൫. 'നതദ്ഭൂതയതെ
 സൃഷ്ടാ, ഭഗവീ, 'നതത്ര സൃഷ്ടാഭാതി' എന്നു തുടങ്ങിയശ്രുതി,

(൭൪)

ഇതിനിവകുണ്ഠിയ ബ്രഹ്മമീമാംസാ ഭാഷാവൃ
ത്തിയിൽ രാമധ്യാനത്തിൽ രാഘവദിം തീർന്നു-
“കണ്ഠാമൃതമെന്ന” ശാരീരകബ്രഹ്മമീമാംസാഭാഷാ
വിചരണം സമാപ്തം ”

കൈരളാംശംഭുഷ്ടകണ്ഠാമൃതസംജ്ഞയാസു
ഖാവചൈ- ശാരീരകമീമാംസാഗ്രന്ഥഃസൈഷോ
പ്ലിതഃ കുമാരഭാവ- ഭഗവതാർത്ഥാംബേച്ഛാനജതാ
മായുഷ്ഠതസ്വിദ്രുവ- പ്രകൃതിസമതപാദൃത്യാ വതേ
നകൃപശങ്കരാഭ്നാമ്നാശം”-

നോട്ടീസ്.

താഴെ പറയുന്ന ചുസ്സുകൾ കീഴ് വിവരപ്പെടുന്നവരോടാവശ്യപ്പെട്ടാൽ കിട്ടുന്നതാണ്.

- ൧. വേദാന്തമാലിക - അണ. ര
- ൨. കണ്യാമൃതമെന്ന ശാലിരകബ്രഹ്മ മിമാംസാവാർത്തികം - അണ. ര

സംസ്കൃതനാഗരം.

- ൧. അദ്വൈതപാരിജാതം - അണ. ൨
- ൨. യോഗാമൃതതരംഗിണീ - അണ. ര
- ൩. സൗഭാഗ്യ ലഹരി. - അണ. ൨ അ

വിഭാസങ്ങൾ.

കാ. രാ.

ആർ. ശങ്കരവായ്പുരവർകൾ
മുൻസിഫ് കോട്ട് വക്കീൽ
മുവാറുച്ചുഴ.

രാ. രാ.

വാളാനിയോട്ട നാരായണപിള്ള
അവർകൾ
മുവാറുച്ചുഴ.

രാ. രാ.

കേ. പി. കേശവപിള്ള അവർകൾ
കുണ്ണത്തു ചുരുമ്പിട്
(കണ്ണന്തോടം) ഇടുപ്പിള്ളി.

